

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดย
ชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญาณิพนธ์
ของ
อภิกรม วรศัตยาภรณ์

-4 พ.ศ. 2535.

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2529
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178147

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันชีวิตและคณะกรรมการสอบข้อพิจารณาปริญญาโท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาตามหลักสูตร
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....
.....ประธาน

.....
.....ประธาน

.....
.....กรรมการ

.....
.....กรรมการ

.....
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี เพราะได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก คร.เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ อาจารย์อรพินทร์ ชูชม และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คร.เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ และอาจารย์กรรณิการ์ แยมเกษร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบความเที่ยงตรงในการสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส

ขอขอบคุณคณะกรรมการ และขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ เพื่อน และน้อง ๆ ทุกคนในวิชาเอกการมัธยมศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายขอขอบคุณ คุณพี่ระพีพงษ์ เพิ่มพูน ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเป็นอย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มศึกษาจนสำเร็จการศึกษา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่านของผู้วิจัย

อภิรุณ วรลัทยากรณ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์ส	10
	งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
	ภาษาอังกฤษ	34
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	40
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทดลอง	41
	แบบแผนการทดลอง	43
	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	45
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและการสร้างเครื่องมือ	45
	ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง	49
	การวิเคราะห์ข้อมูล	49
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	61
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	62
	วิธีดำเนินการวิจัย	62
	การวิเคราะห์ข้อมูล	64
	สรุปผลการวิจัย	64
	อภิปรายผล	65
	ข้อสังเกตและปัญหาที่พบในการวิจัย	68
	ข้อเสนอแนะ	69
	บรรณานุกรม	72
	ภาคผนวก	78

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการจัดกลุ่มตัวอย่าง	43
2 แบบแผนการทดลองแบบ 2×3 Factorial Design	44
3 แบบแผนการทดลองแบบ 2×2 Factorial Design	44
4 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับ ความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ ที่เรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอน ตามคู่มือครู	54
5 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เป็นรายคู่โดยใช้ วิธีการของ นิวแมน คูลส์	55
6 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและการสอนตามคู่มือครู จำแนก ตามระดับความสามารถ	56
7 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชายและหญิง ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอน ตามคู่มือครู	58
8 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส และการสอนตามคู่มือครูจำแนก ตามเพศ	59

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 วงจร I - P - O ของกิจกรรมมินิคอร์ส	20
2 วงจร I - P - O ในมินิคอร์ส	21
3 วงจร IPO รวมของโปรแกรมมินิคอร์ส	21
4 ตัวแปรต่าง ๆ ของวงจร I - P - O ในชุดการสอนมินิคอร์ส	22
5 การจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ	25
6 กราฟเส้นตรงแสดงคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม ที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและกำรสอนตามคู่มือครู จำแนกกระดั้ความสามารถ	57
7 กราฟเส้นตรงแสดงคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและการสอน ตามคู่มือครู จำแนกตามเพศ	60

ภูมิหลัง

การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้อง และเหมาะสมตามกาลเทศะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 32 - 33) และตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 24) ในระดับมัธยมศึกษาวิชาภาษาอังกฤษที่จัดให้นักเรียนเรียนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ วิชาหลัก วิชาเสริมทักษะ และวิชาทักษะเฉพาะ วิชาหลักถือว่าเป็นวิชาที่สำคัญวิชาหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะเป็นวิชาพื้นฐานในการที่จะเรียนวิชาเสริมทักษะ และวิชาทักษะเฉพาะต่อไป จุดประสงค์ของวิชาหลักได้ให้ความสำคัญและเน้นเกี่ยวกับการสอนทักษะทั้ง 4 เป็นส่วนใหญ่ แต่ปรากฏว่าผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ได้ผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสำคัญของภาษา จากรายงานการประชุมผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในเอเชีย ณ ประเทศญี่ปุ่น ปี ค.ศ. 1971 พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง - พูด - อ่าน - เขียน) ไม่คุ้มกับเวลาและเงินทองที่เสียไป และมีเพียง 5 % เท่านั้นที่ใช้ภาษาอังกฤษหลังจากจบการศึกษาแล้ว (กฤษณา วัฒนรงค์ 2523 : 3 อ้างอิงมาจาก UNESCO. n.d.) และจากผลการวิจัยต่าง ๆ ทั้งทางด้านทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ในปัจจุบันพบว่า การเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะยังอยู่ในระดับต่ำ เพิร์ล วัฒนากุล (เพิร์ล วัฒนากุล 2524 : 44) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยม ที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่การศึกษา 2 ของกรุงเทพมหานคร ผลจากการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถ

ในการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนมาก กุสุมา มะนะสุนทร (กุสุมา มะนะสุนทร 2519 : 1) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย พบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนอยู่ในระดับที่ไม่เป็นที่น่าพอใจ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ อุไร แฉล้ม (อุไร แฉล้ม 2522 : 35) พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูมีความสามารถในการคัดลอกการเขียนและกลไกในการเขียนอยู่ในเกณฑ์อ่อน นอกจากนี้จากการประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2522 พบว่า ความสัมฤทธิ์ผลของการใช้หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ มีนักเรียนเพียงร้อยละ 2.54 ที่สามารถบรรลุจุดประสงค์ได้ 60 % ของจุดประสงค์ทั้งหมดในวิชาภาษาอังกฤษ (คณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา 2523 : 82 - 87)

สาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมียุ่่มากมายหลายด้าน เช่น ปัญหาการขาดครูที่ชำนาญในวิชาภาษาอังกฤษ ปัญหาทางค่านักเรียน ปัญหาค่านผู้บริหารและการจัดการและที่สำคัญยิ่งก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ

ผลจากการวิจัยในหัวข้อความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีสอนที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนยังคงใช้วิธีสอนแบบบรรยายอยู่มากถึงจำนวนร้อยละ 53.38 (เบญจมาศ เกตุพิชัย 2524 : 57) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประไพศรี โหล่ายอง (ประไพศรี โหล่ายอง 2524 : 124 - 125) และประสิทธิ์ นรศาศวัต (ประสิทธิ์ นรศาศวัต 2526 : 83) ซึ่งได้วิจัยพบว่า ครูมักจะใช้พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษในการอธิบายและบรรยายมากที่สุด ทำให้นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสดูฝึกฝนทักษะต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เพราะนักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสดูในการแสดงออก ไม่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ครูไม่เห็นความสำคัญของการฝึกให้เด็กรู้จักคิดพิจารณาอย่างมีหลักเกณฑ์ด้วยตนเอง และประการสำคัญคือ ครูเกรงว่าจะสอนไม่จบตามหลักสูตร ฉะนั้นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ครูใช้อยู่ดังกล่าวจึงทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ นอกจากนั้นพมาศ รัตนปริศากุล (พมาศ รัตนปริศากุล

2523 : 82 - 83) วิจัยพบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ครูส่วนใหญ่เวลาสอนมักจะพูดภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษตามที่กล่าวมาข้างนี้ไม่สอดคล้องกับหลักการและธรรมชาติในการเรียนภาษาต่างประเทศที่เน้นให้ใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ในการสอนให้มากที่สุด โดยให้พยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาแม่

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาแล้วจึงจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำเป็นจะต้องเป็นผู้มีความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษอย่างดี มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ รู้จักใช้เทคนิคหรือกลวิธีสอนใดที่เหมาะสม และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (สมศักดิ์ เจริญสุข 2524 : 87) การปรับปรุงการสอนนั้น นอกจากจะต้องปรับปรุงที่ตัวครูแล้วอาจจะนำเอาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางด้านการสอนมาช่วยได้ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้นำแนวคิดนี้มาใช้แก้ปัญหา เช่น การใช้บทเรียนโปรแกรม การเรียนการสอนเป็นรายบุคคล และการใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส เป็นต้น

สำหรับชุดการสอนมินิคอร์ส (Minicourses) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งพัฒนามาจากเทคโนโลยีทางการศึกษา เรกซ์ เมเยอร์ (Rex Mayer) แห่งศูนย์พัฒนาการสอน มหาวิทยาลัยแมคควอรี (Macquarie University) ประเทศออสเตรเลีย เป็นผู้หนึ่งที่ได้สร้างชุดการสอนมินิคอร์ส โดยอาศัยหลักการที่ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถสนองตอบต่อสิ่งเร้าได้อย่างคล่องแคล่ว และรับข้อมูลย้อนกลับได้อย่างทันทีทันใด (Mayer, 1978 : 1 - 2) ชุดการสอนมินิคอร์สสามารถอำนวยความสะดวกให้ทั้งผู้เรียน และผู้สอนอย่างครบขั้นตอน ชุดการสอนมินิคอร์สมีลักษณะเป็นชุดการสอนที่สนองความต้องการของผู้เรียนและจบสมบูรณ์ในตัวเอง โดยใช้เวลาเรียนสั้น ๆ ทำให้ประหยัดเวลาที่มีวัตถุประสงค์การเรียนการสอนแจ่มชัด มีกิจกรรมและสื่อหลายประเภท กิจกรรมที่ใช้นั้นจะเน้นกิจกรรมกลุ่มโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมแต่ละประเภทจะส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนการสอน เป็นการฝึกผู้นำและผู้ตาม นอกจากนี้กิจกรรมทุกอย่างต้องตรงตามเวลาที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงต้องมีโครงสร้างการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า และมีการประเมินผลตามจุดมุ่งหมายอย่างเที่ยงตรง โดยมีขั้นตอนการเรียนการสอนที่ใช้วิธีการวิเคราะห์ระบบ ซึ่งจัดเป็นวงจรได้แก่ ปัจจัยป้อน กระบวนการ และข้อมูลย้อนกลับ (C.A.T. 1981 : บทนำ)

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่ จะดำเนินการสอนตามแผนการสอนซึ่งได้นำจากคู่มือครู กล่าวคือ การสอนโดยทั่ว ๆ ไป จะมีกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการฝึกทักษะทั้ง 4 แต่กิจกรรมดังกล่าวลักษณะของการสอน ครูจะเป็นศูนย์กลางในการที่จะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

จากสภาพปัญหาและเทคนิควิธีการสอนที่กล่าวมาตั้งแต่ต้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ควรจะมีการเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่าความแตกต่างระหว่างเพศของผู้เรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ดังเช่น ชุมพล ปานเกตุ (ชุมพล ปานเกตุ 2513 : 5) ได้ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสียงภาษาอังกฤษ นักเรียนหญิงมีคะแนนสูงกว่านักเรียนชาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ไม่มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง สำหรับทางคำอ่านไวยากรณ์ นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย

ฉะนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนต่างกัน ความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน และมีเพศต่างกันนั้นจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อจะหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
5. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับเพศว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นแนวทางแก่นักวิจัย ครู ผู้บริหารการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการสร้าง พัฒนา ปรับปรุง และเลือกใช้นวัตกรรมในการที่จะแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับความสามารถและเพศของผู้เรียน
2. เป็นแนวทางในการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
3. การวิจัยครั้งนี้จะได้ตัวอย่างชุดการสอนมินิคอร์สวิชาภาษาอังกฤษ 3 ชุด ซึ่งครูและผู้สนใจทั่วไปสามารถนำไปเป็นแบบอย่างและปรับปรุงในการสร้างชุดการสอนมินิคอร์สชุดอื่น ๆ ต่อไปได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 12 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 543 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 60 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน ซึ่งสุ่มมาจากประชากรโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง กำหนดระยะเวลาในการทดลองสอนดังนี้ ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 13 คาบ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง คือ เรื่อง Past Continuous Tense ในบทที่ 9 Future Simple Tense ในบทที่ 10 และ Infinitive with to ในบทที่ 11 จากหนังสือ Junior Active Context English Book II ซึ่งได้รับการทรววจพิจารณาอนุญาตจากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการให้ใช้เป็นแบบเรียนได้แล้ว

5. ตัวแปรที่ศึกษา แยกได้ดังนี้คือ

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

5.1.1 วิธีการสอน 2 วิธีคือ

5.1.1.1 การสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส

5.1.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.1.2 ระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของ

นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส และการสอนตามคู่มือครูแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

5.1.2.1 ระดับความสามารถทางการเรียนภาษา

อังกฤษสูง

5.1.2.2 ระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ

อังกฤษปานกลาง

5.1.2.3 ระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ

อังกฤษต่ำ

5.1.3 เพศ แบ่งเป็น ชาย และหญิง

5.2 ทัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนภาษาอังกฤษด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส หมายถึง วิธีการซึ่งผู้สอนใช้ชุดการสอนมินิคอร์สที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างตามหลักเกณฑ์ของ เรกซ์ เมเยอร์ (Rex Mayer, citing UNESCO, 1982) ในการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง Past Continuous Tense Future Simple Tense และ Infinitive with to จากหนังสือ Junior Active Context English Book II ชุดการสอนมินิคอร์สนี้เป็นการจัดเนื้อหาที่จะสอนใหม่ให้สั้นและกระชับ มีลักษณะตอบสนองความต้องการของผู้เรียนจบสมบูรณ์ในตัวเอง ใช้ระยะเวลาในการเรียนการสอนที่สั้น มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน มุ่งฝึกทักษะโดยส่งเสริมการร่วมกิจกรรมจากสื่อและยุทธวิธีหลายแบบมีลำดับการสร้างโดยใช้วิธีทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ แต่ละกิจกรรมของการเรียนต้องจัดเป็นวงจร ปัจจุบัน → กระบวนการ → ผล โดยมีส่วนประกอบทั้งสิ้น 6 ส่วน คือ

1. หลักการและเหตุผล คำแนะนำ โครงสร้างและแผนการสอน
2. กิจกรรมผู้เรียน
3. กิจกรรมครู
4. การประเมินผล
5. เนื้อหาเสริม
6. เอกสาร จุลสาร สื่อ แผนภูมิ ฯลฯ

ชุดการสอนมินิคอร์สดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว

2. การสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู หมายถึง วิธีการซึ่งผู้สอนใช้สอนในกลุ่มควบคุม โดยดำเนินการสอนตามแผนการสอนตามคู่มือครู Junior Active Context English Book II เรื่อง Past Continuous Tense, Future Simple Tense และ Infinitive with to

3. ระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มตัวอย่างซึ่งวัดได้จากคะแนนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนดังกล่าว โดยนำคะแนนที่ได้จากการสอบทุกครั้งมารวมกัน แล้วหาคำแห่งเปอร์เซ็นต์ เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 ระดับคือ

3.1 นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง คือ ได้คะแนนตั้งแต่ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป

3.2 นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง คือ ได้คะแนนตั้งแต่ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 26 - 74

3.3 นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ คือ ได้คะแนนตั้งแต่ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ซึ่งวัดได้จากคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้าง และมีคุณภาพเที่ยงตรงเชื่อถือได้ โดยวัดเนื้อหาและพฤติกรรมในเรื่อง Past Continuous Tense, Future Simple Tense และ Infinitive with to ในบทที่ 9 และบทที่ 10 และบทที่ 11 ของหนังสือ Junior Active Context English Book II

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยแยกศึกษาตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์ส
 - 1.1 ความหมายของมินิคอร์ส
 - 1.2 ขั้นตอนการวิวัฒนาการของแนวคิดมินิคอร์ส
 - 1.2.1 ความหมายของบทเรียนโมดูล
 - 1.2.2 ความหมายของชุดการสอนมินิคอร์ส
 - 1.3 คุณลักษณะของมินิคอร์ส
 - 1.4 ขั้นตอนการสร้างมินิคอร์ส
 - 1.5 การสอนที่เป็นระบบ
 - 1.6 สัมฤทธิ์ผลในชุดการสอนมินิคอร์ส
 - 1.7 ประโยชน์ของมินิคอร์สในเอเชียและแปซิฟิก
 - 1.8 แนวทางในการพัฒนามินิคอร์สสำหรับประเทศกำลังพัฒนา
 - 1.9 การศึกษาเฉพาะกรณีและการประยุกต์ใช้มินิคอร์สในประเทศไทย
 - 1.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้มินิคอร์สในต่างประเทศ
 - 1.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้มินิคอร์สภายในประเทศ
2. งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับระดับความสามารถทางการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับเพศที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์ส

1. ความหมายของมินิคอร์ส

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์สได้ให้ความหมายของมินิคอร์สไว้ดังต่อไปนี้

ศูนย์พัฒนาการสอนแห่งมหาวิทยาลัยแมคควอรี (Center for Advancement of Teaching (C.A.T.) Macquarie University. 1980 : Introductory) อธิบายชุดการสอนมินิคอร์สว่า เป็นโครงการเรียนที่มีเนื้อหาจบในตัวเอง สามารถใช้ได้กับผู้เรียนเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล โดยทั่วไปการเรียนรู้ในมินิคอร์สอาศัยสื่อและยุทธวิธีหลายแบบ มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน และรัดกุม ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนได้ในระยะเวลาอันสั้นปกติใช้เวลาเพียง 1 วัน หรือน้อยกว่านี้

ยูเนสโก (UNESCO. 1982 : 4) ได้ให้ความหมายของมินิคอร์สไว้ว่า มินิคอร์ส คือ รายวิชาย่อยที่ยึดหยุ่นได้และเนื้อหาจบสมบูรณ์ในตัวเองหรือเป็นการฝึกงานเป็นกลุ่ม การเรียนรู้ใช้สื่อและยุทธวิธีหลายอย่างพร้อมกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้ในระยะเวลาสั้นภายใน 2 - 3 วัน หรือน้อยกว่านี้

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน ม.ป.ป. : 1) กล่าวว่า มินิคอร์ส คือ ชุดการอบรมที่มีความยืดหยุ่นและเบ็ดเสร็จในตัวเองอย่างสมบูรณ์แบบซึ่งใช้กับผู้เรียนบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยทั่วไปจะใช้สื่อและยุทธวิธีหลายประการ มีวัตถุประสงค์ชัดเจน สามารถบรรลุได้ในระยะเวลาอันสั้น ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นหลัก มิได้จัดเป็นกล่องให้ศึกษาอย่างอิสระ และไม่สร้างเป็นหน่วยย่อยประกอบวิชาหนึ่งวิชาใดเป็นการเฉพาะและจบในตัวเอง สิ่งสำคัญคือ มินิคอร์สเน้นที่กลุ่มสัมพันธ์มากกว่าการศึกษาเป็นรายบุคคลแต่เพียงอย่างเดียว

สรุปแล้ว มินิคอร์ส คือ ชุดการสอนที่มีการจัดเนื้อหาใหม่ให้สั้นและกระชับ มีลักษณะตอบสนองความต้องการของผู้เรียน จบสมบูรณ์ในตัวเอง ใช้ระยะเวลาในการเรียนการสอนที่สั้น มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่งเสริมการร่วมกิจกรรมจากสื่อและยุทธวิธีหลายแบบ และเน้นการสอนเป็นกลุ่มมากกว่ารายบุคคล

2. ขั้นตอนการวิวัฒนาการของแนวคิดมินิคอร์ส (UNESCO. 1982 : 1-3)

มินิคอร์ส เป็นการพัฒนามาจากความคิดของบทเรียนโมดูล โดยมีลักษณะที่สำคัญคือ ใช้เวลาในการเรียนการสอนภายในเวลาอันสั้น ใช้สื่อและยุทธวิธีต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างรอบคอบ และจุดประสงค์เหล่านี้เป็นแนวทางในการใช้ยุทธวิธีและสื่อการเรียนการสอนให้บังเกิดประโยชน์เหมาะสมที่สุด ส่วนที่ต่างไปจากโมดูลก็คือ มินิคอร์สไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อการเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งสามารถสรุปได้กับขั้นการพัฒนาแนวคิดของมินิคอร์สจากการถายโยงแนวคิดรายวิชาปกติ (Conventional Course) มาเป็นมินิคอร์สได้ดังนี้

1. รายวิชาเรียนปกติที่เป็นแบบแผน : ก่อนปี 1960

โปรแกรมการสอนวิชาต่าง ๆ ในช่วงนี้จะใช้วิธีการบรรยายหน้าชั้นเรียน ประชุมปฏิบัติการ และการสอนแบบกวดวิชา

2. รายวิชาเรียนแบบสอนประกอบการใช้เครื่องโสตทัศนูปกรณ์อย่าง

มีแบบแผน : ต้นและกลาง ปี ค.ศ. 1960

ในช่วงนี้การสอนแบบบรรยายหน้าชั้นเรียน การประชุมปฏิบัติการ และการสอนแบบกวดวิชานั้น ได้รวมกันกลายเป็นการสอนประกอบการใช้เครื่องโสตทัศนูปกรณ์ ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบทั้งโปรแกรมและต่างคนต่างเรียนด้วยตนเองได้ โดยการใช้เครื่องโสตทัศนูปกรณ์ประกอบการเรียน และมุ่งให้บรรลุจุดหมายเชิงพฤติกรรม

3. รายวิชาเรียนแบบสอนโดยใช้บทเรียนโมดูล ซึ่งจัดลำดับขั้นตอนการเรียนไว้แล้ว ประกอบกับการใช้เครื่องโสตทัศนูปกรณ์ ปลาย ค.ศ. 1960

แนวการสอนในช่วงนี้มีการวางโปรแกรมให้รายวิชาการสอนปกติเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาการสอนประกอบเครื่องโสตทัศนูปกรณ์ และในแต่ละสัปดาห์ รายวิชาการสอนปกติจะต้องมีรายละเอียดจุดมุ่งหมายทางการเรียนที่เฉพาะแน่นอนเป็นเอกเทศ แต่ต้องมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในบทเรียนสัปดาห์ต่อ ๆ ไป จากบทเรียนแต่ละสัปดาห์ก็จะมีผลรวมไปสู่จุดมุ่งหมายรวมของรายวิชานั้น ๆ ซึ่งการเรียนการสอนแบบนี้ก่อให้เกิดแนวความคิดว่า งานของโมดูลแต่ละสัปดาห์เป็นเอกเทศด้วย และก็เป็นขั้นตอนหนึ่งของโมดูลบทต่อไปด้วย

4. รายวิชาเรียนแบบสอนโดยใช้บทเรียนโมดูล ซึ่งไม่ได้จัดลำดับไว้ก่อน ประกอบกับการใช้เครื่องโสตทัศนูปกรณ์ ปลาย ค.ศ. 1960 และต้น ค.ศ. 1970

วิวัฒนาการขั้นต่อไปคือ การพัฒนาโมดูลแต่ละบทเพื่อให้เป็นเอกเทศจากโมดูลบทอื่น ๆ อย่างแท้จริง จากแนวความคิดนี้ผู้เรียนสามารถจัดลำดับบทเรียนต่าง ๆ ตามพื้นฐานและความสนใจของตนได้ การเปลี่ยนแปลงขั้นต่อไปคือ การจัดบทเรียนโมดูลเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนเฉพาะที่ตนเองสนใจ โดยพยายามหลีกเลี่ยงวิชาอื่น ๆ ที่มีเวลาเรียนตรงกันได้ ดังนั้นการบรรลุตามจุดมุ่งหมายก็จะแตกต่างกันออกไปตามบทเรียนโมดูลที่ผู้เรียนแต่ละคนเลือกเรียน

5. บทเรียนโมดูลอิสระ ต้น ค.ศ. 1970

ในช่วงนี้มีการพัฒนาสร้างบทเรียนโมดูลที่เป็นอิสระแยกจากกัน โดยสร้างให้เป็นบทเรียนแบบเบ็ดเสร็จสมบูรณ์ในตัวเอง และรูปแบบการสอนที่ใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบบทเรียน ซึ่งเป็นแบบแผนเคร่งครัดกว่าที่เคยกลายลง บทเรียนโมดูลมีรูปแบบและใช้สื่อต่าง ๆ มากขึ้น ตั้งแต่สิ่งพิมพ์ง่าย ๆ ไปจนถึงระบบการสื่อสารที่ซับซ้อนยุ่งยากที่สำคัญคือ โมดูลแต่ละบทจะเน้นที่รูปแบบการเรียนรู้แบบกึ่งโปรแกรม ซึ่งให้ผู้เรียนต่างคนต่างพัฒนาตามบทเรียนของตน

6. ชุดการสอนมินิคอร์ส กลาง ค.ศ. 1970

วิวัฒนาการขั้นสุดท้ายเกิดขึ้นเมื่อมีการศึกษากันใหม่ถึงบทเรียน โมดูลอิสระแต่ละบทว่า ถ้ามีการวางแผนอย่างรอบคอบที่สุดแล้วอาจจะสร้างชุดการสอน ที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง มีลักษณะเป็นโมดูลซึ่งมีคุณค่าในตัวเองได้ และมีการศึกษากันต่อไปว่า การเรียนรู้แบบที่ใหญ่เรียนต่างคนต่างพัฒนาตนเองเป็นยุทธวิธีที่มีประโยชน์มาก และบางครั้งการทำงานกลุ่มหลาย ๆ ขนาด ตั้งแต่กลุ่มที่มี 2 คน จนถึงกลุ่มที่ประกอบด้วยผู้เรียน 40 คนนั้น ก็เป็นลักษณะการศึกษาที่ดี และอาจจะดำเนินการในรูปแบบโมดูลได้ ในขณะนี้เองจึงได้เกิด "miniature course" ซึ่งหมายถึงกิจกรรมการเรียนรู้ใด ๆ ก็ตามที่ดำเนินการภายในระยะเวลาสั้น ๆ

เนื่องจากบทเรียนโมดูลและชุดการสอนมินิคอร์สมีลักษณะใกล้เคียงกัน จึงเกิดการใช้สับสนกันมาก จึงได้มีการให้คำจำกัดความของคำว่า "โมดูล" และ "มินิคอร์ส" เพื่อความกระจ่างแจ้งดังนี้

2.1 ความหมายของบทเรียนโมดูล (UNESCO. 1982 : 4)

บทเรียนโมดูลคือ หน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาจบในตัวเอง มีลักษณะที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง บทเรียนโมดูลออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนตามจุดประสงค์เฉพาะภายในเวลาอันสั้น ปกติมักใช้เวลาเพียง 2 - 3 วัน หรือน้อยกว่านั้น บทเรียนโมดูลสร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานเทคโนโลยีทางการศึกษา มักจะจัดเป็นกล่องหรือเป็นชุดการเรียนเพื่อการใช้ที่อิสระ อาจเป็นหน่วยหนึ่งของรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งก็ได้ โดยมีส่วนประกอบดังนี้ (Greager and Murray. 1971 : 4)

1. วัตถุประสงค์
2. ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นแก่ผู้เรียน
3. จุดประสงค์ของการสอน
4. แบบทดสอบก่อนการเรียน

5. เครื่องมือเสริมบทเรียนโมดูล เช่น อุปกรณ์วัสดุต่าง ๆ
6. โปรแกรมของบทเรียนโมดูล
7. ประสิทธิภาพที่สัมพันธ์กับบทเรียน
8. แบบทดสอบหลังการเรียนการสอน
9. การประเมินผลบทเรียนโมดูล

2.2 ความหมายของชุดการสอนมินิคอร์ส (UNESCO. 1982 : 4)

ยูเนสโก ให้ความหมายของมินิคอร์สว่าเป็นรายวิชาย่อยที่ยืดหยุ่นได้ มีเนื้อหาจบสมบูรณ์ในตัวเองหรือเป็นการฝึกงานเป็นกลุ่ม ปกติการเรียนรู้อาจใช้สื่อหลายอย่าง กำหนดจุดประสงค์ไว้อย่างชัดเจน ผู้เรียนสามารถบรรลุได้ในระยะเวลาอันสั้นภายใน 2 - 3 วันหรือน้อยกว่านี้ โดยพื้นฐานการสร้างจากรูปแบบเทคโนโลยีการศึกษา ไม่จัดเป็นชุดหรือกลุ่ม เพื่อการเรียนอิสระและไม่เป็นหน่วยย่อยของการเรียนวิชาใดโดยเฉพาะ โดยมีส่วนประกอบดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน ม.ป.ป. : 5)

1. หลักการและเหตุผล คำแนะนำ จุดมุ่งหมาย จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โครงสร้างและแบบแผนการสอนของมินิคอร์ส
2. กิจกรรมผู้เรียน เน้นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม เช่น การแบ่งกลุ่มฝึกทักษะแต่ละทักษะ โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุดในการเรียน
3. กิจกรรมครู ครูจะมีหน้าที่เพียงแต่จัดชุดการสอนมินิคอร์สให้พร้อมทั้งทางด้านเวลา สื่อ กิจกรรม ฯลฯ แล้วทำหน้าที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่นักเรียน
4. การประเมินผล ใช้วิธีการสังเกต การทำแบบฝึกหัดของนักเรียน การตอบคำถาม การสรุปการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นต้น
5. เนื้อหาเสริม เพื่อใช้เพิ่มเติมความรู้ให้แก่ผู้เรียนในเนื้อหาบางตอน ครูก็จะแจกเอกสารให้อ่าน นักเรียนศึกษาจากเอกสาร

6. เอกสาร จุลสาร สื่อ แผนภูมิ ฯลฯ ที่ครูใช้ประกอบการเรียนการสอน ขั้นตอนนี้เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องจัดเตรียมไว้อย่างดี ตลอดจนชุดการเรียนการสอนในแต่ละชุด

โดยทั้ง 6 ส่วนนี้จัดไว้ในแฟ้มอย่างเป็นระบบ โดยครูนำมาใช้ได้อย่างสะดวก

3. คุณลักษณะของมินิคอร์ส (UNESCO. 1982 : 6 - 8)

มินิคอร์สที่พัฒนาจากมหาวิทยาลัยแมคควอรี ออสเตรเลีย มีคุณลักษณะดังนี้

1. ตอบสนองความต้องการเฉพาะเรื่อง (Responsive to Need) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดสร้างขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะเรื่อง ซึ่งความต้องการเหล่านี้เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ภายหลังจากการกำหนดวงกว้างบุคลากร การกำหนดสถานที่ในการเรียนการสอน หรือได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของโรงเรียนที่มีอิสระในการเรียนการสอนด้วยตนเอง

2. จบสมบูรณ์ในตัวเอง (Self - contained) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจะจบสมบูรณ์ในตัวเองและจะไม่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนมินิคอร์สชุดอื่น ๆ ลักษณะที่เป็นอิสระของชุดการสอนมินิคอร์สนี้สามารถทำให้ครูดำเนินการสอนไปได้ทันที ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้เรียน

3. ใช้ระยะเวลาสั้น (Short Duration) ชุดการสอนมินิคอร์สไม่ควรใช้เวลาในการเรียนมากกว่า 1 วัน และในแต่ละชุดควรให้เกิดการเรียนรู้ภายใน 8 ชั่วโมง บางครั้งอาจแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ๆ ละ 4 ชั่วโมงก็ได้ ระยะเวลานี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมได้ คือ ไม่ควรเกิน 6 ชั่วโมง

4. มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน (Clear Objectives) วัตถุประสงค์ที่ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดใช้เวลาเพียง 8 ชั่วโมง ดังนั้นจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาที่ชัดเจน เป็นสิ่งสำคัญมากและจะต้องสามารถบรรลุได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

5. มุ่งการฝึกทักษะ (Skills Orientation) รูปแบบของชุดการสอนมินิคอร์สเหมาะกับการฝึกทักษะต่าง ๆ ทักษะเหล่านี้จะรวมถึงการทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ การใช้คำถาม การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ หรือการใช้โปรแกรมประเมินค่า

6. มีการเข้าร่วมกิจกรรมโดยทั่วถึง (Wide Participation) ลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของชุดการสอนมินิคอร์ส คือ ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันจากกิจกรรมต่าง ๆ

7. มีกิจกรรมการเรียนรู้หลายรูปแบบ (Varied Learning Activities) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจะใช้อยุทธวิธีการสอนหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระยะเวลาอันสั้น ควรมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมในการเรียนการสอนบ่อย ๆ ซึ่งอาจจะใช้วิธีการแบ่งกลุ่ม และมีการเปลี่ยนกลุ่มใหม่เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันออกไป

8. ใช้สื่อหลายประเภท (Variety of Media) ชุดการสอนมินิคอร์สเกือบทุกชุดจะใช้สื่อหลายประเภท เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่น สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ เทป โทรทัศน์ สไลด์ ภาพยนตร์ สไลด์เทป ทัศนูปกรณ์ และสื่ออื่น ๆ

9. กำหนดขั้นตอนแน่นอน (Structured Programme) ในทุกกิจกรรมจะใช้อยุทธวิธีและสื่อต่าง ๆ โดยใช้เวลาประมาณ 15 - 30 นาทีในแต่ละกิจกรรม ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจะกำหนดขั้นตอนไว้เป็นลำดับอย่างละเอียด เพื่อให้สัมพันธ์กับเนื้อหาและวัตถุประสงค์

10. ใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ (Creative Activity) ชุดการสอนมินิคอร์สใช้กิจกรรมสร้างสรรค์แบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดที่อิสระ

11. มีกลวิธีที่นำไปสู่การเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง (Strategies Made Overt) เนื่องจากชุดการสอนมินิคอร์สเป็นการพัฒนาการสอนของครูและเป็นการพัฒนาทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้น ชุดการสอนทุกชุดจึงเปิดโอกาสให้มีการพบทวนและวิเคราะห์ยุทธวิธีใช้ในชุดการสอน

12. มียุทธวิธีที่สามารถนำมาใช้ได้ (Exemplary Strategies)

ชุดการสอนมินิคอร์สจะรวมยุทธวิธีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการสอนได้ ดังนั้นชุดการสอนนี้จึงเป็นการส่งเสริมการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ซึ่งเห็นความต้องการของผู้เรียน

13. มีการประเมินผล (Evaluation) จะต้องมีการศึกษาข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของชุดการสอนมินิคอร์ส และเป็นประโยชน์ในการที่จะวางแผนงานต่อไป

14. มีการติดตามผล (Follow-up) จะมีวิธีการให้คำปรึกษาแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนที่อาจจะต้องการความช่วยเหลือและให้คำแนะนำในสิ่งที่ปัญหา

15. มีการออกแบบ (Design) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดสร้างขึ้นโดยใครพื้นฐานเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ระบบและแต่ละกิจกรรมจะจัดเป็นวงจร

ปัจจัยป้อน —————> ขบวนการ —————> ผล

Input —————> Process —————> Output

4. ขั้นตอนการสร้างมินิคอร์ส (กรมการศึกษานอกโรงเรียน ม.ป.ป. :

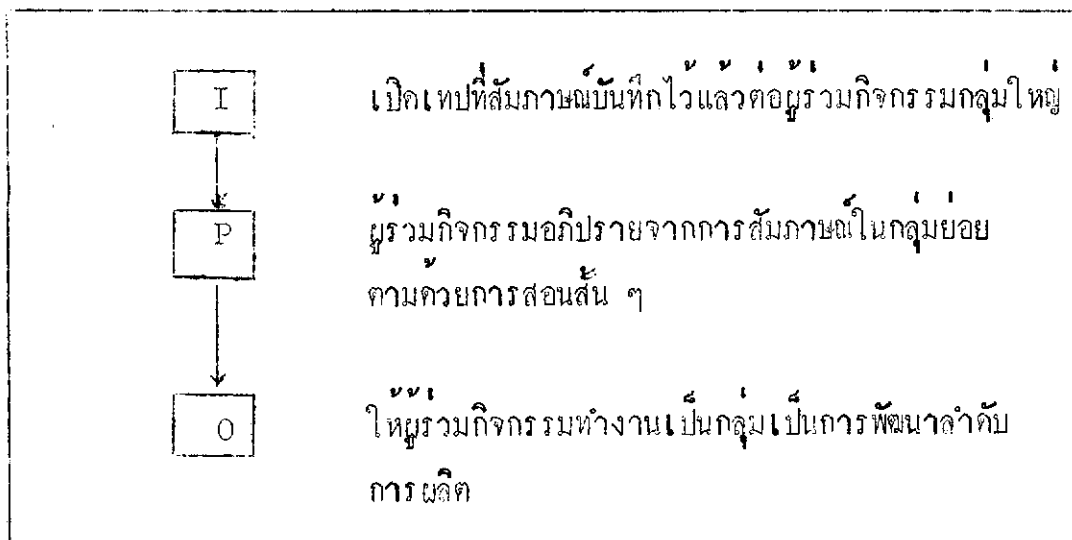
7 - 8)

มินิคอร์สมีพื้นฐานการสร้างมาจากรูปแบบเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

กระบวนการและขั้นตอนตามระบบ ของทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ	คำอธิบายประกอบ
6. การเขียนโครงสร้าง	โครงสร้างจะต้องมีกำหนดเวลาที่แน่นอน แต่ละกิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุ แต่ละข้อมีครบวงจรต่อเนื่องกันไป
7. การพัฒนากิจกรรมและสื่อประกอบ ตามโครงสร้าง	ในการพัฒนากิจกรรมตามโครงสร้างควร ประกอบด้วย 1. คำอธิบายวิธีใช้ 2. คู่มือดำเนินกิจกรรมสำหรับผู้สอน 3. คู่มือดำเนินกิจกรรมสำหรับผู้เรียน 4. เอกสารประกอบการเรียนรู้ 5. การประเมินผลและเครื่องมือ 6. สื่อที่ใช้ประกอบ
8. การทดลอง	เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนมาจากที่ต่างกัน การ ทดลองควรทำหลายครั้ง เพื่อจะได้ข้อมูลที่ เชื่อมั่นได้พอสมควร
9. การปรับปรุงแก้ไข	ขั้นตอนนี้เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก แต่จำเป็นต้องทำ อย่างยิ่ง เพื่อการพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ ของผู้เรียน จึงควรอยู่ในลักษณะสามารถ ปรับปรุงแก้ไขได้ตลอดเวลา

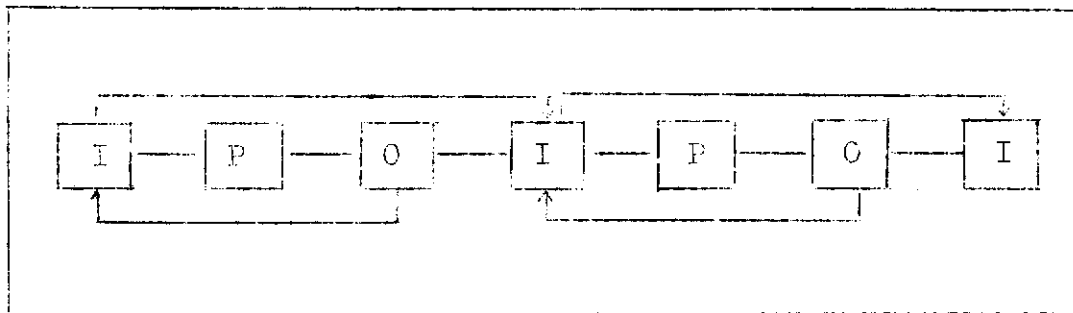
ขั้นที่ 2 ของการสร้างมินิคอร์ส คือ ใช้พื้นฐานของเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรม ทุกโปรแกรมการเรียนจะเสนอกิจกรรมในลักษณะของปฏิกิริยาลูกโซ่ การเร้าและการตอบสนอง (Stimulus response chains) โดยการตอบสนองแต่ละครั้งทำให้เกิดแรงเสริม เช่น ความพอใจต่อตนเอง การยอมรับในกลุ่มและอื่น ๆ

ขั้นที่ 3 พื้นฐานทางเทคโนโลยีทางการศึกษาที่พัฒนามินิคอร์ส คือ รูปแบบ Input .. Process .. Output เป็นคุณสมบัติของมินิคอร์ส เช่น การเล่นเกมและการบันทึกเสียง ดังภาพประกอบ 1

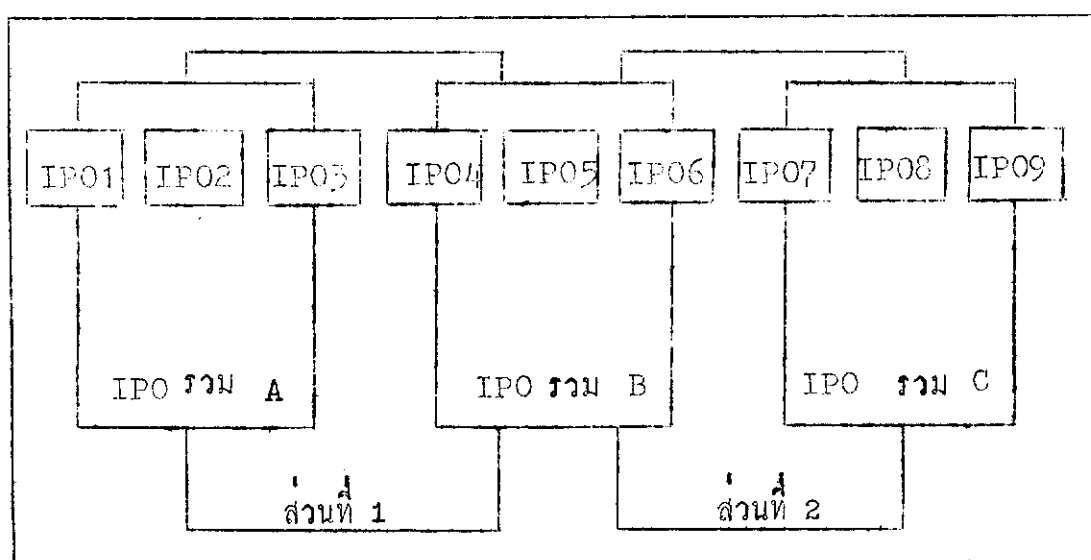
ภาพประกอบ 1 วงจร I .. P .. O ของกิจกรรมมินิคอร์ส

วงจร Input -- Process -- Output เชื่อมโยงกันเป็นเส้นตรง
แต่ละครั้งจะมีผลกับ Input ในรุ่นนั้นและในวงจรต่อไป ดังภาพประกอบ 2

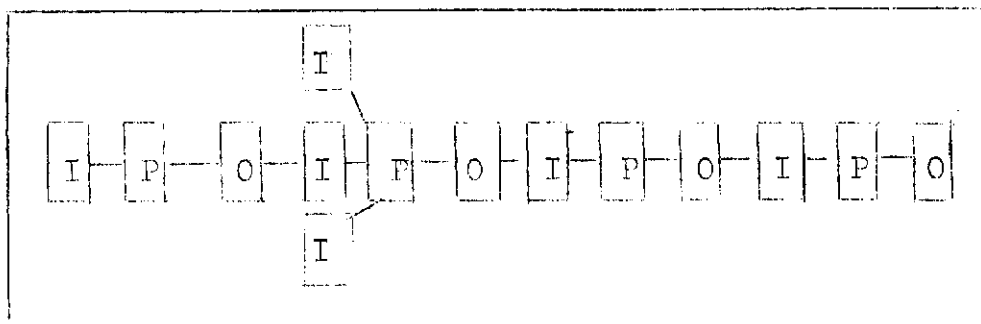
ภาพประกอบ 2 วงจร I -- P -- O ในมินิคอมพิวเตอร์

รูปแบบ I -- P -- O อาจซับซ้อนขึ้น เรียกว่า "วงจรพิเศษ" โดย
ในแต่ละวงจรเป็นตัวเชื่อมโยงไปใน I -- O (อาจเท่ากับปฏิกิริยาถูกใช้ ไว้ -- สมอง)
ตาม I -- O หนึ่งจะต้องสนองตอบงานในขั้นแรกคือ I และส่วนที่ 2 คือ O ของ
แต่ละโปรแกรม ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 วงจร IPO รวมของโปรแกรมมินิคอมพิวเตอร์

ในบางโปรแกรม วงจรหนึ่งอาจมี "กระบวนการ IPO" ตั้งแต่ 2 หรือมากกว่าก็ได้ ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 ตัวแปรต่าง ๆ ของวงจร I - P - O ในชุดการสอนมินิคอร์ส

มินิคอร์สส่วนใหญ่ประกอบด้วย 4 - 5 วงจร I - P - O ในเวลา 8 ชั่วโมง แต่ไม่น้อยกว่า 4 ชั่วโมง และไม่เกิน 9 ชั่วโมง

5. การสอนที่เป็นระบบ (Mayer. 1978 : 2 - 4)

การสอน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคน การสอนที่ดีจะสามารถสัมฤทธิ์ผลได้ จำเป็นจะต้องมีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบ ผู้สอนสามารถศึกษาและกำหนดพฤติกรรมใหม่ ๆ กำหนดเนื้อหา วิธีการสอน และแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพไวล่วงหน้า โดยจัดทำแผนการสอนอย่างเป็นระบบดังกล่าว นอกจากนี้ในแผนการสอนจะมีการประเมินผลการเรียนการสอนตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมไวด้วย เพื่อเป็นการตรวจสอบผลการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอน

ขั้นตอนการจัดโปรแกรมการสอนที่เป็นระบบ มีดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดพฤติกรรมเมื่อเข้าสู่บทเรียน

ก่อนที่จะมีการพัฒนาลำดับขั้นของการสอนที่เหมาะสมจำเป็นจะต้องรู้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนให้มากที่สุด เช่น ผู้เรียนใครเรียนอะไรมาบ้างแล้ว เคยเรียนหรือกำลังเรียนวิชาอะไรที่สัมพันธ์กับวิชานี้บ้าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านมาเป็นอย่างไร จำเป็นจะต้องทำการทดสอบก่อนเข้าสู่บทเรียนหรือไม่ เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้จะมีผลต่อการกำหนดขอบเขตของจุดมุ่งหมาย การเลือกเนื้อหา และระดับความรู้ที่นักเรียนควรจะได้รับ

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดมุ่งหมาย

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนจะช่วยให้อาจารย์และผู้เรียนดำเนินการเรียนการสอนไปตามขอบข่ายที่กำหนด และจำเป็นจะต้องมีการกำหนดความรู้ ทักษะ และทัศนคติด้วย

ขั้นที่ 3 กำหนดและจัดลำดับเนื้อหา

เมื่อได้กำหนดจุดมุ่งหมายแล้ว ก็จะทำกาหนดเนื้อหาวิชาและจัดลำดับเนื้อหาวิชาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ให้มากที่สุด

ขั้นที่ 4 กำหนดยุทธวิธีการสอนและจัดกลุ่ม จัดเวลาและกำหนดทรัพยากร

ยุทธวิธีการสอน หมายถึง วิธีการสอนแบบทั่ว ๆ ไปที่นำมาประยุกต์ใช้กับแต่ละหัวข้อรายวิชา เช่น การบรรยาย การแบ่งกลุ่มย่อยทำกิจกรรม หรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น ส่วนวิธีการสอน หมายถึง การใช้กิจกรรมเข้าเสริม เช่น ในกลุ่มย่อยอาจมีวิธีการสอนทั้งการอภิปราย การแสดงบทบาทสมมุติ หรือการตอบปัญหาสั้น ๆ เป็นต้น ยุทธวิธีจะใช้เมื่อจบเนื้อหาแต่ละหัวข้อเท่านั้น ส่วนวิธีการสอนจะใช้เมื่อมีการแบ่งกลุ่ม จัดเวลา และแบ่งช่วงเวลาแล้ว สำหรับทรัพยากรที่ต้องใช้ควรกำหนดเจาะจงไปว่าจะเป็นทรัพยากรที่เป็นมนุษย์หรือวัตถุ ซึ่งอาจรวมถึงอุปกรณ์การเรียนการสอนก็ได้ ขั้นตอนที่ 4 นี้ จะต้องสอดคล้องกับขั้นตอนที่ 2 และ 3 ทุกประการ รวมทั้งต้องสอดคล้องกับข้อมูลด้านพฤติกรรมของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 1 ด้วย

ขั้นที่ 5 วัตถุประสงค์

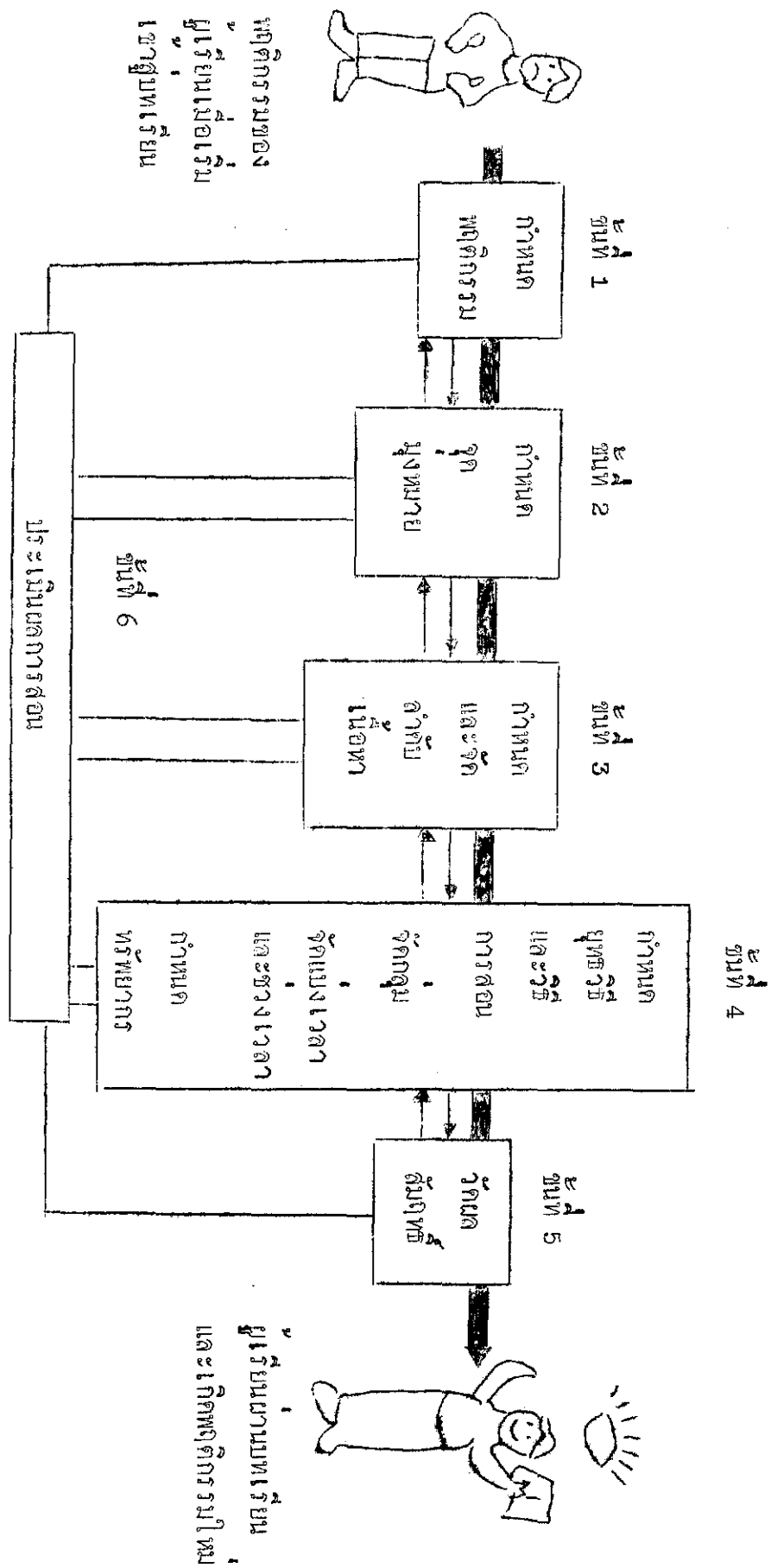
จะต้องมีการกำหนดรูปแบบของการวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ล่วงหน้า ซึ่งจะกำหนดได้จากจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ก่อนแล้ว การวัดผลนี้จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา วิธีการ และแหล่งทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การกำหนดรูปแบบของการวัดผลจะต้องคำนึงถึงเป้าหมายของการวัดผล คือ มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์และกระบวนการเรียนรู้เป็นสำคัญ

ขั้นที่ 6 การประเมินผลการสอน

การสอนที่ดีจะต้องมีวิธีการที่เป็นระบบในการหาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนในทุก ๆ ด้าน วิธีการดังกล่าว ได้แก่ การออกแบบสอบถาม การทดสอบ การสัมภาษณ์ และการสังเกต ซึ่งจะต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า และข้อมูลที่ได้นั้นควรจะนำมาใช้แก้ไขวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นที่ 1 - 6

ตามผังการจัดระบบการสอน จะเห็นว่าทุกขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่เป็นระบบนั้นจะมีความสัมพันธ์กัน ขั้นตอนในการสอนใด ๆ ก็ตามจะมีผลต่อขั้นตอนในการสอนอีกขั้นตอนหนึ่งเสมอ แสดงว่าในทางปฏิบัติแล้ว ขั้นตอนต่าง ๆ จะไม่เรียงลำดับ และองค์ประกอบทุกขั้นตอนควรมีการวางแผนไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้ขั้นตอนการสอนต่าง ๆ ยังแสดงให้เห็นถึงการสอนที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายหน้าชั้นเรียนและการจัดการสอนด้วย

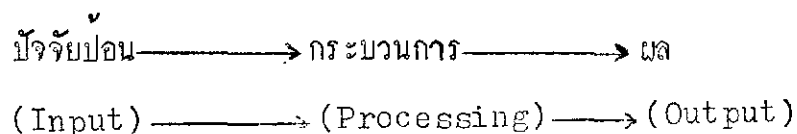
ภาพประกอบ 5 การจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้

6. สัมฤทธิ์ผลในชุดการสอนมินิคอร์ส (Meyer. 1978 : 1 - 2)

จากการวิจัยพบว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถสนองตอบต่อสิ่งเร้าได้อย่างคล่องแคล่วและรับข้อมูลย้อนกลับได้ทันที ชุดการสอนมินิคอร์สจึงถูกสร้างขึ้นด้วยหลักการนี้ วัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนจะสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สก็คือ พยายามที่จะตอบสนองต่อกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด

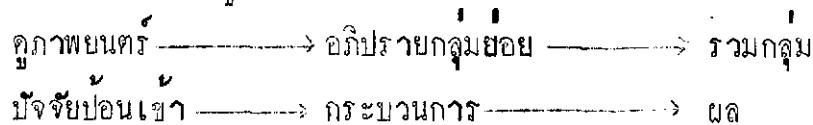
โอกาสที่จะตอบสนองดังกล่าวมีได้หลายรูปแบบ ผู้เรียนก็ได้พบกับรูปแบบหนึ่งมาแล้ว จากการอ่านรายละเอียดของขอบข่าย วัตถุประสงค์ และกิจกรรมของชุดการเรียนการสอน ผลที่ได้จากการอ่านนี้ผู้เรียนอาจจะทำให้เกิดประโยชน์เพิ่มขึ้นโดยการซักขอความสั้น ๆ ตามขอบกระดาน เพื่อช่วยให้ตัวผู้เรียนเองเกิดความกระจ่างขึ้นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของชุดการสอนมินิคอร์ส และผู้เรียนควรใช้เวลาสักเล็กน้อยสังเกตว่า วัตถุประสงค์ด้านใดของชุดการสอนมินิคอร์สมีความสำคัญที่สุดสำหรับตน วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนใคร่เกี่ยวกับแบบแผนและการจัดลำดับของตัวเอง พร้อมกันนั้นยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุดการสอนมินิคอร์สได้ พฤติกรรมตอบสนองที่บรรยายมาข้างต้นนี้อาจอธิบายให้เห็นชัดเจนสั้น ๆ ได้ว่า "การตอบสนองที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ในทันที" และสามารถใช้ได้กับทุกขั้นตอนในคู่มือนี้เสมือนกับเป็นกิจกรรมแบบหนึ่ง ที่ช่วยเสริมสร้างและเพิ่มพูนการเรียนรู้ได้

เพื่อที่จะให้เกิดการตอบสนองนั้น กิจกรรมต่าง ๆ ของชุดการสอนมินิคอร์ส จะมีโครงสร้างตามรูปแบบต่อไปนี้

ยกตัวอย่าง เช่น การสอนมินิคอร์สชุดหนึ่งอาจเริ่มต้นด้วยการฉายภาพยนตร์ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 25 นาที กิจกรรมต่อไปก็อาจจะเป็นการอภิปรายกลุ่มย่อย วิเคราะห์

ภาพยนตร์ที่ฉายให้ดูว่า สำคัญของภาพยนตร์มีอะไรบ้าง แล้วกลุ่มทั้งหมดก็มาร่วม ประชุมอีกครั้งหนึ่ง ต่อจากนั้นกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มรายงานผลการวิเคราะห์ต่อที่ประชุม ซึ่งจะมีการสรุปย่อและแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายรวมอีกครั้ง แผนผังข้างล่างนี้ แสดงให้เห็นถึงกระบวนการตามรูปแบบดังนี้

ในขณะที่ภาพยนตร์ฉายอยู่ กระบวนการสนองตอบก็คือ ผู้เรียนจะมุ่ง ความสนใจไปที่ภาพยนตร์ ต่อจากนั้นผู้เรียนก็จะสนองตอบต่อสิ่งเร้านั้น โดยการพูดคุย เกี่ยวกับภาพยนตร์กับผู้อื่น เพื่อให้ทราบเรื่องราวกระจ่างขึ้น และที่สำคัญที่สุดก็คือเพื่อ แสดงท่าทีและความคิดเห็นที่ผู้เรียนมีต่อภาพยนตร์

ในที่สุด ผลของกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้เรียนจะถูก รายงานต่อกลุ่มอภิปรายรวม

การที่ภายในกลุ่มมีการสนองตอบในทันทีนั้น นอกจากจะเกิดประโยชน์ ต่อกลุ่มเองแล้ว ยังเกิดประโยชน์ต่อไปอีกคือ ผู้เรียนภายในกลุ่มสามารถแสดงให้บุคคลอื่น เห็นว่า กลุ่มมีความคิดและทัศนคติที่สอดคล้องกัน ได้รับประโยชน์และประทับใจในคำนำใจ และถึงระดับใด

จะสังเกตได้ว่า ชุดการสอนมินิคอร์สส่วนมากจะเป็นเรื่องของปฏิกริยาต่อกัน ของกลุ่มเป็นสำคัญ และถ้าหากผู้เรียนมีความคุ้นเคยอยู่กับวิธีการสอนแบบเก่า ๆ ผู้เรียน ก็จะไม่ประหลาดใจในความวุ่นวายและความกระตือรือร้นที่เกิดขึ้นในการวางแผนการทำ กิจกรรมต่าง ๆ คนส่วนใหญ่มักจะสนใจต่อปฏิกริยาโต้ตอบของกลุ่ม เช่น การคัดค้าน ความวุ่นวายกุกกูกจจ ความพึงพอใจ มากกว่าวิธีการสอนที่มีแต่สอดคล้องกับการอธิบายของครู ตามแบบที่ปฏิบัติกันมา

ผู้เรียนจะได้ประโยชน์จากการร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่มในชุดการสอนมินิคอร์สมากที่สุด เมื่อผู้เรียนสามารถโต้ตอบได้อย่างทันทีทันควัน และสามารถกระตุ้นให้ผู้อื่นเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างทันทีทันใดเช่นกัน และเมื่อสมาชิกภายในกลุ่มทุกคนตั้งใจฟังเรื่องจากผู้อื่นอย่างจริงจังแล้วนำความคิดของตนหรือนำแนวความคิดของบุคคลอื่นมาใช้ประโยชน์ในการสร้างความคิดอื่น ๆ ต่อไปได้นั้น คุณภาพของงานกลุ่มก็จะปรากฏผลร่วมกัน

ไม่ว่าผู้เรียนจะทำงานคนเดียวหรือทำงานเป็นกลุ่มก็ตาม ผู้เรียนควรจะเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในการที่จะทำให้ เกิดการตอบสนองที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดผลคือการเรียนรู้และความสนุกสนานที่ได้จากประสบการณ์ในชุดการสอนมินิคอร์ส

7. ประโยชน์ของมินิคอร์สในเอเชียและแปซิฟิก (UNESCO. 1982 : 26)

การนำมินิคอร์สมาใช้นั้นมีประโยชน์ตามหลักการต่อไปนี้คือ

1. หลักการมินิคอร์สยืดหยุ่นได้ จบในตัวเอง แต่ละหน่วยสามารถเชื่อมต่อกันได้ตามลำดับ และเป็นรูปแบบเพื่อสนองความต้องการต่าง ๆ

2. มินิคอร์สประหยัดเวลาและทรัพยากร ผู้เรียนร่วมกิจกรรมเพียง 8 หรือ 10 ชั่วโมงในแต่ละชุด

3. ตามรูปแบบสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

4. มินิคอร์สสามารถถ่ายโยงได้

5. พร้อมที่จะปรับปรุงแบบของมินิคอร์สให้ทันตามความต้องการและการเปลี่ยนแปลงได้

6. เน้นการฝึกทักษะเพื่อให้ผู้ร่วมกิจกรรมพัฒนาความสามารถทันที

8. แนวทางในการพัฒนามินิคอร์สสำหรับประเทศกำลังพัฒนา (UNESCO.

1982 : 27)

1. การวางรูปแบบเบื้องต้น สิ่งที่สำคัญสำหรับมินิคอร์สคือรูปแบบที่ใช้เวลาสั้น เป็นหน่วยเอกเทศ เนื้อหาจบในตัวเอง การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ประกอบด้วย

I - P - O ตามลำดับ โดยแต่ละขั้นตอนอาจเปลี่ยนหรือขยายเพื่อความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

2. การพัฒนาชุดมินิคอร์ส การตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลงตามความต้องการแต่ละแห่งควรให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์และระดับของวิธีการเรียนรู้ โดยมี ส่วนต่าง ๆ ของมินิคอร์ส คือ

- บทนำ (พร้อมจุดประสงค์)
- กิจกรรม
- การประเมินผล
- พื้นฐานและการอ่านเสริม
- เอกสารของผู้นำกลุ่ม
- ขั้นตอนการลงทะเลเบียน
- แหล่งทรัพยากร

9. การศึกษาเฉพาะกรณีและการประยุกต์ใช้มินิคอร์สในประเทศไทย

(UNESCO. 1982 : 39 - 41)

แนวคิดของมินิคอร์สนี้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการศึกษาของประเทศ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ได้หลายลักษณะเนื้อหา ตัวอย่างเช่น

1. การศึกษาในระบบโรงเรียน

1.1 ชุดการอบรมครูระหว่างประจำการ ครูจำเป็นต้องได้รับการเสริมแรงและขยายแนวคิดและการฝึกปฏิบัติเพิ่มขึ้นในการสอนแต่ละวัน เนื้อหาวิชาต่าง ๆ สามารถนำมาวิเคราะห์และจัดแนวคิดได้ทั้งรูปบุคคลหรือเป็นกลุ่ม เช่น การอบรม การสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

1.2 การสอนซ่อมเสริม ปัญหาการสอนซ่อมเสริมเป็นปัญหาที่กำลังศึกษาในประเทศไทย การพัฒนามินิคอร์สเพื่อแก้ปัญหาเนื้อหาวิชาที่ยากสามารถ

7. มนกรายนจำนวนน้อยที่เรียนมนกอร์สมาแล้ว 1 ชุดหรือมากกว่า 3 สัปดาห์ โดยที่นักเรียนให้ความเห็นว่า ชอบมินิคอร์สที่มีครูมากกว่า 1 คน

ทำได้ในโรงเรียนจำนวนมากในประเทศ โดยอำนวยความสะดวกแก่ครูและทำให้ยกมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น

2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน

- 2.1 โครงการส่งเสริมการอ่าน
- 2.2 การศึกษาอาชีพของผู้ใหญ่
- 2.3 โครงการวิทยุศึกษา
- 2.4 การเรียนโดยโปรแกรมการเรียนปลายเปิด
- 2.5 การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3, 4

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้มินิคอร์สในต่างประเทศ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1973 : 4021-A) ศึกษาการพัฒนาและประเมินผลโครงสร้างมินิคอร์สที่ใช้สำหรับการศึกษาวិทยาศาสตร์พื้นโลก พบว่า

1. เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติในทางนิมานของนักเรียนต่อวิทยาศาสตร์พื้นโลกหลังการเสร็จสิ้นการเรียนจากมินิคอร์ส

2. นักเรียนยอมรับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้มินิคอร์สในสาขาการศึกษาทั่วไป (General Education)

3. นักเรียนชอบมินิคอร์สที่ใช้เวลา 3 สัปดาห์ มากกว่า 10 สัปดาห์

4. นักเรียนโดยทั่วไปชอบหลักการทดสอบจากคำบรรยายและแบบเรียนแบบเดิม

5. นักเรียนชอบการประเมินผลที่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

6. มีความสัมพันธ์กันระหว่างเจตคติของผู้เรียนกับการเรียนรู้

7. มีนักเรียนจำนวนน้อยที่เรียนมินิคอร์สมากกว่า 1 ชุดภายในเวลา 3 สัปดาห์ โดยที่นักเรียนให้ความเห็นว่า ชอบมินิคอร์สที่มีครูมากกว่า 1 คน

8. มินิคอร์สทั่วไปต้องการเวลาของผู้สอนมากขึ้น เพื่อการจัดรูปแบบ การทัศนศึกษาและการประเมินผล

9. นักเรียนดังเลในการเรียนมินิคอร์สเมื่อเวลาเรียนของรายวิชาอื่น ตรงกัน

ในปี 1974 กรอส (Cross. 1974 : 3388-A) ได้ทำการศึกษา มินิคอร์ส ใช้อย่างไรก่อน การสอนโดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาการพัฒนาและการ ประเมินผลของมินิคอร์สเช่นกัน พบว่า ครูที่อบรมโดยมินิคอร์สเกิดพฤติกรรมพิเศษขึ้น 6 ลักษณะ โดยที่ครูเหล่านี้เชื่อว่ามินิคอร์สเป็นสิ่งที่ช่วยให้เขาพัฒนาพฤติกรรมได้ตาม จุดประสงค์ของมินิคอร์ส เมื่อเปรียบเทียบกับกรอบการอบรมครูโดยการสอนแบบจุลภาค ซึ่ง อีก 2 ปีต่อมา เคท (Kate. 1975 : 218-A) พยายามสร้างและหาความ เพียงตรง ของมินิคอร์สที่ใช้กับครูระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าครูที่ได้รับการอบรม โดยมินิคอร์สพัฒนาทักษะสูงขึ้น 5 ทักษะ ที่ระดับความเชื่อมั่น .95 และนักเรียนที่เรียน จากครูที่ได้รับการอบรมด้วยมินิคอร์สมีความสามารถในการใช้คำเกี่ยวกับการพรรณา ได้ดีขึ้นที่ระดับความเชื่อมั่น .95

ในปี 1975 เวสส์ (Weiss. 1975 : 2005-A) ศึกษาเจตคติ ของนักเรียนผิวขาวที่เลือกเรียนมินิคอร์ส เรื่องประวัติศาสตร์ของคนผิวดำเปรียบเทียบกับนักเรียนที่เรียนประวัติศาสตร์อเมริกาเรื่องอื่น โดยผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายว่านักเรียนที่ เลือกเรียนโดยมินิคอร์สเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของคนดำจะมีเจตคติต่อคนผิวดำดีกว่า นักเรียนที่เรียนวิชาประวัติศาสตร์อเมริกาทั่วไป โดยทำการทดลองกับนักเรียนผิวขาว 60 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในมินิคอร์สและจำนวน 90 คนที่เรียนโดยมินิคอร์สเรื่อง ประวัติศาสตร์อเมริกาทั่วไป พบว่า นักเรียนผิวขาวที่เรียนโดยมินิคอร์สเรื่องประวัติศาสตร์ คนผิวดำมีเจตคติต่อคนผิวดำในทางดีขึ้น ปีเดียวกันนี้ เคอร์ (Kerr. 1975 : 3356-A) ศึกษาพฤติกรรมด้านมโนคติ (Affective) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ลงทะเบียนเรียนในมินิคอร์สและรายวิชาปกติ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนในมินิคอร์สนี้มี

เจตคติทางบวกต่อโรงเรียนไม่สูงกว่านักเรียนในกลุ่มปกติ แต่นักเรียนที่เรียนโดยมินิคอร์สมีเจตคติที่ดีต่อครูสูงกว่านักเรียนที่เรียนในกลุ่มปกติ โดยที่การเข้าชั้นเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน สำหรับครูที่สอนในชุดมินิคอร์สมีเจตคติต่อนักเรียนและวิชาชีพครูสูงกว่ากลุ่มปกติ

นอกจากนั้น มิลโซว (Milzow, 1976 : 7165-A) ได้ศึกษาปฏิบัติการระหว่างผู้เรียนกับครูในโครงการเรียนมินิคอร์สระหว่างปี 1973 - 1976 ในโรงเรียนเคเนดี้ จูเนียร์ ไฮสคูล (Kennedy Junior High School) มิชิแกน จากผลการวิจัยที่พบคือ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อมินิคอร์สไม่แตกต่างกันในทุกระดับความสามารถของนักเรียนคือ ระดับสูง กลาง ต่ำ และนักเรียนทุกระดับต่างกล่าวชอบกลวิธีที่การสอนในมินิคอร์สมากกว่าการสอนแบบเดิม

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้มินิคอร์สภายในประเทศ

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์ส มีดังต่อไปนี้คือ

ในปี 2526 อุทัย หนูแดง (อุทัย หนูแดง 2526 : 107 - 110) ได้ทำการสร้างชุดการสอนมินิคอร์สและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3 วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 4 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์ส โดยมีสมมติฐานทางการวิจัยว่า นักศึกษาที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 4 แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สสูงกว่าการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การสอนโดยชุดการสอนมินิคอร์สส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตพบว่า ในชั้นเรียนมินิคอร์สมีบรรยากาศที่สนุกสนาน เข้าใจ นักเรียนแสดงความกระตือรือร้นในการกระทำกิจกรรม ซึ่งสรุปได้ว่าชุดการสอนมินิคอร์สใช้ได้ผลดีในชั้นเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ สมควรจะได้นำมาเผยแพร่และพัฒนาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

ต่อมาในปี 2527 สุรัตน์ ยุทธเสรี (สุรัตน์ ยุทธเสรี 2527 :

92) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครูการสอนภาษาอังกฤษแบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนายกวิทยาคม อ.เมือง จ.นครนายก จำนวน 120 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์ส ใช้เวลา 10 คาบ กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สใช้เวลา 14 คาบ กลุ่มควบคุม 40 คน เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูการสอนภาษาอังกฤษแบบ ใช้เวลาเรียน 14 คาบ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง Pronouns และ Comparison of Adjectives ของกลุ่มทดลอง 2 (มินิคอร์ส 14 คาบ) กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากกลุ่มทดลอง 1 (มินิคอร์ส 10 คาบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงในกลุ่มทดลอง 2 กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับกลุ่มทดลอง 2 กับกลุ่มทดลอง 1 และกลุ่มทดลอง 1 กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางของกลุ่มทดลอง 2 กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มทดลอง 2 กับกลุ่มทดลอง 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับกลุ่มทดลอง 1 กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับต่ำในกลุ่มทดลองทั้งสองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับระดับความสามารถทางการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในปี พ.ศ. 2522 ประเสริฐ บุญเสริม (ประเสริฐ บุญเสริม 2522 : 48) ได้ทำการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้อาจารย์จากภาพยนตร์ทางการศึกษาโดย ไรส์ไลค์และไม่ไรส์ไลค์ประกอบการอภิปราย โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2521 โรงเรียนวัดหนองแขม เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร จำนวน 126 คน จากจำนวนทั้งสิ้น 400 คน แบ่งตามระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการสอนโดยวิธีต่างกันแต่ละกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ระดับความสามารถของนักเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ

3. ระดับความสามารถของนักเรียนกับวิธีการสอนต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่ม และระหว่างกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนการเรียนกับหลังการเรียนของนักเรียนแต่ละระดับความสามารถในทุกกลุ่มเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และในปีเดียวกันนี้เอง ไพฑูรย์ อันประเสริฐ (ไพฑูรย์ อันประเสริฐ 2522 : 41 - 44) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนรู้อาจารย์และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน โดยใช้สไลด์ภาพประสมแบบจอคู่และแบบจอเดี่ยว โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนวันครู 2500 อำเภอพานพร้าว จังหวัดสมุทรสาคร แบ่งกลุ่มตัวอย่าง

ออกเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ในแต่ละระดับผลสัมฤทธิ์ ได้ทำการสุ่มตัวอย่างระดับละ 90 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นระดับละ 3 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 9 กลุ่ม จำนวน 270 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ผลในด้านการเรียนรู้ขอความจริง พบว่ารูปแบบของการใช้สไลด์แบบฉายที่ละภาพตามปกติ สไลด์ภาพประสมแบบจอคู่และสไลด์ภาพประสมแบบจอเดี่ยว ทั้งสามรูปแบบส่งผลให้การเรียนรู้ขอความจริงของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง พบว่า การใช้สไลด์ภาพประสมแบบจอเดี่ยวให้ผลดีกว่าการใช้สไลด์แบบฉายที่ละภาพตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และให้ผลไม่แตกต่างจากการใช้สไลด์ภาพประสมแบบจอคู่ เฉพาะเรื่องความรู้เรื่องดอกไม้ ส่วนเรื่องอุตสาหกรรม กระดาษ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด

2. ผลในด้านการคงทนในการเรียนรู้ พบว่ารูปแบบของการใช้สไลด์แบบฉายที่ละภาพตามปกติ สไลด์ภาพประสมแบบจอคู่ และสไลด์ภาพประสมแบบจอเดี่ยว ทั้งสามรูปแบบส่งผลให้มีความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับในปี พ.ศ. 2528 กรรณิการ์ ทองทา (กรรณิการ์ ทองทา 2528 : 62 - 64) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการอาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลซ ผลการวิจัยทางด้านการวัดความสามารถที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ปรากฏว่า การสอนอ่านด้วยวิธีการอาร์ เอส เอ็ม และวิธีการโคลซกับวัดความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง ต่ำ มีปฏิสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง ต่ำ ที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการอาร์ เอส เอ็ม กับที่เรียนโดยวิธีการโคลซ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับเพศที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ในต่างประเทศได้มีผู้สนใจศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ดังเช่น คลาร์ก (Clark, 1961 : 205) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การพิจารณาจากความแตกต่างทางเพศ ในการวิจัยได้ใช้วิธีการควบคุมทางสถิติในเรื่องอายุจริงและอายุสมอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชายและหญิงในเกรด 3, 4 และ 8 จากแต่ละชั้นได้สุ่มตัวอย่างมาเป็นจำนวน 150 คน ผลจากการทดลอง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของเกณฑ์สติปัญญาและทักษะพื้นฐานในการอ่านและการทำเลข แต่ในส่วนที่เป็นการใช้ภาษาอังกฤษและการสะกดคำ นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนชาย

ต่อมาในปี ค.ศ. 1964 เอ็ดมันด์ (Edmonds, 1964 : 61 - 64) ได้วิจัยเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศในด้านความสามารถทางการใช้คำพูด (Verbal Ability) ของกลุ่มเด็กที่มีความด้อยในทางเศรษฐกิจสังคม (Socioeconomic Depressed) พบว่า เด็กชายทุกระดับอายุจะมีความสามารถน้อยกว่าเด็กหญิงในการเรียนศัพท์และเรียนโครงสร้างของประโยค

และในปีเดียวกันนี้เอง เดวิส (Davis, 1964 : 69 - 71) ได้วิจัยเกี่ยวกับการเรียนไวยากรณ์แบบเก่า โดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 210 คน ซึ่งเรียนอยู่ในเกรด 10, 11 และ 12 เพื่อที่ว่า ถ้าสอนโดยใช้ไวยากรณ์แบบเท่ากัน นักเรียนทั้ง 3 ระดับนี้จะมีความรู้ด้านความสัมพันธ์ทางโครงสร้างภาษาอังกฤษต่างกันหรือไม่ และศึกษาว่าความสัมพันธ์ทางโครงสร้างของนักเรียนชายจะต่างกับของนักเรียนหญิงหรือไม่ จากผลการวิจัย ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียน 3 ระดับ แต่นักเรียนหญิง จะเรียนรู้ความสัมพันธ์ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ไวกว่านักเรียนชาย

ต่อมา โรบินสัน (Robinson. 1973 : 6779-A) ได้วิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนไวยากรณ์ โดยให้นักเรียนเกรด 10 จำนวน 56 คน เพื่อศึกษาว่านักเรียนได้เรียนจากวิธีสอน 2 แบบ คือ การสอนแบบเก่า (Conventional Grammar) และการสอนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) นักเรียนจะสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้ง Form A และ Form B ได้กี่เท่ากันหรือไม่ สรุปผลการทดลองปรากฏว่า บทเรียนแบบโปรแกรมใช้ไม่คอยจะได้ผลในการสอนไวยากรณ์ แต่ถาเปรียบเทียบระหว่างเพศแล้ว บทเรียนโปรแกรมจะมีประสิทธิภาพเมื่อใช้สอนนักเรียนชาย

ส่วน เมตส์ (Metts. 1979 : 1427-A) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบหาประสิทธิภาพของวิธีการสอนอ่าน 2 วิธี ได้แก่ วิธีการเพิ่มประสบการณ์ทางภาษา และวิธีอ่านเพื่อการแก้ไข โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาระดับ 7, 8, 9 รวมทั้งเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านระหว่างเพศ และเชื้อชาติด้วย ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มทดลองการอ่านเพื่อการแก้ไข ได้คะแนนในด้านความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มทดลองเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. คะแนนของนักเรียนชายเพิ่มขึ้นมากกว่าคะแนนของนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยไม่คำนึงว่านักเรียนชายและหญิงจะอยู่ในกลุ่มทดลองใด
3. ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเชื้อชาติ

2.2 งานวิจัยภายในประเทศ

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับเพศที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้ได้ทำวิจัยไว้หลายท่าน ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2508 สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2508 : 122) ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน

ของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาจากเด็กชายหญิงซึ่งมีอายุระหว่าง 8 - 15 ปี จำนวน 312 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ส่วนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านใช้แบบทดสอบของอาจารย์สมนึก คำอุไร แห่งสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ผลการวิจัยปรากฏว่า ความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว เด็กหญิงมีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์สูงกว่าเด็กชาย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2513 ชุมพล ปานเกตุ (ชุมพล ปานเกตุ 2513 : 5) ได้วิจัยหาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล โดยศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาอังกฤษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเพศ ทักษะคิด อายุ และอาชีพของบิดามารดา แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบเสียง คำศัพท์และไวยากรณ์ โดยนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ผลของการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนองค์ประกอบของภาษาของนักเรียน ผู้วิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเสียงกับโครงสร้างไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ แต่ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนศัพท์กับโครงสร้างไวยากรณ์พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเสียงกับเพศ นักเรียนหญิงมีคะแนนสูงกว่านักเรียนชาย แต่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนศัพท์ไม่ขึ้นกับเพศ ด้านไวยากรณ์นักเรียนหญิงได้คะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย ส่วนอายุของนักเรียนและอาชีพของบิดามารดาไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

สำหรับในปี 2515 อำเภอ อนันต์สงคราม (อำเภอ อนันต์สงคราม 2515 : จ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชายหญิง ในจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นนักเรียนจากโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชบุรี และโรงเรียนวรนาภิเฉลิม กับนักเรียนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบทดสอบของชุมพล ปานเกตุ เป็นหลัก ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในกรุงเทพมหานครสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในจังหวัดสงขลา ทั้งนี้ผู้วิจัยให้เหตุผลว่าเป็นเพราะสภาพแวดล้อมของสังคม และผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชายหญิงของทั้งสองโรงเรียน ในจังหวัดสงขลาไม่มีความแตกต่างกัน

นอกจากนั้น กุสุมา มะนะสุนทร (กุสุมา มะนะสุนทร 2519 : 1) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2518 จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 200 คน ผลการวิจัยเป็นดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ
2. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชายและหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กัน (.35 - .45) ที่ระดับนัยสำคัญ .01
4. คะแนนที่นักศึกษาได้จากแบบทดสอบทั้งสองฉบับ กับคะแนนสอบไล่วิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์กัน (.30 - .90) ที่ระดับนัยสำคัญ .01

จากผลการวิจัยต่าง ๆ ที่ได้อธิบายมาจะเห็นได้ว่า ความแตกต่างระหว่างวิธีการสอน ความสามารถทางการเรียนและเพศ เป็นเรื่องที่สำคัญและน่าสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า เพศมีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษเช่นกัน

ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาทดลองเพื่อพิจารณาว่า ตัวแปรเหล่านี้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ เพื่อที่จะนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. วิธีการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและวิธีการสอนตามคู่มือครูกับระดับความสามารถจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
4. นักเรียนชายและหญิง ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
5. วิธีการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและวิธีการสอนตามคู่มือครูกับเพศจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าได้กระทำตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทดลอง
2. แบบแผนการทดลอง
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและการสร้างเครื่องมือ
5. ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทดลอง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2528 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 543 คน รวม 12 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 60 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. แบ่งระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มประชากรออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ โดยใช้คะแนนดิบของผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 และภาษาอังกฤษหลัก 2 มารวมกัน แล้วยัดตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์เป็นเกณฑ์ในการแบ่งดังนี้

1.1 นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง คือ ได้คะแนนตั้งแต่ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป

1.2 นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง คือ ได้คะแนนตั้งแต่ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 26 - 74

1.3 นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ คือ ได้คะแนนตั้งแต่ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา

2. จัดกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มให้ทุกกลุ่มมีนักเรียนชายและหญิงเท่ากัน และสุ่มมาจากทุกระดับของความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มละ 30 คน จำนวน 2 กลุ่ม

3. สุ่มกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ออกเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 และได้รับการสอนด้วยวิธีการต่างกันดังนี้

กลุ่มทดลอง เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส

กลุ่มควบคุม เรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนตามคู่มือครู

ตาราง 1 แสดงการจัดกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ	เพศ	วิธีสอน	
		การสอนโดยวิทยุ การสอนมินิคอร์ส	การสอนตาม คู่มือครู
สูง	ชาย	5	5
	หญิง	5	5
ปานกลาง	ชาย	5	5
	หญิง	5	5
ต่ำ	ชาย	5	5
	หญิง	5	5
รวม		30	30

แบบแผนการทดลอง

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชายและหญิง ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส และวิธีการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยจึงวางแผนการทดลองไว้เป็น 2 แบบคือ

1. ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ 2×3 Factorial Design (ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 233) ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนตามคู่มือครูจากกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังตาราง 2

ตาราง 2 แบบแผนการทดลองแบบ 2 x 3 Factorial Design

ตัวแปร	ระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
วิธีสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ด			
วิธีสอนตามคู่มือครู			

2. ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ 2 x 2 Factorial Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 233) ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและหญิง ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ด กับที่เรียนตามคู่มือครู โดยมีแบบแผนการทดลองดังตาราง 3

ตาราง 3 แบบแผนการทดลองแบบ 2 x 2 Factorial Design

ตัวแปร	วิธีสอน	
	วิธีสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ด	วิธีสอนตามคู่มือครู
เพศชาย		
เพศหญิง		

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ

1. เรื่อง Past Continuous Tense ในบทที่ 9
2. เรื่อง Future Simple Tense ในบทที่ 10
3. เรื่อง Infinitive with to ในบทที่ 11

เนื้อหาทั้ง 3 เรื่องนี้ นำมาจากหนังสือ Junior Active Context English Book II

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและการสร้างเครื่องมือ

1. ชุดการสอนมินิคอร์ส จำนวน 3 ชุด โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้
 - 1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างชุดการสอนมินิคอร์สจากเอกสาร และจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหา และสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส
 - 1.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน และขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน
 - 1.3 ศึกษาเนื้อหาเรื่อง Past Continuous Tense, Future Simple Tense และ Infinitive with to อย่างละเอียดจากหนังสือ Junior Active Context English Book II และหนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะนำมาสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส
 - 1.4 วิเคราะห์หลักสูตรหรือวิเคราะห์งานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไป จุดมุ่งหมายเฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) จากพฤติกรรมที่ต้องการเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำโครงสร้าง กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของเนื้อหาที่ใช้ในมินิคอร์ส
 - 1.5 สร้างชุดการสอนมินิคอร์สภาษาอังกฤษ โดยคำนึงตามหลักการ และขั้นตอนของยูเนสโก (UNESCO. 1982 : 9 - 13) โดยมีองค์ประกอบ 6 ประการดังนี้

1.5.1 หลักการและเหตุผล คำแนะนำ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง

แผนการสอน

1.5.2 กิจกรรมผู้เรียน

1.5.3 กิจกรรมครู

1.5.4 การประเมินผล

1.5.5 เนื้อหาเสริม

1.5.6 เอกสาร จุดสวร สื่อ แผนภูมิ ฯลฯ ที่ครูใช้ประกอบ

การสอน

1.6 นำชุดการสอนมินิคอร์สภาษาอังกฤษที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นนี้สอดคล้องและถูกต้องตามคุณลักษณะของ มินิคอร์ส เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และการประเมินผลหรือไม่ โดยให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน + 1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง
 ให้คะแนน 0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง
 ให้คะแนน - 1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าไม่สอดคล้องหรือถูกต้อง

ดังตัวอย่างแบบประเมินดังต่อไปนี้

การตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้องของชุด การสอนมินิคอร์ส	คะแนนการพิจารณา		
	+ 1	0	-1
1. การสอนมินิคอร์สนี้ตรงกับความต้องการของนักเรียน			
2. ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจบในตัวเอง ไม่ขึ้นกับมินิคอร์สชุดอื่น			
3. มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอนที่ชัดเจน			
ฯลฯ			

1.7 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องเพื่อทำการปรับปรุง

1.8 นำชุดการสอนมินิคอร์สที่ได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของชุดการสอนมินิคอร์สอีกครั้งหนึ่ง

1.9 นำชุดการสอนมินิคอร์สที่ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปทำการสอนเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

2. แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามคู่มือครู ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยคณะผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ และศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 เรื่อง Past Continuous Tense, Future Simple Tense และ Infinitive with to ไปทำการสอนเพื่อการวิจัย

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดผลผลการเรียนหลังจากสิ้นสุดการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพทย์กุล (ขวาล แพทย์กุล 2520 : 118 - 210) และเทคนิคการวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากหนังสือ Testing English as a Second Language โดย David P. Harris (Harris. 1969 : 1 - 112) และหนังสือ Modern Language Testing ของ Rebecca M. Valette (Valette. 1977 : 1 - 333)

3.2 ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาอังกฤษหลัก 3 (อ 013) แล้วทำการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ ตามจุดประสงค์ของแผนการสอน

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบว่า ข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ ตามวิธีการของ โรวินELLI และแฮมเบิลตัน เพื่อหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง (อังกฤษ สายยศ 2526 : 29 อ้างอิงมาจาก Rovinelli and Hambleton : 1976) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน + 1	ถ้าผู้เชี่ยวชาญ <u>แน่ใจ</u> ว่าข้อสอบนั้น <u>สอดคล้อง</u> กับ จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
ให้คะแนน 0	ถ้าผู้เชี่ยวชาญ <u>ไม่แน่ใจ</u> ว่าข้อสอบนั้น <u>สอดคล้อง</u> กับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
ให้คะแนน - 1	ถ้าผู้เชี่ยวชาญ <u>แน่ใจ</u> ว่าข้อสอบนั้น <u>วัดได้ไม่สอดคล้อง</u> กับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้ว นำคะแนนพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ถ้าได้คะแนนตั้งแต่ 0.5 คะแนนขึ้นไป แสดงว่าข้อสอบออกได้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมจริง ถ้าได้คะแนนเดี่ยวนอกเหนือจากนี้ ผู้วิจัยจะทำการปรับปรุงข้อสอบข้อนั้น ๆ ใหม่ แล้วนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องใหม่จนกระทั่งได้ข้อสอบที่มีคุณภาพ

3.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 100 คน แล้วนำกระดาษคำตอบที่ได้มาตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0

3.6 นำผลจากการทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์แบ่งกลุ่มสูง - ต่ำ และเปิดตารางของ จุง เทห์ ฟาน (Chung-Ten-Fan, 1952 : 1-32) จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพไว้โดยเลือกค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.7 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วจากข้อ 3.6 มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 169) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .725

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

1. แบ่งกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยการจับสลาก แล้วดำเนินการทดลองดังนี้

1.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยทำการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สเรื่อง Past Continuous Tense บทที่ 9, Future Simple Tense บทที่ 10 และ Infinitive with to บทที่ 11 โดยใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 13 คาบ

1.2 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยสอนภาษาอังกฤษเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มทดลอง โดยสอนตามแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ และศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 สร้างขึ้น ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 13 คาบ

2. ทำการทดสอบหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

3. รวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

3. ศึกษาปฏิสัมพันธ์ของวิธีการสอนกับระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษที่จะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและหญิง ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สและที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู
 5. ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ และวิธีการสอน
- การวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 5 ข้อ จะทำการทดสอบ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ (Two - way Analysis of Variance) ถ้าพบว่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มของนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบของ Newman - keuls Test ถ้าพบว่าไม่ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์หลักอย่างง่ายต่อโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance for Simple Main Effects)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
 - 1.2 ค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance)
2. หาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 2.1 หาค่าดัชนีของความสอดคล้อง โดยใช้สูตร (อังคณา สายยศ

2526 : 29)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน คำนวณของความสอดคล้องของความเห็นของผู้
ใช้วิชาญ

R แทน คะแนนความเห็นของผู้ใช้วิชาญ

N แทน จำนวนผู้ใช้วิชาญ

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยใช้เทคนิค 27 %

ในการวิเคราะห์ข้อสอบของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำนวณจากสูตร KR-20 (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ $= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $q = 1-p$

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

$\sum pq$ แทน ผลรวมทุกข้อระหว่างผลคูณของสัดส่วนที่ตอบถูก
กับตอบผิด

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสององค์ประกอบ

(Two-way Analysis of Variance) โดยคำนวณจากสูตร (อนันต์ ศรีโสภา
2521 : 269)

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
แฟกเตอร์ A	$I - 1$	SS_A	MS_A	$\frac{MS_A}{MS_W}$
แฟกเตอร์ B	$J - 1$	SS_B	MS_B	$\frac{MS_B}{MS_W}$
Interaction A x B	$(I-1)(J-1)$	SS_{AB}	MS_{AB}	$\frac{MS_{AB}}{MS_W}$
Within Cells	$IJ(n-1)$	SS_W	MS_W	
Total	$IJ - 1$	SS_t	MS_t	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
P	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย

ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับชั้น ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู ปรากฏผลดังตาราง 4, 5 และ 6

ตาราง 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
วิธีสอน	1	50.417	50.417	3.814
ระดับความสามารถทางการเรียน	2	2002.300	1001.150	75.728**
ปฏิสัมพันธ์	2	38.233	19.117	1.446
ความคลาดเคลื่อน	54	713.900	13.220	
รวมทั้งหมด	59	2804.850		

**p < .01

จากตาราง 4 แสดงว่า

1. นักเรียนที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน มินิคอร์สและการสอนตามคู่มือครู กับระดับความสามารถทางการเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีผล เนื่องมาจาก วิธีการสอนและระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนรวมกัน

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อไป ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Newman - keuls Test

กลุ่ม	ค่า			
	$\bar{X}$	ต่ำ	กลาง	สูง
		17.50	24.50	31.65
ต่ำ	17.50	—	7.00**	14.15**
กลาง	24.50		—	7.15**
สูง	31.65			—
		r	2	3
$\sqrt{\frac{MS}{error/n}}$		q.01 (r,57)	3.762	4.282
		q.01 (r,57)	3.059	3.481

**
p < .01

จากตาราง 5 แสดงว่า

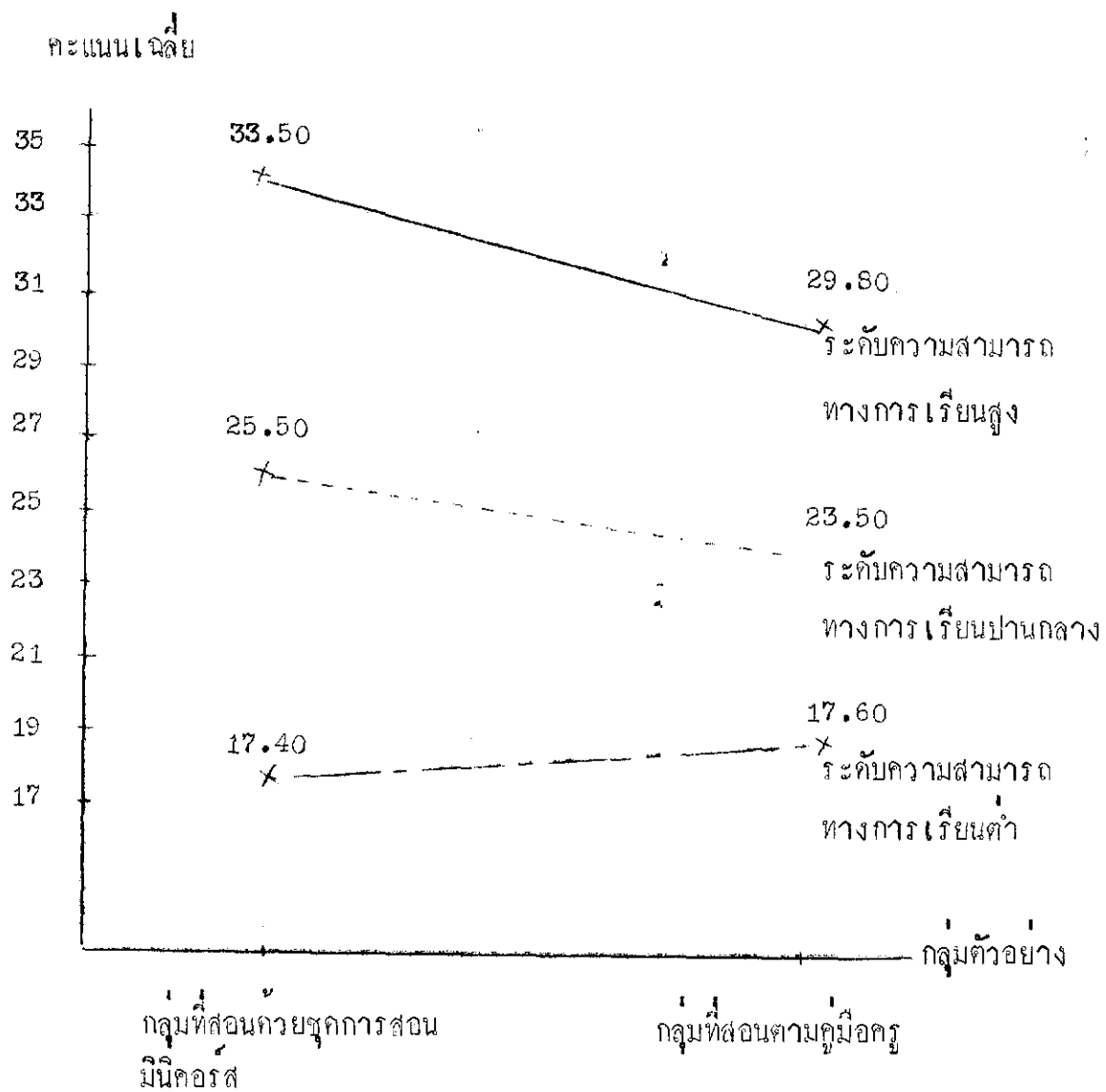
นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนปานกลางและต่ำ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่ำ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง
นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู จำแนก
ตามระดับความสามารถทางการเรียนได้ชัดเจนขึ้น จึงนำคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนมาเสนอในลักษณะของตารางและกราฟเส้นตรง ปรากฏผลดังตาราง 6
และภาพประกอบ 6

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่เรียน
ด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถ

ตัวแปร	ระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
วิธีสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส	33.50	25.50	17.40
วิธีสอนตามคู่มือครู	29.80	23.50	17.60

ภาพประกอบ 6 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอน
มินิคอร์สและการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถ

จากภาพประกอบ 6 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีผล
เกี่ยวข้องกันระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
วิธีสอน	1	50.417	50.417	1.029
เพศ	1	7.350	7.350	0.150
ปฏิสัมพันธ์	1	2.017	2.017	0.041
ความคลาดเคลื่อน	56	2745.067	49.019	
รวมทั้งหมด	59	2804.850		

$$p > .05$$

จากตาราง 7 แสดงว่า

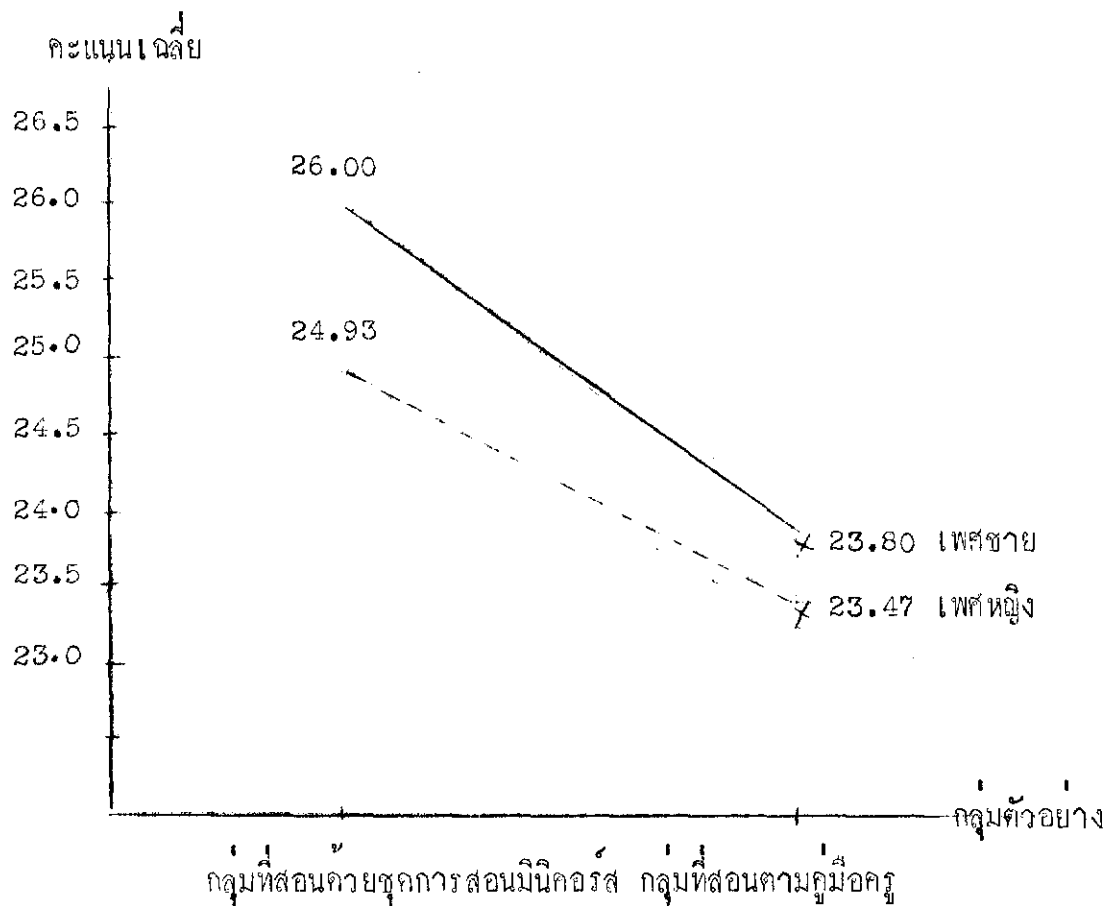
1. นักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและการสอนตามคู่มือครูกับระดับความสามารถทางการเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีผลเนื่องมาจากการสอนกับเพศของนักเรียนร่วมกัน

เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามเพศได้ชัดเจนขึ้น จึงนำคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเสนอในลักษณะของตารางและกราฟเส้นตรง ปรากฏผลดังตาราง 8 และภาพประกอบ 7

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	วิธีสอน	
	วิธีสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส	วิธีสอนตามคู่มือครู
เพศชาย	26.00	23.80
เพศหญิง	24.93	23.47

ภาพประกอบ 7 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามเพศ

จากภาพประกอบ 7 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีผลเกี่ยวข้องกับระหว่างวิธีสอนกับเพศของนักเรียน

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้างนี้เป็นการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสามารถสรุปลำดับขั้นและผลของการศึกษาได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการ เรียนสูง ปานกลาง ต่ำ ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถทางการ เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษหรือไม่
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
5. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส กับที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. วิธีสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและวิธีสอนตามคู่มือครูจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
4. นักเรียนชายและหญิง ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
5. วิธีการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและวิธีสอนตามคู่มือครูกับเพศจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร
ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2528 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 543 คน รวม 12 ห้องเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 60 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน นักเรียนหญิง 30 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างออกเป็น กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

กลุ่มทดลอง เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส

กลุ่มควบคุม เรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนตามคู่มือครู

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 ชุดการสอนมินิคอร์ส เรื่อง Past Continuous Tense, Future Simple Tense และ Infinitive With To จำนวน 3 ชุด

3.1.1 ชุดการสอนมินิคอร์สเรื่อง Past Continuous Tense ใช้เวลาเรียน 5 คาบ

3.1.2 ชุดการสอนมินิคอร์สเรื่อง Future Simple Tense ใช้เวลาเรียน 4 คาบ

3.1.3 ชุดการสอนมินิคอร์สเรื่อง Infinitive With To ใช้เวลาเรียน 4 คาบ

3.2 แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้ใช้แผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยคณะผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ และศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 ซึ่งมีเนื้อหาเช่นเดียวกันกับกลุ่มทดลอง

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังจากสิ้นสุดการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ข้อคำถามมาแล้ว โดยมีค่าความยากง่าย .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .795

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

4.1 คำเนิรการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สส์ปาค์ละ 4 คาบ รวม 13 คาบ และคำเนิรการสอนกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู ปาค์ละ 4 คาบ รวม 13 คาบ เช่นเดียวกัน

4.2 ทำการทดสอบหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

4.3 รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการทดสอบของ นิวแมนคูลส์ (Newman - kculs Test)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สส์กับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. การสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สส์และการสอนตามคู่มือครู กับระดับความสามารถทางการเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและการสอนตามคู่มือครู กับเพศมีปฏิสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการทดลองครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ที่ว่า นักเรียนที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า นักเรียนที่เรียนในกลุ่มทดลองยังไม่คุ้นเคยกับวิธีสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สซึ่งเป็นวิธีการใหม่สำหรับนักเรียน กล่าวคือ ในกระบวนการของการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส ผลของการเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้เรียนร่วมกัน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่ได้เกิดจากการบอกของครู ดังนั้นการเรียนจะบังเกิดผลได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนต้องมีวินัย มีความรับผิดชอบตนเอง และมีความตรงต่อเวลาเป็นอย่างยิ่ง แต่จากการสังเกตของผู้วิจัยในการทดลองครั้งนี้พบว่า นักเรียนยังบกพร่องในเรื่องที่กล่าวมา ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากมีข้อจำกัดในด้านเวลาที่ทำการศึกษา อีกประการหนึ่งการเรียนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สเน้นการฝึกทักษะและการทำกิจกรรมกลุ่ม เพราะฉะนั้นระยะเวลาเพียง 13 คาบ

สำหรับนักเรียนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมกลุ่มและการฝึกทักษะร่วมกัน มาก่อนนั้นอาจเป็นระยะเวลาที่น้อยเกินไป

แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่สอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนตาม คู่มือครู (สอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส $\bar{X} = 25.47$ และสอนตามคู่มือครู $\bar{X} = 23.63$) แสดงว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สมีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู

ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่า ถ้ามีการเพิ่มชุดการสอนมินิคอร์สเพื่อฝึกทักษะในการทำงาน ของนักเรียนก่อนที่จะเข้าเรียนเนื้อหาร่วมกัน อาจจะทำให้การใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส ได้ผลดียิ่งขึ้นได้

2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 โดยที่ นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการ เรียนปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการ เรียนปานกลางจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการ เรียนภาษาอังกฤษต่ำ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถกล่าวได้ว่า ตัวบ่งชี้ (Indicator) อย่างหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันคือ ระดับความสามารถทางการ เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นความรู้พื้นฐานที่สั่งสมมาในระดับชั้นต้น ๆ ดังนั้น ในการจัดการ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนที่ดี นั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงระดับความสามารถทางการ เรียนของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการ เรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ระดับความสามารถทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ กับวิธีสอนที่ใช้ชุดการสอนมินิคอร์สและวิธีสอนตามคู่มือครู มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 นั้นแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่มีผลเนื่องมาจากวิธีสอนและระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนร่วมกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่ว่าจะเรียนจากวิธีใดก็ตามไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่จำแนกตามระดับความสามารถแตกต่างกัน ดังนั้นวิธีการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 2 วิธี สามารถนำไปใช้สอนได้กับนักเรียนทุกระดับความสามารถไม่ว่าจะเป็นระดับสูง ปานกลาง หรือต่ำ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ทองทา (กรรณิการ์ ทองทา 2528 : 64) ที่พบว่าระดับความสามารถของนักเรียนกับวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการอาร์ เอช เอ็ม และวิธีการโคลซ มีปฏิสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูจำแนกตามระดับความสามารถทางการเรียนจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง และปานกลาง ที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง และปานกลางที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู สำหรับนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำทั้งที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและที่เรียนด้วยคู่มือครู มีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน แต่จากการสังเกตของผู้วิจัยขณะทำการสอนพบว่า นักเรียนทุกระดับความสามารถที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สมีแรงจูงใจในการเรียนดีกว่านักเรียนทุกระดับความสามารถที่เรียนด้วยคู่มือครู ดังนั้นจากผลการวิจัยนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่า วิธีสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สนี้เหมาะที่จะนำไปสอนนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษทุกระดับมากกว่าวิธีการสอนตามคู่มือครู

จากผลการวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ผู้วิจัยคาดว่าอาจจะมีส่วนแปรอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์ร่วมกับวิธีการสอนทั้ง 2 วิธี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของนักเรียนแตกต่างกันได้ เช่น ตัวแปรทางด้าน ความสนใจ แรงจูงใจ ทัศนคติ และความรับผิดชอบของนักเรียน เป็นต้น ดังนั้นถ้าจะทำให้ผลการวิจัยเด่นชัดขึ้น น่าจะนำตัวแปรที่กล่าวมาข้างต้นมาทำการศึกษาร่วมกันในโอกาสต่อไป

4. นักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 4 ที่ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นว่า เพศไม่มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชายและหญิงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คลาร์ก (Clark. 1961 : 205) ที่พบว่า นักเรียนชายและหญิงในเกรด 3, 4 และ 8 ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของเกณฑ์สติปัญญาและทักษะพื้นฐานในการอ่านในทำนองเดียวกัน อำไพ อนันต์ศฤงคาร (อำไพ อนันต์ศฤงคาร 2515 : จ) ก็ได้วิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชายและหญิงในจังหวัดสงขลาไม่มีความแตกต่างกัน

5. เพศกับวิธีการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและวิธีสอนตามคู่มือครู มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 5 ผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่มีผลเนื่องมาจากวิธีสอนและเพศของนักเรียนร่วมกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการสอนรวมทั้งสิ้น 13 คาบ ซึ่งเป็นระยะเวลาอันจำกัด ถ้าหากได้ใช้เวลาในการทดลองให้นานกว่านี้ อาจจะทำให้ผลการวิจัยเด่นชัดมากกว่านี้ก็เป็นได้

ข้อสังเกตและปัญหาที่พบในการวิจัย

1. นักเรียนในกลุ่มทดลองไม่คุ้นเคยกับวิธีการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สในระยะแรก ๆ จึงทำให้เสียเวลาในการที่จะอธิบาย ชี้แจงแนะนำวิธีการเรียนอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา

2. บางครั้งผู้วิจัยประสบกับปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ กล่าวคือ ผู้วิจัยเตรียมอุปกรณ์การสอนอย่างดีแต่ไฟฟ้าดับอย่างกะทันหัน ทำให้ต้องหยุดการเรียนการสอนชั่วคราว

3. ผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นสนใจต่อสิ่งที่ได้พบเห็นใหม่ ๆ จากวิธีการสอนของครูและจากสื่อต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วนักเรียนยังมีความพอใจที่ได้ร่วมกิจกรรมกลุ่มเกือบทุกคาบ ซึ่งการเรียนแบบนี้แตกต่างจากที่นักเรียนเคยเรียนอยู่เป็นประจำ

4. มีนักเรียนบางคนที่เป็นเพื่อน ๆ ไม่ต้องการให้เข้ากลุ่มด้วย จำเป็นที่ผู้วิจัยจะต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนแบบนี้ นักเรียนคนอื่น ๆ จึงยินยอมให้เพื่อนเข้ากลุ่มด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส

1.1 การสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส หากได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย เช่น ฝ่ายพัฒนาหลักสูตร ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา ฝ่ายจิตวิทยาการศึกษา และฝ่ายประเมินผลการศึกษา ก็จะทำให้มีการปรับปรุงและพัฒนาชุดการสอนมินิคอร์สให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ชุดการสอนมินิคอร์สไม่จำเป็นต้องสร้างทุกเนื้อหาวิชา เพราะบางเนื้อหาวิชาผู้สอนอาจใช้วิธีการอื่น ๆ อาจทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วกว่าการใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส ดังนั้นจึงควรเลือกสร้างในบางเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมเท่านั้น

1.3 ควรมีการทดลองใช้ชุดการสอนมินิคอร์สมากกว่า 1 ครั้งก่อนที่จะนำไปใช้จริง ๆ เพื่อที่จะปรับปรุงชุดการสอนมินิคอร์สให้มีประสิทธิภาพตามวิธีวิเคราะห์ระบบอย่างแท้จริง

1.4 ควรมีการสร้างชุดการสอนมินิคอร์สสำรองไว้ เพื่อนำมาฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม และฝึกความรับผิดชอบของนักเรียนก่อนที่จะมีการสอนด้วยชุดการสอน

มินิคอร์สจริง ๆ เมื่อนักเรียนมีความเคยชินต่อการใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส อาจจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.5 สื่อที่ใช้ในชุดการสอนมินิคอร์ส ควรเลือกใช้สื่อที่สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา ใช้ง่าย สามารถผลิตหรือซื้อหาได้สะดวกไม่จำเป็นต้องใช้สื่อที่มีราคาแพง ๆ

2. ข้อเสนอแนะทั่วไป

2.1 แม้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ชุดการสอนมินิคอร์สให้ผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างจากการสอนตามคู่มือครู แต่แนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุม และนักเรียนมีความสนใจต่อชุดการสอนมินิคอร์สเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ชุดการสอนมินิคอร์สมีส่วนคือหลายประการ อาทิ เช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบหน้าที่ของตน และรู้จักคุณค่าของเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรนำชุดการสอนมินิคอร์สมาใช้ในการเรียนการสอนปกติหรือการสอนซ่อมเสริมเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 ครูอาจารย์ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ควรร่วมมือกันในการผลิตชุดการสอนมินิคอร์สขึ้นใช้สำหรับรายวิชาภาษาอังกฤษอื่น ๆ เพื่อเป็นการรื้อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าวิธีการซึ่งใช้อยู่เดิม

2.3 ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนค่านงบประมาณในการจัดทำชุดการสอนมินิคอร์ส เช่น จัดให้มีการฝึกอบรมปฏิบัติการสร้างชุดการสอนมินิคอร์สให้กับครูภายในโรงเรียน เพื่อให้มีความสามารถและทักษะในการสร้างและการใช้ต่อไป

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

3.1 ควรนำการวิจัยในเรื่องนี้ ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อศึกษาว่า นักเรียนที่มีความพร้อมทุก ๆ ด้าน มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อเรียนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส และวิธีการสอนตามคู่มือครู จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันหรือไม่

3.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เช่น ความรับผิดชอบ ความสนใจ แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ และทัศนคติ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรณีการ ท่องทา การเปรียบเทียบความเข้าใจและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการ อาร์ เอส เอ็ม
และวิธีการโคลซ วิทยานิพนธ์ กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2528, 126 หน้า อัดสำเนา
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน Minicourse ม.ป.ป., 109 หน้า
- กฤษณา วัฒนรงค์ การทดลองเปรียบเทียบบทเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษเรื่อง
การให้ข้อมูลกลับทันทีกับล่าช้าของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 ภาคเหนือ วิทยานิพนธ์
กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 198 หน้า อัดสำเนา
- กุสุมา มะนะสุนทร ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2518, 140 หน้า อัดสำเนา
- คณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา "การประเมินผลการใช้
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2522" วารสารการวิจัย
ทางการศึกษา 10(1) : 82 - 87 พ.ศ. 2523
- ชวาล แพรัตกุล เทคนิคการเขียนข้อสอบ โรงพิมพ์คุรุสภา 2520, 407 หน้า
- ชุมพล ปานเกตุ สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนรัฐบาล วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 100 หน้า
อัดสำเนา
- นพมาศ รัตนปริศากุล ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษา
ต่างประเทศของครูภาษาอังกฤษ ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ก.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 128 หน้า อัดสำเนา

- เบญจมาศ เกตุพิชัย การประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในเขตการศึกษา 6
 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 109 หน้า อุดรธานี
 ประไพศรี ให้ง่ายของ การใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใน
โรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ 2524, 171 หน้า อุดรธานี
- ประสิทธิ์ นรศาสตร์ การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 96 หน้า อุดรธานี
- ประเสริฐ บุญเสริม การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากภาพยนตร์ทางการศึกษา
โดยวีซีดีและไมโครวีซีดีประกอบการอธิบาย วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 98 หน้า อุดรธานี
- เพ็ญ วัฒนกุล ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนรัฐบาลที่ตั้งอยู่ในเขตการศึกษา 2 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ 2524, 124 หน้า อุดรธานี
- ไพฑูริย์ อันประเสริฐ การศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ขอความจริงและความคงทน
ในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน
โดยใช้สไลด์ภาพประสมแบบจุดและแบบจอเขียว วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 51 หน้า อุดรธานี
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีติการพิมพ์
กรุงเทพฯ 2524, 286 หน้า
- ศึกษาธิการ, กระทรวง การประเมินผลการศึกษา โรงพิมพ์การศาสนา 2521,
106 หน้า
- _____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จงเจริญการพิมพ์ 2521,
252 หน้า

สุชา จันทน์เอม ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจการอ่าน
ของนักเรียนที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่ง
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2508, 128 หน้า อักสาเนา

สุรัตน์ บุทธเสรี การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีการเรียนการสอนมินิคอร์ส (Minicourses)
กับการสอนตามคู่มือครูการสอนภาษาอังกฤษ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 168 หน้า อักสาเนา

สมศักดิ์ เจริญสุข ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพครูภาษาอังกฤษ วิทยานิพนธ์
 ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 112 หน้า อักสาเนา

อนันต์ ศรีโสภา สถิติเบื้องต้น ไทยวัฒนาพานิช 2525, 326 หน้า

อังคณา สายยศ "การเขียนข้อสอบอิงเกณฑ์" วารสารการวัดผลการศึกษา

4(37 : มกราคม - เมษายน 2526

อุทัย หนูแดง การทดลองชุดการเรียนการสอนมินิคอร์สกับนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
ระดับที่ 3 วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 4 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 290 หน้า อักสาเนา

อุไร แฉล้ม ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาครู วิชาเอก
ภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 77 หน้า อักสาเนา

อำไพ อนันต์ศฤงคาร สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ และโรงเรียนวรนาธิ์เฉลิม จังหวัดสงขลา วิทยานิพนธ์
 ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 98 หน้า อักสาเนา

- Anderson, Jack Ronald. "The development and Affective Evaluation of Minicourses Structure for General Education Earth Science," Dissertation International Abstracts. 35 : 4021-A, December, 1973.
- C.A.T. How to Get the Most Out of this Minicourse. Mcquarie University Australia, 1980. Introductory.
- Clark, Willis W. "Boys and Girls-Are There Significant Ability and Achievement Differences ?," The Journal of Educational Research. 54 : 205, February, 1961.
- Cross, William Kinsey. "Development and Evaluation of the Feasibility of a Minicourse in Inquiry for Pre-Service Teachers," Dissertation International Abstracts. 35 : 3338-A, December, 1974.
- Davis, O.L.Jr., C. Jr. Harold and Norman D. Bowers. "High School Students' Awareness of Structural Relationships in English," The Journal of English Research. 58 : 69 - 71, October, 1964.
- Edmonds, William S. "Sex Differences in Verbal Ability of Socioeconomically Depressed Group," The Journal of Education Research, 58 : 61 - 64, October, 1964.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton, 1952. 32 p.
- Greager, Joan G. and Darrel Murry. The Use of Module in College Biology Teaching. Washington D.C., American Institute of Biological Science, 1971. 120 p.
- Harris, David D. Testing English as a Second Language. New Delhi Tata McGraw-Hill Publishing Co., Ltd., 1974. 151 p.
- Kate, Qwyne Ellen. "Validation of Minicourse 2 with Pre - Service Teachers of Primary and Intermediate Eduable Mentally Retarded Children," Dissertation International Abstracts. 36 : 218-A, July, 1975.
- Kerr, William Kordon. "A Study of Designated Affective Behavior of High School Students Enrolled in Minicourses and Traditional Courses," Dissertation International Abstracts. 36 : 3356-A, December, 1975.

- Metts, June luez Kilpatrick. "A Study of the Effectiveness of Two Methods of Teaching Beginning Reading Skills to Secondary Students," Dissertation Abstracts International. 40 : 1427-A, September, 1979.
- Meyer, G.R. The Minicourse as a Model for the Continuing Education of Teachers. Macquarie University Centre for Advancement of Teaching, Sydney, 1978. 27 p.
- Milzow, Jacqueline Ann. "A Study of Student and Teacher Reaction to the Mini-Course Program of 1973-74 at Kennedy Junior High School Pontiac Michigan," Dissertation International Abstracts. 36 : 7165-A, May, 1976.
- Robinson, Aurelia Daris. "An Investigative Study of two Methods of Teaching Grammar : Conventional Instruction and Programmed Instruction," Dissertation Abstracts International. 33 : 6779-A, June, 1973.
- UNESCO. The Minicourse Approach : What it is and How it Works. UNESCO., Regional Office Bangkok, 1982. 55 p.
- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing, 2nd. ed., New York, Harcourt, Brace & World, Inc., 1977. 349 p.
- Weiss, Seymour. "A Comparison of the Attitudes towards Blacks of White High School Students in an Elective Mini-Course in Black History with These of White High School Students Electing Another Mini-Course in the United States History," Dissertation International Abstracts. 36 : 2005-A, October, 1975.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษ จำนวน 45 ข้อ

ข้อที่	p	r	Δ	ข้อที่	p	r	Δ
1	.63	.40	11.6	23	.64	.32	11.6
2	.61	.28	11.9	24	.56	.38	12.4
3	.70	.38	10.9	25	.78	.21	9.9
4	.73	.20	10.5	26	.46	.41	13.4
5	.57	.27	12.3	27	.56	.30	12.4
6	.71	.68	10.8	28	.35	.20	14.6
7	.71	.26	10.8	29	.75	.38	10.3
8	.79	.31	9.8	30	.21	.57	16.3
9	.43	.67	13.7	31	.58	.34	12.2
10	.73	.32	10.6	32	.50	.48	13.0
11	.38	.50	14.3	33	.22	.59	16.0
12	.50	.26	13.0	34	.70	.38	10.9
13	.54	.41	12.6	35	.29	.34	15.3
14	.79	.31	9.8	36	.31	.21	15.0
15	.25	.52	15.7	37	.24	.62	15.8
16	.50	.48	13.0	38	.32	.41	14.8
17	.76	.62	10.2	39	.67	.53	11.2
18	.67	.53	11.2	40	.53	.72	12.7
19	.54	.62	12.6	41	.72	.57	10.7
20	.58	.42	12.2	42	.48	.22	13.2
21	.44	.38	13.6	43	.70	.59	10.9
22	.33	.25	14.8	44	.31	.22	15.0
				45	.54	.55	12.8

ภาคผนวก ๗

กิจกรรมครู (คู่มือ)

กิจกรรมนักเรียน (คู่มือ)

แบบประเมินชุดการสอนมินิคอร์ส วิชาภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ.013)

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความคิดเห็นว่า ชุดการสอนมินิคอร์ส
ชุดนี้มีความสอดคล้องและความถูกต้องตรงตามคุณลักษณะของมินิคอร์สหรือไม่ โดยมี
เกณฑ์การให้คะแนนตามน้ำหนัก ดังนี้

- คะแนน + 1 ถ้า แน่ใจว่า สอดคล้องหรือถูกต้อง
 คะแนน 0 ถ้า ไม่แน่ใจว่า สอดคล้องหรือถูกต้อง
 คะแนน - 1 ถ้า แน่ใจว่าไม่ สอดคล้องหรือถูกต้อง

การตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้องของชุด การสอนมินิคอร์ส	คะแนนการพิจารณา		
	+ 1	0	-1
ชุดการสอนมินิคอร์สชุดนี้			
1. ตรงกับความต้องการของนักเรียน			
2. ขอบสมบูรณ์ในตัวเองไม่ขึ้นกับมินิคอร์สชุดอื่น ๆ			
3. ใช้เวลาในการเรียนรู้ที่สั้น			
4. มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน			
5. นักเรียนได้นึกทักษะต่าง ๆ			
6. มุ่งให้นักเรียนได้รวมกิจกรรมอย่างกว้างขวาง			
7. มีกิจกรรมหลายรูปแบบ			
8. ใช้สื่อหลายประเภท			
9. กำหนดขั้นตอนไว้เป็นลำดับอย่างละเอียด			

การตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้องของชุด การสนทนาคอร์ส	คะแนนการพิจารณา		
	+1	0	-1
10. ใช้กิจกรรมที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์			
11. มีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ			
12. มีการติดตามผลของผู้เรียน			
13. กิจกรรมแต่ละกิจกรรมจัดเป็นวงจร			

โครงสร้างมินิคอร์ส

เรื่อง Past Continuous Tense

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ.013)

หลักการและเหตุผล

แนวโน้มในการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง แต่ในสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏจะพบว่า การเรียนการสอนส่วนใหญ่ผู้เรียนยังขาดโอกาสในการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อเสริมในด้าน การสื่อสารเท่าที่ควรจะเป็น ด้วยเหตุนี้จึงควรจะได้มีการจัดสื่อและ กิจกรรมให้แก่นักเรียนอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเหล่านั้น และมีโอกาสในการฝึกทักษะอย่างกว้างขวาง

จากแนวการจัดสื่อและกิจกรรมดังกล่าวจึงจำเป็นต้องสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส (Minicourse) ขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพตามกระบวนการและระบบของชุดการสอนมินิคอร์สที่ได้จัดไว้ให้ได้อย่างถูกต้อง

เป้าหมาย

ชุดการสอนมินิคอร์สเรื่อง Past Continuous Tense จะเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนสามารถสอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้เกิดทักษะทางภาษาทั้ง 4 ได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ทุกประการ

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้โครงสร้าง Past Continuous Tense ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนในบทเรียนต่อไปและในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. นักเรียนสามารถบอกลักษณะโครงสร้างและจำแนกการใช้ Present Continuous Tense และ Past Continuous Tense ในรูปประโยคบอกเล่า คำถาม (Yes, No) และปฏิเสธได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถฟัง - พูด - อ่าน - เขียน ประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Question Words ในโครงสร้าง Past Continuous Tense ได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถอธิบายและโต้ตอบสิ่งที่ได้ฟังโดยใช้ Past Continuous Tense ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง Past Continuous Tense ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ระยะเวลา	เนื้อเรื่อง/กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
<u>ตอนที่ 1</u>		
50 นาที	1. การบอกลักษณะโครงสร้างและการ จำแนกการใช้ Present Continuous Tense และ Past Continuous Tense	
10 นาที	1.1 ศึกษาเอกสารเรื่อง Present Continuous Tense และ Past Continuous Tense โดยการปริยายหาข้อใน กลุ่มย่อย	กลุ่มย่อย
10 นาที	1.2 ศึกษาประโยค Present Continuous Tense และ Past Continuous Tense จากแบบฝึก	กลุ่มย่อย
20 นาที	1.3 ศึกษาและถามตอบประโยค Present Continuous Tense และ Past Continuous Tense จาก รูปภาพ	กลุ่มย่อย
10 นาที	1.4 ทำแบบฝึกหัดและสรุป	กลุ่มย่อย

ระยะเวลา	เนื้อเรื่อง/กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
<u>ตอนที่ 2</u> 50 นาที	2. <u>การฝึกทักษะ ฟัง - พูด และเขียนใน</u> <u>ประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย</u> <u>Question Words ในโครงสร้าง</u> <u>Past Continuous Tense</u>	
5 นาที	2.1 ฟังการบรรยายเกี่ยวกับการ ถามและตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Question Words	กลุ่มใหญ่
20 นาที	2.2 ฝึกฟัง - พูด เกี่ยวกับคำถาม ที่ขึ้นต้นด้วย Question Words	รายบุคคล
20 นาที	2.3 ฝึกสร้างประโยคคำถาม เกี่ยวกับ Question Words	กลุ่มย่อย
5 นาที	2.4 สรุปและอภิปรายจากสิ่งที่ เรียนมา	กลุ่มใหญ่
<u>ตอนที่ 3</u> 50 นาที	3. <u>การอธิบายและโต้ตอบจากสิ่งที่ได้ฟัง</u> <u>ในโครงสร้างประโยค Past</u> <u>Continuous Tense</u>	

ระยะเวลา	เนื้อเรื่อง/กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
20 นาที	3.1 ฟังเรื่องราวจากเทปแล้ว ตอบคำถามในโครงสร้าง Past Continuous Tense	กลุ่มย่อย
20 นาที	3.2 ตอบคำถามจากแผนที่และ แผนที่เสียงในโครงสร้าง Past Continuous Tense	กลุ่มย่อย
10 นาที	3.3 ซักถามและสรุปประโยชน์ การนำไปใช้ในอนาคตต่อไป หรือในชีวิตประจำวัน	กลุ่มใหญ่
<u>ตอนที่ 4</u> 50 นาที	4. <u>การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านใน</u> <u>โครงสร้าง Past Continuous</u> <u>Tense</u>	
30 นาที	4.1 การฝึกทักษะการอ่านโดยมี โครงสร้าง Past Continuous Tense	กลุ่มย่อย
10 นาที	4.2 กลุ่มเสนอแนะการทำแบบฝึกหัด	กลุ่มใหญ่
10 นาที	4.3 กลุ่มใหญ่สรุปข้อมูลที่ถูกต้อง	กลุ่มใหญ่

ระยะเวลา	เนื้อเรื่อง/กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
ตอนที่ 5 50 นาที	5. <u>การนำความรู้เรื่อง Past Continuous Tense ไปใช้ใน</u> <u>ชีวิตประจำวัน</u>	
5 นาที	5.1 ชี้แจงการดำเนินการกิจกรรมการ สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตัวเอง เพื่อน และครอบครัว	กลุ่มใหญ่
10 นาที	5.2 เตรียมการดำเนินการสนทนา	รายบุคคล
30 นาที	5.3 ดำเนินการสนทนา	รายบุคคล
5 นาที	5.4 อภิปรายผลการปฏิบัติกิจกรรม	กลุ่มใหญ่

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 1 การบอกลักษณะโครงสร้างและการจำแนกการใช้ Present Continuous Tense และ Past Continuous Tense

กิจกรรมที่ 1 ศึกษาเอกสารเรื่อง Present Continuous Tense
10 นาที และ Past Continuous Tense

ขั้นตอน 1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสาร
และปรึกษารื้อกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับ Present
Continuous Tense และ Past Continuous
Tense

- _____
- _____
- _____

สื่อ เอกสารเรื่อง Present Continuous Tense และ
Past Continuous Tense

หมายเหตุ

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 1 การบอกลักษณะโครงสร้างและการจำแนกการใช้ Present

50 นาที Continuous Tense และ Past Continuous Tense

กิจกรรมที่ 2 การฝึกสร้างประโยคจากแผ่นใส

10 นาที

ขั้นตอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มดูภาพและคำที่กำหนดให้จากแผ่นใส
3. แต่ละกลุ่มปรึกษากันแล้วช่วยกันสร้างประโยคจากรูปในแผ่นใส
4. เขียนลงในแผ่นปฏิบัติการกิจกรรม
5. นักเรียนช่วยกันเฉลยประโยคที่ถูกต้อง

สื่อ

1. แผ่นใส
2. แผ่นปฏิบัติการกิจกรรม

หมายเหตุ

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 1 การบอกลักษณะโครงสร้างและการจำแนกการใช้ Present
Continuous Tense และ Past Continuous Tense

กิจกรรมที่ 3 การฝึกพูดและถาม - ตอบ จากรูปภาพ
20 นาที

ขั้นตอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม
2. หัวหน้ากลุ่มมารับบัตรคำสั่งและรูปภาพกลุ่มละ 1 รูป
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติตามบัตรคำสั่งโดยหมุนเวียน
กันพูดประโยคจากรูปภาพที่ได้รับ
4. ครูแจกบัตรคำถามที่ตรงกับรูปภาพของแต่ละกลุ่มให้ทุกกลุ่ม
5. นักเรียนสลับกันถาม - ตอบ ภายในกลุ่ม

สื่อ

1. บัตรคำสั่ง
2. รูปภาพ
3. บัตรคำถาม

หมายเหตุ

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 1 การบอกลักษณะโครงสร้างและการจำแนกการใช้ Present
Continuous Tense และ Past Continuous Tense

กิจกรรมที่ 4 การทำแบบฝึกหัดและสรุป

10 นาที

ขั้นตอน

1. ครูแจก Sheet แบบฝึกหัดให้นักเรียนทุกคนทำ
2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยและอภิปรายแบบฝึกหัด

สื่อ

1. Sheet แบบฝึกหัด

หมายเหตุ

เอกสารเรื่อง "Present Continuous Tense" และ "Past Continuous Tense"

Present Continuous Tense เป็นเหตุการณ์ที่กำลังทำอยู่ในปัจจุบัน มักมีคำว่า
now, at present, still, at this moment, for the time being
โครงสร้างประโยคจะประกอบด้วย

S + is, am, are + Ving + (O)
(V. to be)

นักเรียนดูตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

1. It is raining at this moment. ฝนกำลังตกขณะนี้

It	เป็น	S. (ประธาน)
is	เป็น	V. to be
raining	เป็น	V. ing
at this moment	เป็นเวลาที่บ่งบอกว่า เป็น Present Continuous Tense	
2. Jim is sleeping. จิมกำลังนอนหลับ

Jim	เป็น	S (ประธาน)
is	เป็น	V. to be
sleeping	เป็น	V. ing
3. I am playing guitar now. ฉันกำลังเล่นกีตาร์เดี๋ยวนี้

I	เป็น	S (ประธาน)
am	เป็น	V. to be
playing	เป็น	V. ing

guitar เป็น o (กรรม)

now เป็นเวลาที่บ่งบอกว่า Present Continuous Tense

ประโยคทั้ง 3 ที่กล่าวมานี้เป็นประโยคบอกเล่า

วิธีการทำประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคปฏิเสธ ให้เติม not หลัง is, am, are

ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประโยคบอกเล่า : They are singing.

ประโยคปฏิเสธ : They are not singing. They aren't singing.

ประโยคบอกเล่า : Dang is swimming in the river now.

ประโยคปฏิเสธ : Dang is not swimming in the river now.

Dang isn't swimming in the river now

วิธีการทำประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคคำถาม ให้นำ is, am, are มาไว้หน้า

ประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประโยคบอกเล่า : The boy is helping his father.

ประโยคคำถาม : Is the boy helping his father?

ประโยคบอกเล่า : The students are studying English.

ประโยคคำถาม : Are the students studying English?

Past Continuous Tense มีโครงสร้างประโยค ดังนี้คือ

S + was, were + V.ing + (o)

เราจะใช้ Past Continuous Tense เมื่อ

1. เป็นเหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ในอดีต ณ เวลาใดเวลาหนึ่งที่ระบุไว้ เช่น
at six o'clock yesterday ตอนหกโมงเช้าเมื่อวานนี้

at this time yesterday เวลา^{นี้}ของเมื่อวาน^{นี้}

at that time ในตอน^{นั้น}

นักเรียนดูตัวอย่างประโยค

At eight o'clock last night he was doing his homework.

เมื่อคืน^{นี้}เวลา 2 ทุ่ม เขากำลัง^{ทำ}การบ้าน^{ของ}เขาอยู่ (กำลังทำอยู่เมื่ออดีต)

I was eating lunch at that time.

ฉันกำลัง^{กิน}ข้าวกลางวัน^{อยู่}ในเวลานั้น

They were talking to the teacher at noon last week.

เขาทั้งหลายกำลัง^{คุย}กับครู^{ตอน}เที่ยงเมื่อสัปดาห์^{ที่แล้ว}

2. เราใช้ Past Continuous Tense ควบคู่กับ Past Simple Tense เมื่อมีเหตุการณ์หนึ่งกำลังดำเนินอยู่ในอดีตแล้วมีเหตุการณ์อีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นดังมีโครงสร้างต่อไปนี้

When + Past Simple Tense + Past Continuous Tense

Past Continuous Tense + when + Past Simple Tense

ตัวอย่างเช่น

1. When Mrs. Benson got home, Jim was sitting in the garden.

เมื่อนางเบนสันไปถึงบ้าน จิมกำลัง^{นั่ง}อยู่ในสวน

คำอธิบาย

Jim was sitting in the garden

เป็นเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในอดีต

When Mrs. Benson got home

เป็นเหตุการณ์อีกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น

2. My sister was crying when I arrived home.

น้องสาวของฉันกำลังร้องไห้ เมื่อฉันกลับถึงบ้าน

คำอธิบาย

My sister was crying

เป็นเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในอดีต

When I arrived home

เป็นเหตุการณ์อีกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น

3. เราใช้ Past Continuous Tense ควบคู่กับ Past

Continuous Tense เมื่อการกระทำ 2 อย่าง กำลังเกิดขึ้นพร้อมกันในอดีต โดยใช้คำว่า "while" เป็นคำเชื่อม ดังตัวอย่างเช่น

He was singing while she was writing a letter.

เขากำลังร้องเพลงอยู่ในขณะที่หล่อนกำลังเขียนจดหมาย (ในอดีต)

He was washing while she was cooking.

เขากำลังอาบน้ำในขณะที่หล่อนกำลังทำครัว (ในอดีต)

การเปลี่ยนประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคปฏิเสธ ให้เติม not หลัง was หรือ were
ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

ประโยคบอกเล่า : She was looking for a magazine at
ten last night.

ประโยคปฏิเสธ : She was not looking for a magazine
at ten last night.

She wasn't looking for a magazine at
ten last night.

ประโยคบอกเล่า : Our children were playing in the
garden at five yesterday.

ประโยคปฏิเสธ : Our children were not playing in the
garden at five yesterday.
Our children weren't playing in the
garden at five yesterday.

การเปลี่ยนประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคคำถาม ให้นำ was, were มาไว้หน้า
ประโยค ทิ้งตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

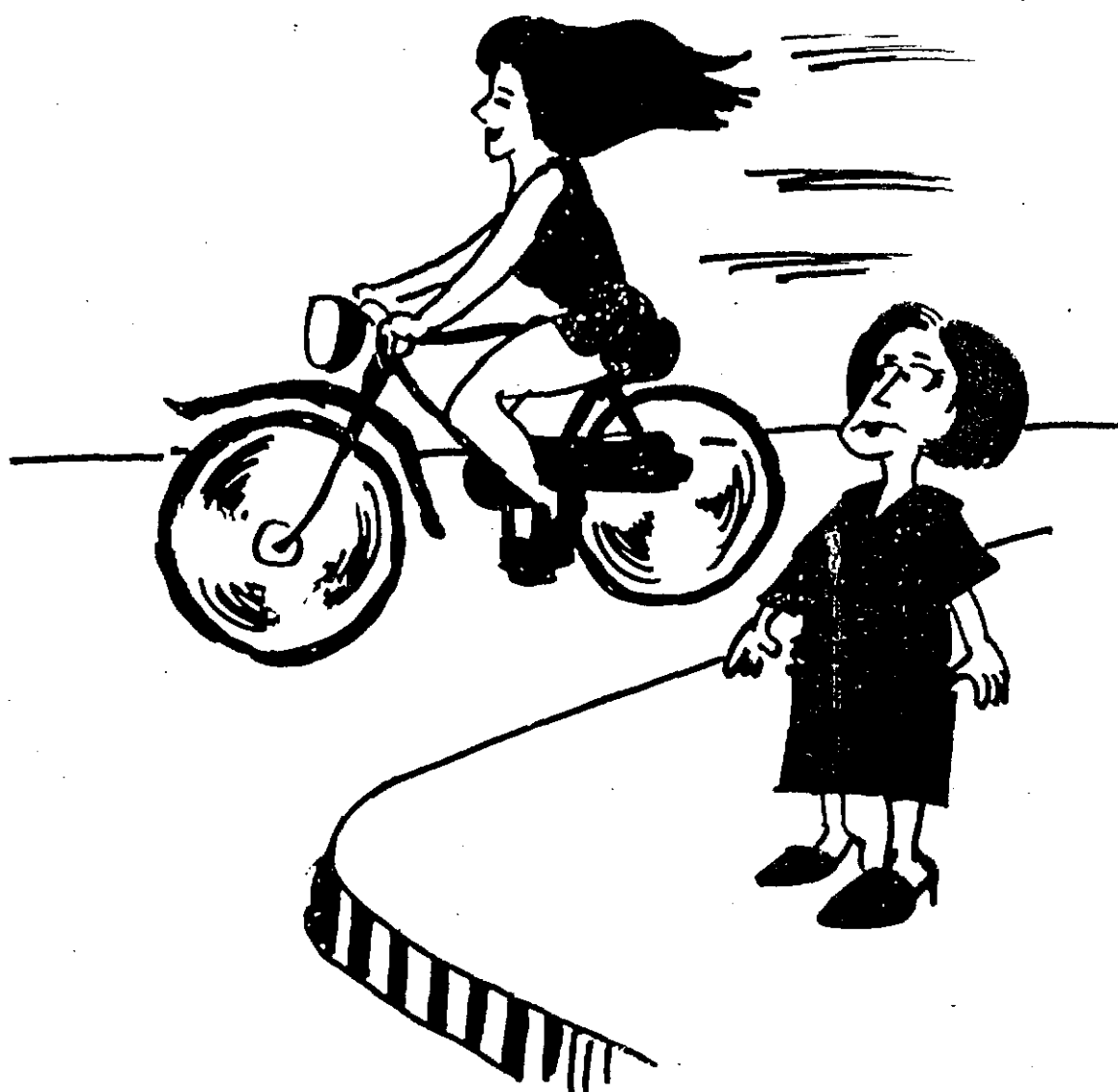
ประโยคบอกเล่า : My father was repairing his bicycle
at this time yesterday.

ประโยคคำถาม : Was my father repairing his bicycle
at this time yesterday ?

ประโยคบอกเล่า : Jim and Teddy were watching television
at six last Sunday.

ประโยคคำถาม : Were Jim and Teddy watching television
at six last Sunday ?

When I | her | she | riding

He / now

Jim | at five in the evening

Mrs. Anderson | at nine o'clock yesterday

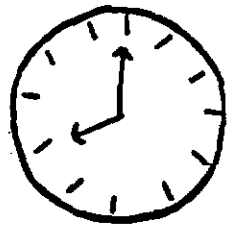
Malee | water | now

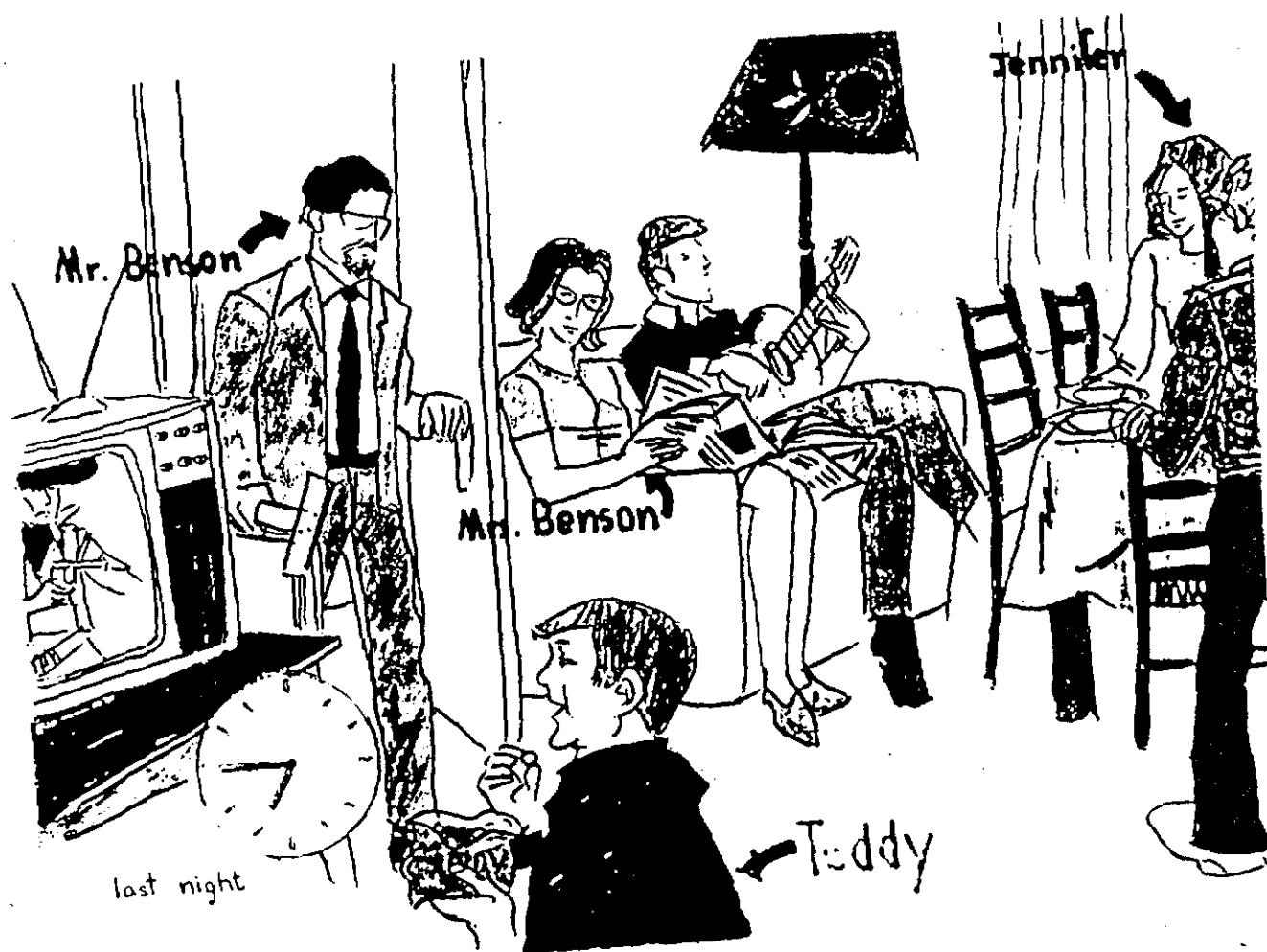

She l at two last night

แผนปฏิบัติการกิจกรรมเขียนประโยคจากแผนสี่

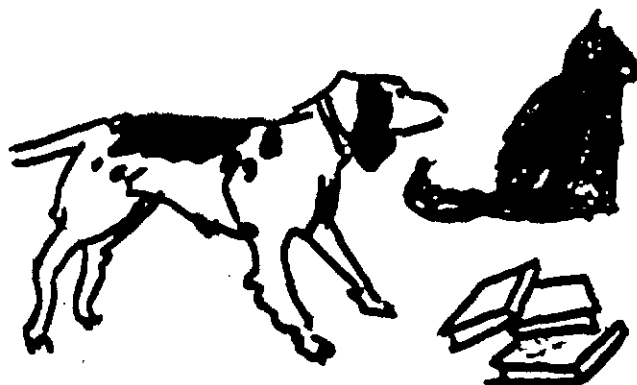
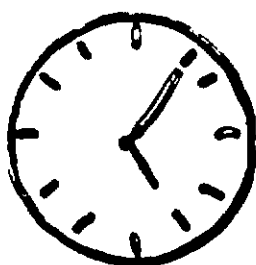
1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

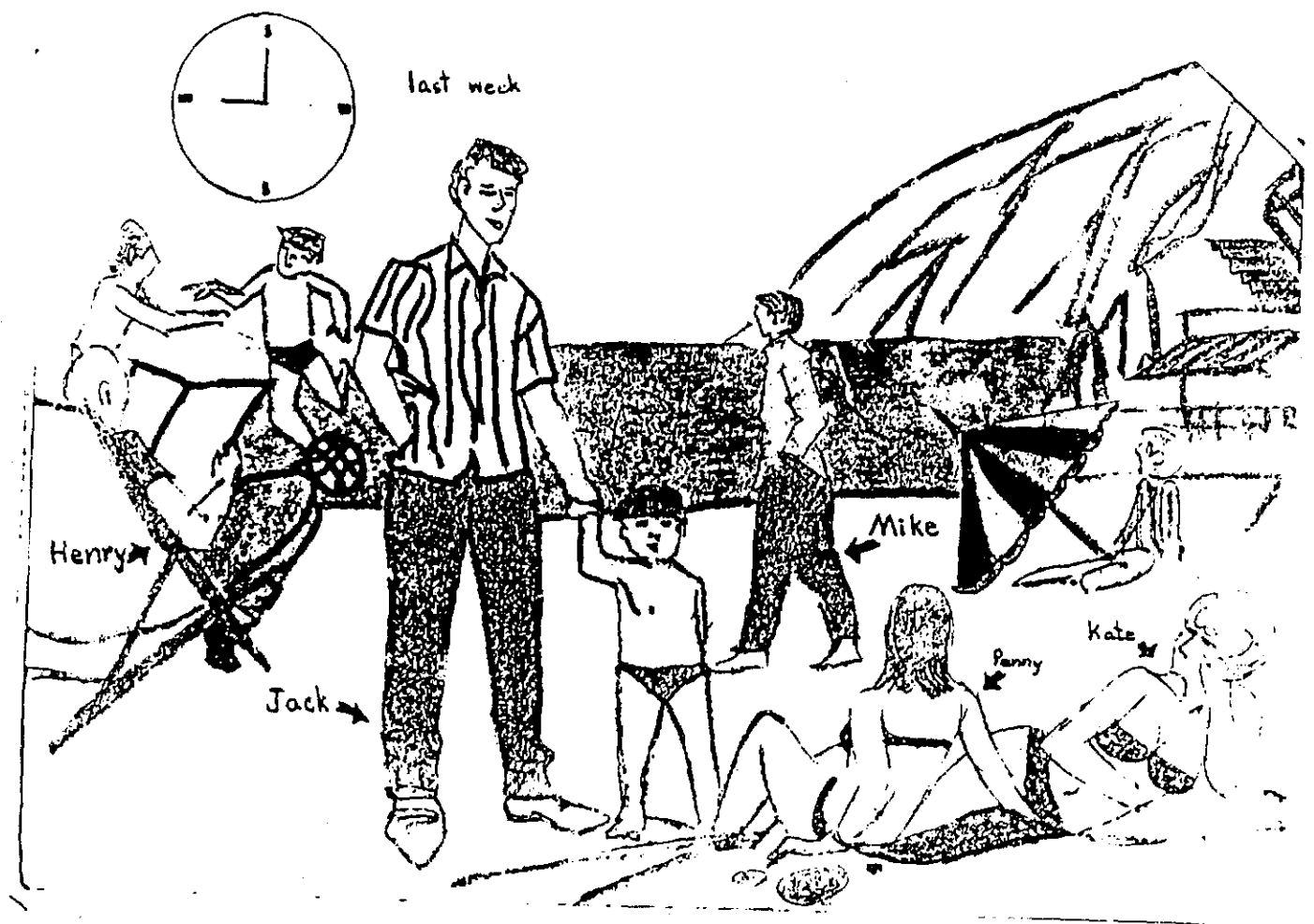

yesterday

บัตรคำสั่ง

1. หัวหน้ากลุ่มกำหนดให้สมาชิกในกลุ่มพูดประโยคจากรูปภาพทุกคน โดยพูดประโยคในรูปของ Past Continuous Tense
2. สมาชิกในกลุ่มฟังเพื่อนพูดประโยค ถ้ามีข้อบกพร่องให้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง
3. ใช้เวลาในการพูดประโยค 10 นาที
4. ค่อยจากนั้นให้หัวหน้ากลุ่มมารับบัตรคำถามจากครู
5. ในบัตรคำถามจะมีคำตอบเฉลยไว้ให้เรียบร้อย ให้สมาชิกในกลุ่มดูรูปภาพแล้วตั้งคำถาม - ตอบ โดยใช้บัตรคำถาม และรูปภาพในการถามและตอบ
6. ผู้ตอบไม่มีสิทธิ์ดูคำตอบจากผู้ถาม แต่ให้ดูรูปภาพแล้วจึงตอบ
7. ถ้าผู้ตอบตอบผิด ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง
8. ใช้เวลาในการถามและตอบ 10 นาที

บัตรคำถามที่ 1

1. Were Dick and Helen dancing at eight last night ?
(Yes, they were.)
2. Was Peter playing the guitar at eight last night ?
(No, he wasn't.)
3. Was Peter playing the piano ?
(Yes, he was.)
4. Were Kamel and Linda sitting on the floor at eight last night ?
(No, they weren't.)
5. Was Jim playing the guitar at eight ?
(Yes, he was.)

บัตรคำถามรูปที่ 2

1. Was Teddy watching television at a quarter to seven last night ?
(Yes, he was.)
2. Was Jim eating candies when Mr. Benson got home last night ?
(No, he wasn't.)
3. Were Jennifer and Earl preparing dinner at seven o'clock last night ?
(No, they weren't.)
4. Was Mrs. Benson singing when Mr. Benson got home ?
(No, she wasn't.)
5. Was Jim playing the guitar when Mr. Benson got home ?
(Yes, he was.)

บัตรคำถามรูปที่ 3

1. Was George cleaning the dishes at seven yesterday ?
(Yes, he was.)
2. Was Mary drinking milk at seven yesterday ?
(No, she wasn't.)
3. Was Mary sweeping the floor at seven yesterday ?
(Yes, she was.)
4. Was Tom going down the stairs at seven yesterday ?
(Yes, he was.)
5. Was Sandy drinking tea while Mary was sweeping the floor ?
(No, she wasn't.)

บทคัดย่อหน้า 4

1. Was the man sitting on the chair at five past five ?
(Yes, he was.)
2. Was the cat standing near the man at five yesterday ?
(No, it wasn't.)
3. Were the cat and the dog running in the garden at five yesterday ?
(No, they weren't.)
4. Was the dog looking at the man at five o five ?
(Yes, it was.)

บัตรคำถามรูปที่ 5

1. Were these children playing football in the garden at nine last week ?
(No, they weren't.)
2. Were Kate and Penny swimming in the sea at nine last week ?
(No, they weren't.)
3. Was Jack talking to Kate while the children were playing football ?
(Yes, he was.)
4. Was Henry reading a newspaper when Mike walked on the beach ?
(Yes, he was.)
5. Was the little boy looking at Penny at nine last week ?
(No, he wasn't.)

Exercise

Use the correct form of the verbs in the brackets

จงเปลี่ยนคำกริยาในวงเล็บให้ถูกต้อง

1. Two students (look) _____ at a bottle when the teacher came in.
2. We (not put) _____ our books in the desks two days ago.
3. I (play) _____ ping-pong the day before yesterday.
4. My brother (not work) _____ when I got home yesterday.
5. Susan and Mary (wash) _____ their clothes when the bell rang.
6. I (have) _____ breakfast now.
7. She (cry) _____ when he went out.
8. Mr. Brown (not play) _____ tennis at half past six yesterday.
9. The cat (catch) _____ the rat last night.
10. Earl and Jim (ride) _____ their motorcycles at this moment.

ตอนที่ 2 การฝึกทักษะการฟัง - พูด และเขียนในประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย
50 นาที Question Words

กิจกรรมที่ 1 การบรรยายเกี่ยวกับการถามและการตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย
5 นาที Question Words

ขั้นตอน 1. ฟังการบรรยายเกี่ยวกับการถามและการตอบคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Question Words จากแผ่นใส

สื่อ 1. แผ่นใส

กิจกรรมที่ 2 การฝึกฟัง - พูด เกี่ยวกับคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Question
20 นาที Words

ขั้นตอน 1. ครูแจกบัตรคำถามและบัตรคำตอบอย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่
นักเรียนแต่ละคน
2. ให้นักเรียนที่ได้คำถามอ่านคำถามของตนเองดัง ๆ แล้วให้นักเรียน
ที่ได้คำตอบของคำถามนั้น ๆ ลุกขึ้นตอบคำถาม ทำเช่นนี้ไป
เรื่อย ๆ จนครบทุกคน

สื่อ 1. บัตรคำถามและบัตรคำตอบ
2. แผ่นเฉลย

หมายเหตุ ขณะที่นักเรียนกำลังถาม - ตอบกันอยู่ครูจะต้องตรวจสอบความถูกต้อง
จากแผ่นเฉลย

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 2 การฝึกทักษะการฟัง - พูด และเขียนในประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย
50 นาที Question Words

กิจกรรมที่ 3 การสร้างประโยคคำถามเกี่ยวกับ Question Words
20 นาที

ขั้นตอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม ให้หัวหน้ากลุ่มมารับบัตรคำสั่ง และบัตรประโยค Past Continuous Tense
2. นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันเปลี่ยนประโยค Past Continuous Tense ให้เป็นประโยคคำถาม
3. ครูแจกแผนเฉลยให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจคำตอบของตนเอง
5. ครูและนักเรียนสรุปและอภิปรายผลการทำกิจกรรมของแต่ละกลุ่ม

สื่อ

1. บัตรคำสั่ง
2. บัตรประโยค
3. แผนปฏิบัติการกิจกรรม
4. แผนเฉลย

หมายเหตุ ครูจะต้องแจกแผนเฉลยให้ตรงกับบัตรประโยคที่แต่ละกลุ่มได้รับ

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 2 การฝึกทักษะการฟัง - พูด และเขียนในประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย
50 นาที Question Words

กิจกรรมที่ 4 การสรุปและอภิปรายจากสิ่งที่เรียนมา

5 นาที

ขั้นตอน 1. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปและอภิปรายถึงเนื้อหาที่ได้เรียน
มาแล้ว เพื่อเป็นการทบทวนความเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง

สื่อ

หมายเหตุ

แผ่นใส

การสร้างประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Question Words ในประโยค

Past Continuous Tense

Question Words ได้แก่ คำถามที่ขึ้นต้นด้วย Who, Whom, What, When, Where, Why เป็นต้น

1. Who ใช้ถามเกี่ยวกับคน ทำหน้าที่เป็นกรรมหรือประธานก็ได้ เช่น

: Who was sitting on that chair when I came in ?

: Who were you waiting for at four this morning ?

นักเรียนดูประโยคต่อไป

: Jim was driving a car at noon yesterday.

Who was driving a car at noon yesterday ?

2. Whom ใช้ถามเกี่ยวกับคน ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค เช่น

: Whom was your mother calling when you arrived home ?

: To whom was Dang sending the book at eleven last Friday ?

นักเรียนดูประโยคต่อไป

: Suda was laughing at Frane at six last week.

At whom was Suda laughing at six last week ?

แผนสี่

3. What ใ้ถามเกี่ยวกับสัตว์หรือสิ่งของ ทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมก็ได้

เช่น : What was falling from the table at two last night ?

: What were the doctor and his wife doing when the patient knocked at the door ?

นักเรียนดูประโยคต่อไปนี้

: Mr. Manote was teaching English at nine o'clock yesterday.

What was Mr. Manote teaching at nine o'clock yesterday ?

4. When ใ้ถามเกี่ยวกับเวลา เช่น

: When were you studying Thai ?

: When was she making a cake ?

นักเรียนดูประโยคต่อไปนี้

: He was cleaning his car at six this morning.

When was he cleaning his car ?

5. Where ใ้ถามเกี่ยวกับสถานที่ เช่น

: Where was Earl buying this watch at eight last Sunday ?

: Where were they playing when the teacher shouted ?

นักเรียนดูประโยคต่อไปนี้

: My brother was making that noise in front of the house when I came back home.

Where was my brother making that noise when I came back home ?

6. Why ใช้ถามเกี่ยวกับเหตุผล เช่น

: Why were you crying at midnight last night ?

: Why was the teacher punishing the students at five yesterday afternoon ?

นักเรียนดูประโยคต่อไปนี้

: She was having a big meal at noon yesterday because she was hungry.

Why was she having a big meal at noon yesterday ?

สรุป โครงสร้างประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Question Words

Who

What

When

Where

Why

Whom

+

was

were

+

S

+

V ing

?

แผ่นใส

แต่ถ้า Who หรือ What ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคมีโครงสร้าง ดังนี้

Who	+	was	+	V ing	?
What		were			

บัตรคำถาม

Who was Jennifer talking to when Jim looked through the window ? 1.

Why were you eating some medicines at seven this morning ? 2.

When were you doing your homework ? 3.

When was Jennifer visiting her parents ? 4.

Who was working in the garden at six yesterday ? 5.

What were you doing at 7 o'clock this morning ? 6.

Whom was Jennifer having dinner with when Earl arrived ? 7.

What was Mrs. Benson carrying when Jim saw her ? 8.

Whom were you speaking with when I saw you ? 9.

When were you cleaning your house ? 10.

Where was your teacher standing when you ran to him ? 11.

Why was Jim wearing sunglasses at noon last Saturday ? 12.

Where was he walking when he met his friend ? 13.

Who was walking along the fence when it rained ? 14.

What were the students studying when one of them entered the classroom ? 15.

ป้รคำทอ

She was talking to her friend.

Because I was sick.

I was doing my homework when my mother got home.

She was visiting her parents at six last week.

Mr. Tony was.

I was having breakfast.

She was having dinner with Jim.

She was carrying two heavy bags.

I was speaking with Ladda when you saw me.

I was cleaning my house when my friend phoned me.

He was standing in front of the school.

Because the sun was shining.

He was walking along the street.

Shirley was walking along the fence when it rained.

They were studying science.

! အမေအမေ

1. Who was Jennifer talking to when Jim looked through the window ?
She was talking to her friend.
2. Why were you eating some medicines at seven this morning ?
Because I was sick.
3. When were you doing your homework ?
I was doing my homework when my mother got home.
4. When was Jennifer visiting her parents ?
She was visiting her parents at six last week.
5. Who was working in the garden at six yesterday ?
Mr. Tony was.
6. What were you doing at 7 o'clock this morning ?
I was having breakfast.
7. With whom was Jennifer having dinner when Earl arrived ?
8. What was Mrs. Benson carrying when Jim saw her ?
She was carrying two heavy bags.
9. With whom were you speaking when I saw you ?
I was speaking with Ladda when you saw me.
10. When were you cleaning my house ?
I was cleaning my house when my friend phoned me.

11. Where was your teacher standing when you ran to him ?

He was standing in front of the school.

12. Why was Jim wearing sunglasses at noon last Saturday ?

Because the sun was shining.

13. Where was he walking when he met his friend ?

He was walking along the street.

14. Who was walking along the fence when it rained ?

Shirley was walking along the fence when it rained

15. What were the students studying when one of them entered the classroom ?

They were studying science.

บัตรคำสั่ง

1. ให้นักเรียนช่วยกันเปลี่ยนประโยคมอกเล่าให้เป็นประโยคคำถาม โดยให้
มีคำตอบตามที่ขีดเส้นใต้ไว้
2. ใช้เวลาในการทำเพียง 7 นาทีเท่านั้น
3. เมื่อทำเสร็จให้หัวหน้ากลุ่มมารับแผ่นเฉลยจากครูแล้วนำไปตรวจคำตอบ
กันภายในกลุ่ม ถ้าทำผิดข้อใดให้แก้ไขให้ถูกต้อง
4. ใช้เวลาในการตรวจคำตอบเพียง 8 นาทีเท่านั้น

บัตรประโยค

1

1. It was raining heavily that afternoon.
2. We were having breakfast at eight o'clock yesterday.
3. Jim was sitting in the garden at eleven last week.
4. Mrs. Benson was making cake when Jennifer got
home.

บัตรประโยค

2

1. Jim was sitting in the living room when Mrs. Benson
got home.
2. He was drinking a glass of lemonade at that time.
3. My sister was swimming in the swimming pool at
half past six last evening.
4. I was doing my homework when that boy made a loud
noise.

บัตรประโยค

3

1. Molee was working hard at that time because she wasn't tired.
2. Mrs. Benson was cleaning the plates at nine this morning.
3. The students were playing at school at noon.
4. The police were running after the thieves at half past seven two days ago.

บัตรประโยค

4

1. Jim was playing guitar at eight last night.
2. Mr. Benson was working in the garden when Mrs. Benson arrived home.
3. I was taking a bath in the bathroom at seven yesterday.
4. Earl was running round the track when Jim went to the playing field.

บัตรประโยค

5

1. My mother was washing her dresses because they were dirty
2. Beth and Eve were waiting for their uncle at ten yesterday.
3. Mary was taking a photograph when it rained.
4. Those men were walking in the park at eight o'clock last night.

บัตรประโยค

6

1. The teacher was teaching English at four two days ago.
2. Mary was buying something at the supermarket at ten yesterday.
3. I was meeting my friend at the theatre at eight last night.
4. Tony and Tom were walking to the gate when their friends came.

•
แผนปฏิบัติกิจกรรม

Make the questions from the sentence in the card.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

•
แผนเฉลย

1

1. When was it raining heavily ?
2. Who was having breakfast at eight o'clock yesterday ?
3. Where was Jim sitting at eleven last week ?
4. Who was making a cake when Jennifer got home ?

•
แผนเฉลย

2

1. Where was Jim sitting when Mrs. Benson got home ?
2. What was he drinking at that time ?
3. When was my sister swimming in the swimming pool ?
4. When was I doing my homework ?

•
แผนการสอน

3

1. Why was Malee working hard at that time ?
2. What was Mrs. Benson cleaning at nine this morning ?
3. Where were the students playing at noon ?
4. When were the policemen running after the thieves ?

•
แผนการสอน

4

1. Who was playing guitar at eight last night ?
2. When was Mr. Benson working in the garden ?
3. Where were you taking a bath at seven yesterday ?
4. Where was Earl running when Jim went to the playing field ?

•
แผนการสอน

5

1. Why was your mother washing her dresses ?
2. Who/Whom were Beth and Eve waiting for at ten yesterday ?
3. What was Mary taking when it rained ?
4. Where were those men walking at eight o'clock last night ?

•
แบบเรียน

6

1. What was the teacher teaching at four two days ago ?
2. Where was Mary buying something at ten yesterday ?
3. Who/Whom were you meeting at the theatre at eight last week ?
4. When were Tony and Tom walking to the gate ?

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 3 การอธิบายและโต้ตอบจากสิ่งที่ได้ฟังในโครงสร้างประโยค Past
50 นาที Continuous Tense

กิจกรรมที่ 1 ฟังเรื่องราวจากเทปแล้วตอบคำถามในโครงสร้าง Past
20 นาที Continuous Tense

ขั้นตอน

1. ครูชี้แจงการปฏิบัติกิจกรรมการฟังเทป
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม
3. นักเรียนฟังเรื่องจากเทปแล้วตอบคำถามลงในแผ่นปฏิบัติ
กิจกรรม
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจคำตอบจากแผ่นเฉลย
5. อภิปรายคำถาม

สื่อ

1. เทป
2. แผ่นปฏิบัติกิจกรรม
3. แผ่นเฉลย

หมายเหตุ

MINICOURSE	Past Continuous Tense
<u>ตอนที่ 3</u> การอธิบายและโต้ตอบจากสิ่งที่ได้ฟังในโครงสร้างประโยค 50 นาที Past Continuous Tense	

<u>กิจกรรมที่ 2</u> 20 นาที	ตอบคำถามจากแผ่นใสและเทปเสียงในโครงสร้าง Past Continuous Tense
<u>ขั้นตอน</u>	1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม 2. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับบัตรคำสั่งแล้วนำไปอ่านให้สมาชิกในกลุ่มฟังเพื่อปฏิบัติตาม 3. ครูฉายแผ่นใสและเปิดเทปเสียงที่เป็นคำถามตรงกับแผ่นใส นั้น ๆ 4. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนตอบคำถามที่ละกลุ่มหมุนเวียนกันไป
<u>สื่อ</u>	1. บัตรคำสั่ง 2. แผ่นใส 3. เทป

<u>หมายเหตุ</u>

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 3 การอธิบายและโต้ตอบจากสิ่งที่ได้ฟังในโครงสร้างประโยค Past
50 นาที Continuous Tense

กิจกรรมที่ 3 ซักถามและสรุปประโยชนำไปใช้ในบทเรียนต่อไปหรือใน
10 นาที ชีวิตประจำวัน

ขั้นตอน

1. รวมกลุ่มนักเรียนตามปกติ
2. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามจากสิ่งที่เรียนมา
3. นักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชนำไปใช้ในบทเรียนต่อไปหรือในชีวิตประจำวัน

สื่อ

-

หมายเหตุ

เรื่องจากเทป

Listen to this story twice and then answer the questions
from the tape in your answer sheet with the short
answers.

Mrs. Benson got home from the supermarket at ten to eleven. Jim was sitting in the garden. The sun was shining. He was wearing sunglasses and there were some books beside his chair. He wasn't reading, he was drinking a glass of lemonade. He saw Mrs. Benson and stood up. She was carrying two heavy bags. Jim took the bags and carried them into the kitchen. Then Mrs. Benson began to clean the bedrooms. She was very busy and could not stop to talk to Jim. Jim was bored.

He left the house and walked across the park to Jennifer's school. He looked at his watch. It was twenty - five past eleven. Classes finish at half past twelve.

In the playing field he saw a lot of boys. They were training. Earl was there. He was running round the track. Jim walked along beside the fence to the school buildings. He looked through the window of the laboratory. Jennifer was inside. She was talking to the teacher. She did not see Jim. Jim looked at his watch again. It was half past eleven.

Questions

1. What time did Mrs. Benson get back from the supermarket ?
2. Where was Jim ?
3. Was he reading ?
4. Was he drinking a glass of lemonade ?
5. Who took the bags into the kitchen ?
6. Did Mrs. Benson stop to talk to Jim ?
7. What time did Jim get to the school ?
8. Was Earl training with the other boys ?
9. Was she talking to Shirley ?
10. Who was she talking to ?

แผนปฏิบัติการ

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

แผนเฉลย

1. At ten to eleven.
2. In the garden..
3. No, he wasn't.
4. Yes, he was.
5. Jim did.
6. No, she didn't.
7. At twenty - five past eleven.
8. No, he wasn't.
9. No, she wasn't.
10. The teacher.

บัตรคำสั่ง

เมื่อนักเรียนได้ดูรูปจากแผ่นใสและฟังคำถามจากเทปเสียง ให้นักเรียนปรึกษากันเกี่ยวกับคำตอบที่ถูกต้อง และเมื่อครูกำหนดให้กลุ่มใดตอบ กลุ่มนั้นจะต้องให้ตัวแทนของกลุ่ม 1 คน เป็นผู้ตอบคำถาม และถ้าครูเรียกให้กลุ่มใดตอบซ้ำอีก ผู้ที่ตอบแล้วห้ามตอบอีก เมื่อเข้าใจดีแล้วเตรียมตัวที่จะปฏิบัติกิจกรรมได้

คำถามจากเทปเสียง

Look at the pictures and listen to the questions twice then answer

Picture 1. Where was the man riding a horse at ten yesterday ?

Picture 2 What were they playing at five last Sunday ?

Picture 3 Was the boy cutting the cake ?

Picture 4 What were the women doing at nine last night ?

Picture 5 Were the boys playing football ?

Picture 6 What was running after the cat at six yesterday ?

Picture 7 What was the boy doing at two this afternoon ?

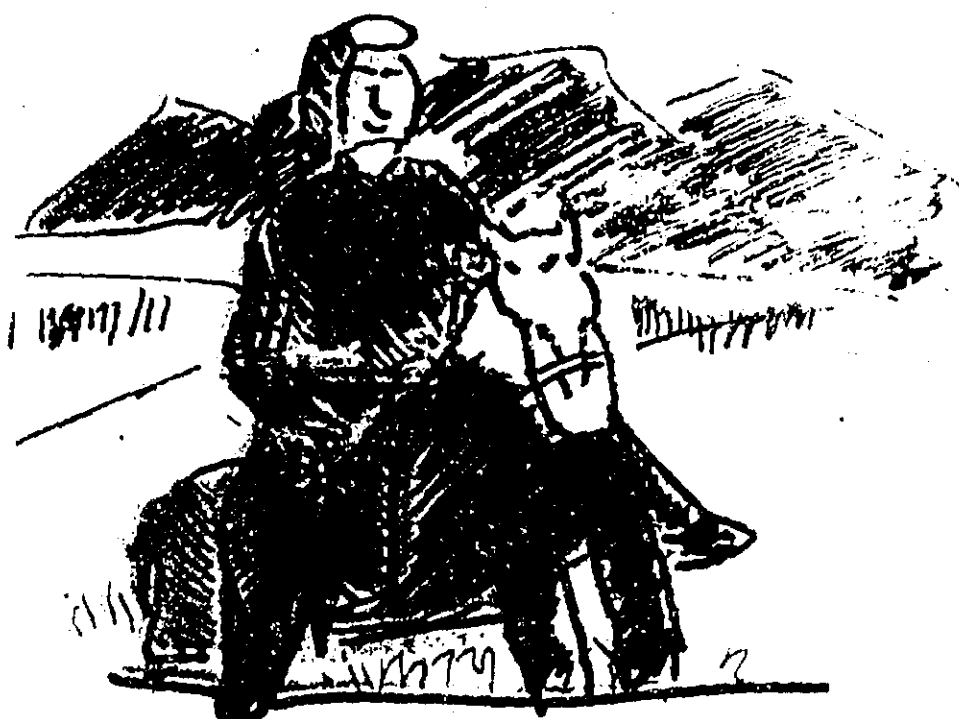
Picture 8 What was painting the picture at four last week ?

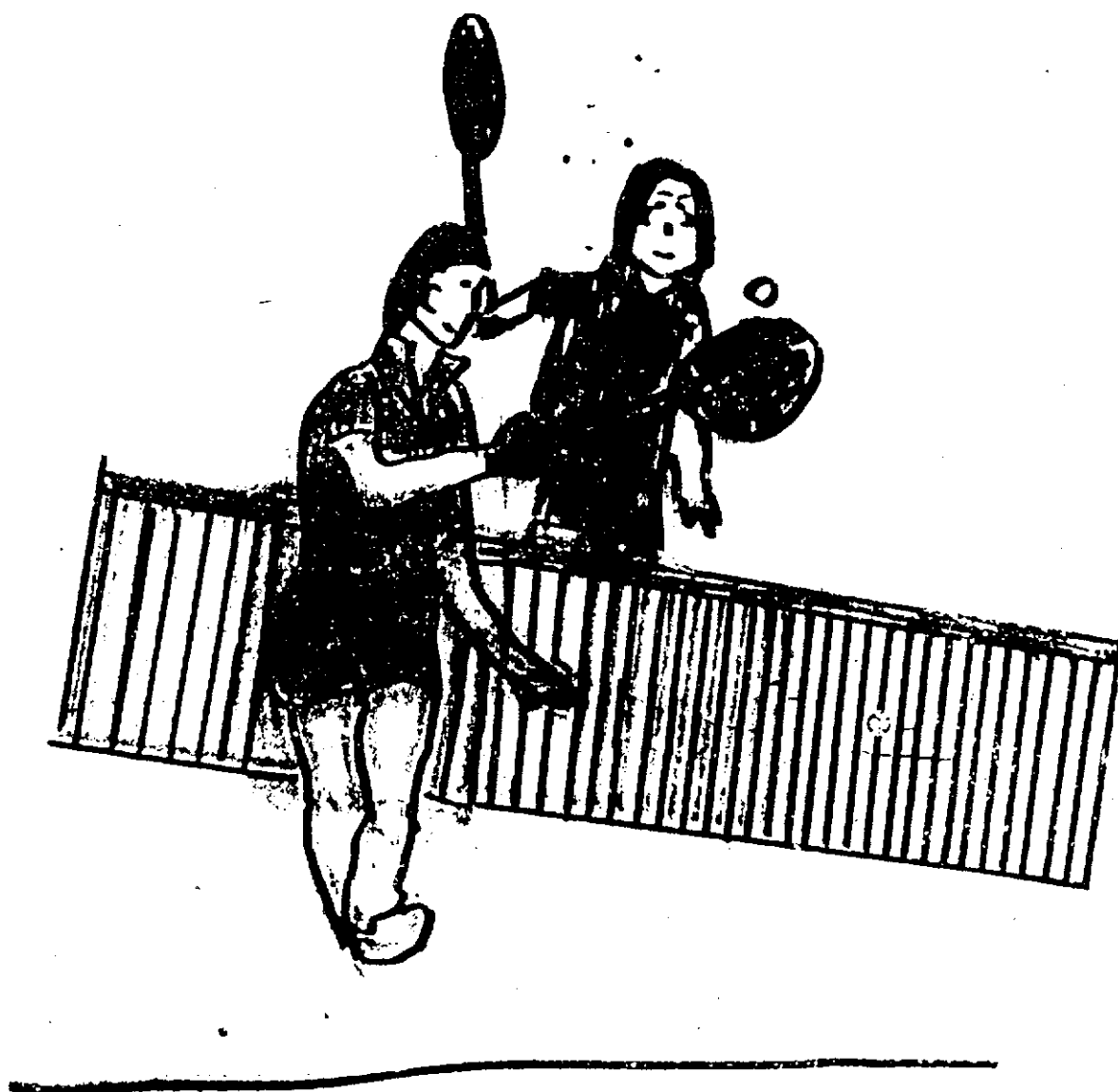
Pictuer 9 Who was driving a car at five yesterday ?

Picture 10 Was the man sitting under the tree ?

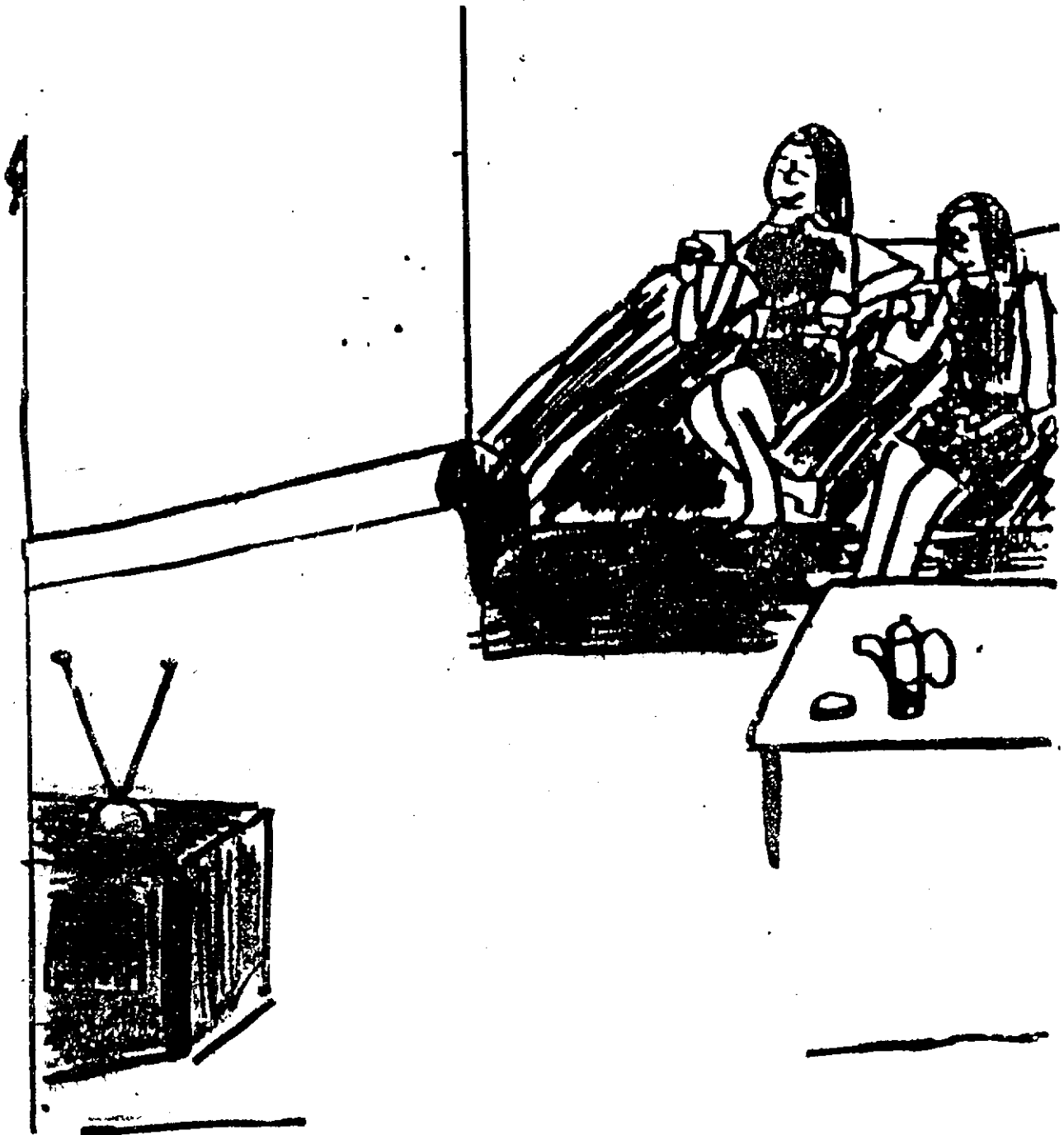
Picture 11 Where were they playing football at four
yesterday ?

Picture 12 What was running in front of the car at
ten last night ?

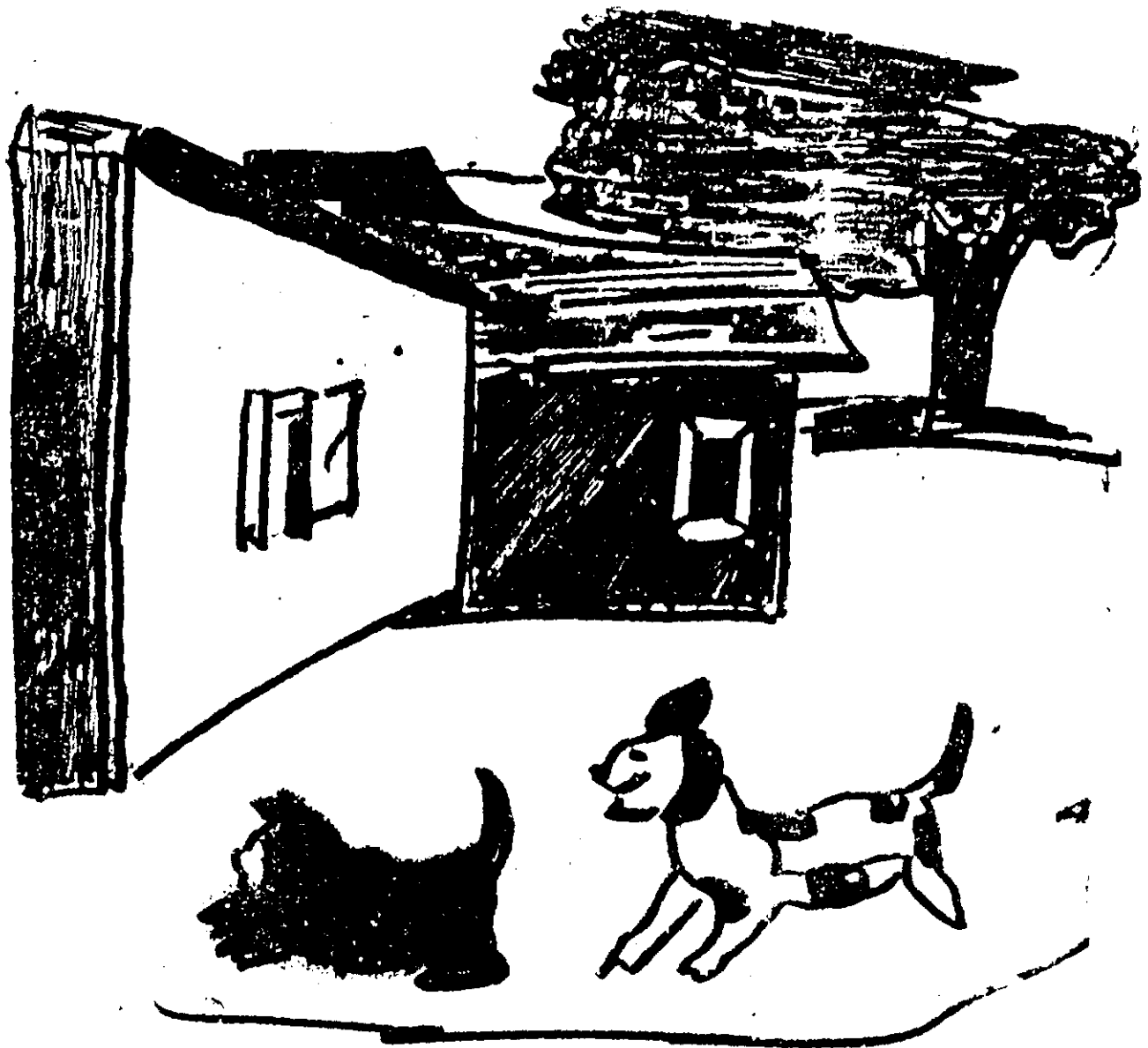

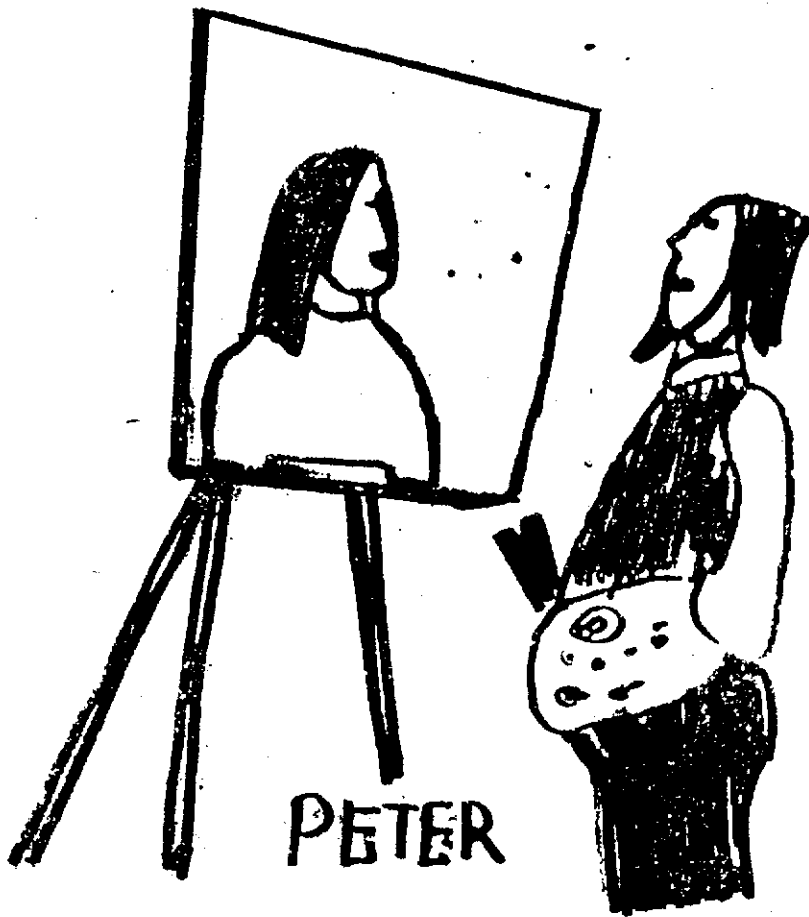

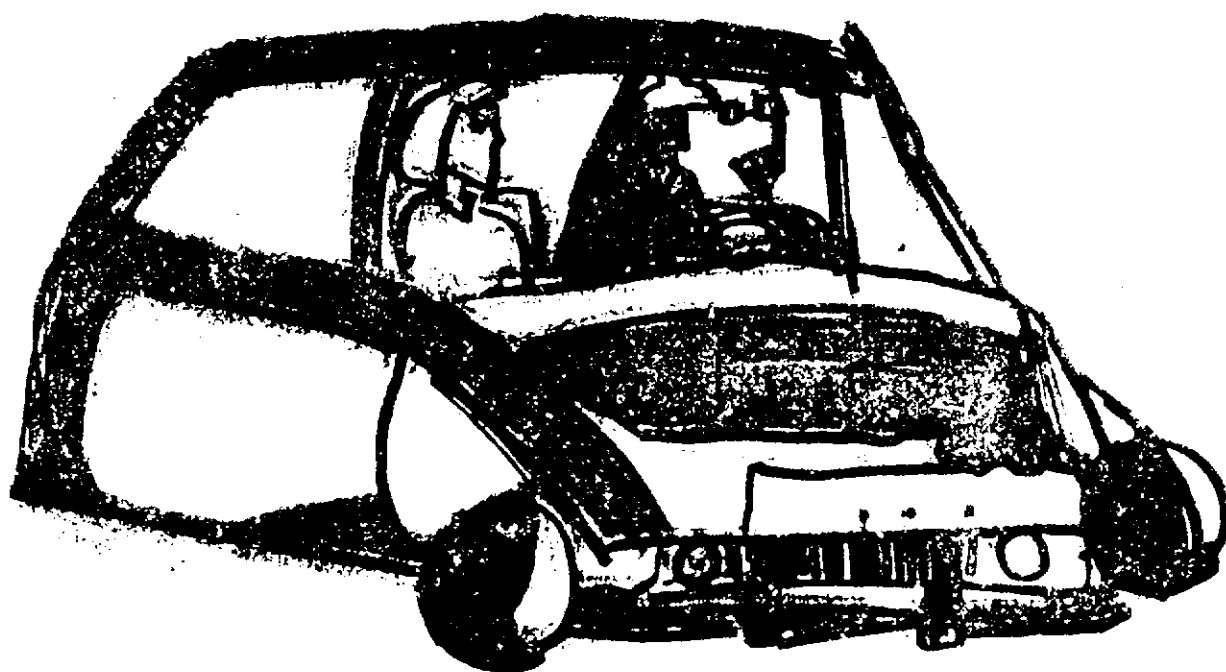

MINICOURSE	Past Continuous Tense
<u>ตอนที่ 4</u> การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านในโครงสร้าง Past 50 นาที Continuous Tense	

<u>กิจกรรมที่ 1</u>	ฝึกทักษะการอ่านที่มีโครงสร้าง Past Continuous Tense 30 นาที
<u>ขั้นตอน</u>	1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม 2. ผู้แทนกลุ่มมารับ sheet เนื้อเรื่องกลุ่มละ 1 เรื่อง 3. นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มอ่านเนื้อเรื่องแล้วช่วยกันทำแบบฝึกหัดลงในแผนปฏิบัติการ 4. เมื่อทำแบบฝึกหัดเสร็จผู้แทนกลุ่มมารับแผ่นเฉลยจากครูแล้วนำไปตรวจคำตอบที่ถูกต้องภายในกลุ่ม 5. หลังจากนั้นนำเรื่องของตนเองไปเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น ๆ และทำแบบฝึกหัดตรวจคำตอบ ทำเช่นนี้จนครบทั้ง 5 เรื่อง
<u>สื่อ</u>	1. sheet เนื้อเรื่อง 5 เรื่อง 2. แผนปฏิบัติการ 3. แผ่นเฉลย

<u>หมายเหตุ</u>	เนื้อเรื่องแต่ละเรื่องใช้เวลาในการอ่าน ทำแบบฝึกหัด และตรวจคำตอบ 6 นาทีเท่านั้น
-----------------	--

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 4 การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ในโครงสร้าง Past
50 นาที Continuous Tense

กิจกรรมที่ 2 เสนอผลการทำแบบฝึกหัด

10 นาที

ขั้นตอน 1. ผู้แทนกลุ่มเสนอผลการทำแบบฝึกหัดให้กลุ่มอื่น ๆ ทราบ
ทั้ง 5 กลุ่ม

สื่อ

กิจกรรมที่ 3 กลุ่มใหญ่สรุปข้อมูลที่ถูกต้อง

10 นาที

ขั้นตอน 1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อมูลที่ถูกต้องจากการอ่านอีกครั้ง

สื่อ

หมายเหตุ

Lesson 1

My wife got home from the supermarket at five to two. I was playing with a black cat in the garden. The sun was shining. I saw my wife and stood up. She was carrying two heavy bags. My son took the bags and carried them into the kitchen. Then my wife began to cook some food. She was very busy and could not stop to talk to me.

Questions

1. Did the writer's wife get home from the supermarket at two fifty - five ?
2. What was the writer doing when his wife got home ?
3. Was it hot that day ?
4. Who took the bags into the kitchen ?
5. Why was the writer's wife very busy ?

เรื่องที่ 2

Beth : What were you doing at the post office at ten yesterday ?

Eve : I was waiting for my friend.

Beth : What was he doing there ?

Eve : He was buying stamps. Were you there, too ?

Beth : Yes, I was.

Eve : What were you doing there ?

Beth : I was sending a letter.

Questions

1. Where was Eve waiting for her friend ?
2. When was she waiting for her friend ?
3. Was Beth at the post office, too ?
4. Who was buying stamps ?
5. Was Eve sending a letter at the post office ?

Lesson 3

Dick : Did you go out for coffee after work ?

John : No. I stayed at the office for an hour.

Dick : What were you doing ?

John : I was waiting for my wife.

Dick : What was she doing ?

John : She was talking to her friend.

Dick : Does she work here ?

John : Yes. She is a secretary.

Questions

1. Who stayed at the office for an hour ?
2. Why did he stay there ?
3. What was John's wife doing ?
4. Where does she work ?
5. What is she ?

Lesson 4

When Catherine Wells came home on Monday night, her father was watching an interesting television program. The program was about California history. Her mother was reading a newspaper beside her father. She was very interested in it so she couldn't see Catherine. When Catherine went up stairs, her brother and sister were fighting. She shouted at them but they didn't stop.

Questions

1. Who was watching T.V. on Monday night ?
2. What was Catherine's mother doing while her father was watching T.V. ?
3. Did Catherine's mother see her when she came in ?
4. What were Catherine's brother and sister doing when she went up stairs ?

Unit 5

Mrs. Booker stopped to work and walked across the park to her daughter's school. She looked at her watch. It was twenty past three.

In the playing field she saw a lot of students. They were playing. Her daughter was there. She was playing with her friends. She waited for her daughter beside the fence of the school because her daughter didn't see her.

Questions

1. Where did Mrs. Booker go at twenty past three ?
2. Whom did she see in the playing field ?
3. What were the students doing when Mrs. Booker came to school ?
4. Why did she wait for her daughter beside the fence of the school ?

แผนปฏิบัติการ

เรื่องที่ 1

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

เรื่องที่ 2

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

เรื่องที่ 3

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

เรื่องที่ 4

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

เรื่องที่ 5

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

แผนเจดอยเรื่องที่ 1

1. No, she didn't.
2. He was playing with a black cat when his wife got home.
3. Yes, it was.
4. The writer's son took the bags into the kitchen.
5. She was very busy because she cooked some food.

แผนเจดอยเรื่องที่ 2

1. She was waiting for her friend at the post office.
2. She was waiting for her friend at ten yesterday.
3. Yes, she was.
4. Eve's friend was buying stamps.
5. No, she wasn't

แผนเจดอยเรื่องที่ 3

1. John stayed at the office for an hour.
2. He stayed there because he was waiting for his wife.
3. She was talking to her friend.
4. She works at the office.
5. She is a secretary.

แผนเฉลยเรื่องที่ 4

1. Catherine's father was watching T.V. on Monday night.
2. She was reading a newspaper while her father was watching T.V.
3. No, she didn't.
4. They were fighting when she went up stairs.

แผนเฉลยเรื่องที่ 5

1. She went to her daughter's school at twenty past three.
2. She saw a lot of students in the playing field.
3. They were playing when she came to school.
4. She waited for her daughter beside the fence of the school because her daughter didn't see her.

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 5 การนำความรู้เรื่อง Past Continuous Tense ไปใช้ในชีวิต
50 นาที ประจำวัน

กิจกรรมที่ 1 ชี้แจงการดำเนินกิจกรรมการสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับตัวเอง
5 นาที เพื่อน และครอบครัว

ขั้นตอน 1. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงกิจกรรมการสนทนาโต้ตอบ
เกี่ยวกับตัวเอง เพื่อน และครอบครัว

สื่อ

กิจกรรมที่ 2 เตรียมการดำเนินการสนทนา

10 นาที

ขั้นตอน 1. ให้นักเรียนแต่ละคนคิดคำถามที่จะถามเพื่อนอย่างน้อยคนละ
1 คำถาม โดยคำถามนั้น ๆ ควรจะเกี่ยวกับ Past
Continuous Tense

สื่อ

หมายเหตุ

MINICOURSE

Past Continuous Tense

ตอนที่ 5 การนำความรู้เรื่อง Past Continuous Tense ไปใช้ในชีวิต
50 นาที ประจำวัน

กิจกรรมที่ 3 คำเนิการสนทนา

30 นาที

ขั้นตอน

1. ครูจับฉลากหมายเลขนักเรียนคนใดให้นักเรียนคนนั้นเป็นผู้ถามคำถาม
 2. นักเรียนผู้ถามจะต้องเรียกให้เพื่อนคนใดคนหนึ่งตอบคำถามของตัวเอง
 3. ครูดำเนินการเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบตามจำนวนนักเรียน
-

สื่อ

1. ฉลากหมายเลขของนักเรียน

กิจกรรมที่ 4 อภิปรายผลการปฏิบัติกิจกรรม

5 นาที

ขั้นตอน

1. ครูให้นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปและอภิปรายผลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
-

สื่อ

หมายเหตุ

โครงสร้างมินิคอร์ส

เรื่อง Future Simple Tense

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ.013)

หลักการและเหตุผล

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2521 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้อง แต่ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้นักเรียนส่วนมากยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นวิธีที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว คือ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดีกทักษะจากการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ในการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องมีสื่อและกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเป็นตัวนำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมในการฝึกทักษะอย่างกว้างขวาง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงมีความจำเป็นต้องสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส

(Minicourse) ขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตามกระบวนการและระบบของมินิคอร์ส

เป้าหมาย

ชุดการสอนมินิคอร์สเรื่อง Future Simple Tense นี้จะเป็นเครื่องมือช่วยให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้ นักเรียนฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้ นักเรียน เข้าใจการใช้โครงสร้าง Future Simple Tense ในรูปแบบต่าง ๆ และเกิดทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนในบทเรียนต่อไปและในชีวิตจริง

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. นักเรียนสามารถอธิบายและจำแนกโครงสร้าง Future Simple Tense ในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนประโยคที่ใช้ Future Simple Tense ได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในบทเรียนต่อไปและในชีวิตประจำวันได้

ระยะเวลา	เนื้อเรื่อง/กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
ตอนที่ 1 50 นาที 10 นาที 12 นาที 12 นาที 10 นาที 6 นาที	1. อธิบายและจำแนกโครงสร้าง Future Simple Tense ในรูปแบบต่าง ๆ 1.1 บรรยายและเสนอรูปแบบการใช้โครงสร้าง Future Simple Tense ประกอบแผนผัง 1.2 ผูกพัน และออกเสียงตามจากแผนผังและเพดเสียง 1.3 ผูกอ่านและเขียนจากแผนผัง 1.4 ทำแบบฝึกหัดการจำแนกการใช้ Future Simple Tense 1.5 สรุปการใช้ Future Simple Tense	กลุ่มใหญ่ กลุ่มใหญ่ กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่
ตอนที่ 2 100 นาที 10 นาที 75 นาที	2. การฝึกทักษะทั้ง 4 ในโครงสร้าง Future Simple Tense 2.1 ชี้แจงการรวมกิจกรรมการฝึกทักษะ 2.2 ดำเนินกิจกรรมการฝึกทักษะ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มย่อย ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ฝึกทักษะฟัง - พูด กลุ่มที่ 2 ฝึกทักษะการอ่าน กลุ่มที่ 3 ฝึกทักษะการเขียน ทั้งนี้แต่ละกลุ่มจะต้องฝึกทักษะต่าง ๆ หมุนเวียนกันไปจนครบทุกทักษะ	กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย

ระยะเวลา	เนื้อเรื่อง/กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
15 นาที	2.3 สรุปและรายงานผลการฝึกทักษะ	กลุ่มย่อย
ตอนที่ 3 50 นาที 3 นาที 10 นาที 7 นาที 25 นาที 5 นาที	3. <u>การประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในบทเรียนต่อไป และในชีวิตประจำวัน</u> 3.1 ชี้แจงการดำเนินกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ 3.2 สร้างบทสนทนาจากสถานการณ์ที่คาดว่า จะเกิดในชีวิตประจำวัน 3.3 เตรียมและซ้อมการแสดงบทบาทสมมุติ 3.4 แสดงบทบาทสมมุติ 3.5 สรุปแนวทางการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย กลุ่มย่อย กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่

MINICOURSE

Future Simple Tense

ตอนที่ 1 การอธิบายและการจำแนกโครงสร้าง Future Simple Tense
50 นาที ในรูปประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธ

กิจกรรมที่ 1 การบรรยายและเสนอรูปแบบการใช้โครงสร้าง Future
10 นาที Simple Tense

ขั้นตอน 1. นักเรียนฟังการบรรยายเรื่อง Future Simple Tense
ประกอบแผ่นใส

สื่อ 1 แผ่นใส

กิจกรรมที่ 2 ฟัง และออกเสียงตามจากแผ่นใสและเทปเสียงในโครงสร้าง
12 นาที Future Simple Tense

ขั้นตอน 1. นักเรียนฟังการออกเสียงประโยค Future Simple
Tense จากแผ่นใสและเทปเสียง
2. นักเรียนออกเสียงตามแผ่นใสและเทปเสียง

สื่อ 1. แผ่นใส
2. เทปเสียง

หมายเหตุ

MINICOURSE	Future Simple Tense
<u>ตอนที่ 1</u> การอธิบายและการจำแนกโครงสร้าง Future Simple Tense 50 นาที ในรูปประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธ	

<u>กิจกรรมที่ 3</u> ฝึกอ่านและเขียนโครงสร้าง Future Simple Tense 12 นาที จากแผ่นใส	
<u>ขั้นตอน</u>	1. นักเรียนอ่านประโยคจากแผ่นใส 2. นักเรียนเลือกประโยคที่มีความหมายตรงกับภาพในกิจกรรม ผู้เรียนแล้วเขียนประโยคให้ตรงกับภาพนั้น ๆ
<u>สื่อ</u>	1. แผ่นใส 2. แผนปฏิบัติกิจกรรม

<u>หมายเหตุ</u>

MINICOURSE

Future Simple Tense

ตอนที่ 1 การอธิบายและการจำแนกโครงสร้าง Future Simple Tense
50 นาที ในรูปประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธ

กิจกรรมที่ 4 การทำแบบฝึกหัดการจำแนกการใช้ Future Simple Tense
10 นาที

ขั้นตอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัด
3. ตรวจสอบคำตอบจากแผนเฉลย

สื่อ

1. แบบฝึกหัด
2. แผนเฉลย

หมายเหตุ

MINICOURSE

Future Simple Tense

ตอนที่ 1 การอธิบายและการจำแนกโครงสร้าง Future Simple Tense
50 นาที ในรูปแบบบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธ

กิจกรรมที่ 5 สรุปการใช้ Future Simple Tense

6 นาที

ขั้นตอน 1. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปการใช้ Future Simple
Tense ในรูปแบบต่าง ๆ อีกครั้ง

สื่อ

หมายเหตุ

(เน้นใส)

Future Simple Tense มีโครงสร้างประโยค 2 แบบ ดังนี้

1

S	+	will	+	V ₁	+	(O)
		shall				

2

S	+	is		going to	+	V ₁	+	(O)
		am						
		are						

การใช้โครงสร้าง Future Simple Tense แบบที่ 1

จะใช้เมื่อเป็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังตัวอย่าง เช่น

In 1985 my father will be sixty years old.

I shall return next week.

การใช้โครงสร้าง Future Simple Tense แบบที่ 2

จะใช้เมื่อเป็นความตั้งใจของประธานในประโยค หรือการกระทำนั้นได้ถูกวางแผนไว้แล้ว และการกระทำนั้นจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ดังตัวอย่างเช่น

I am going to write a letter to him tonight.

She is going to teach us English.

คำที่บ่งบอกว่าเป็น Future Simple Tense ได้แก่ tomorrow, tonight, next week (month, year, Monday ...) etc.

การทำประโยค Future Simple Tense ให้เป็นคำถาม

1. คำถามแบบ Yes/No Questions ให้นำ will, shall หรือ is, am, are มาวางไว้หน้าประโยคได้เลย โดยมีโครงสร้าง ดังนี้

(แนบใส)

Will
Shall + S + V₁ + (O) ?

Is
Am + S + going to + V₁ + (O) ?
Are

ตัวอย่าง

-He will wait for them.

Will he wait for them ?

-I am going to talk to them tomorrow.

Am I going to talk to them tomorrow ?

2. คำถามแบบ Question Words ได้แก่ พวก What, When,

Where, Why, Who, Whose, etc ให้พิจารณาจะถามเกี่ยวกับอะไร โดย
มีโครงสร้าง ดังนี้

Whose + N

Who

What + will, shall + S + V₁

When + is, am, are + going to + V₁ ?

Where

Why

(แนบใส)

ในกรณีที่ Who เป็นประธานจะมีโครงสร้าง ดังนี้

Who +	will, shall + V ₁ ?
	is, am, are + going to + V ₁ ?

ตัวอย่าง- I shall buy a big car.

What shall I buy ?

- Mary is going to Pattaya tomorrow.

When is Mary going to Pattaya ?

- We will go to Dang's house next week.

Where will we go next week ?

- My sister is going to see a doctor because
she is sick.

Why is my sister going to see a doctor ?

- Somsak will play football.

Who will play football ?

- She is going to meet her father at the
airport.

Who is she going to meet at the airport ?

- Jennifer's father is going to the party.

Whose father is going to the party ?

(แนบใส)

การทำประโยค Future Simple Tense ให้เป็นประโยคปฏิเสธ ให้เติม

"not" หลัง will, shall หรือ is, am, are ได้เลย เช่น

- He is going to swim in the river.

He isn't going to swim in the river.

- Linda will sing a song.

Linda won't sing a song.

(แผนใส่)

Say these sentences after the tape.

1. Is your teacher going to teach English ?

Yes, she is.

2. Where are you going to buy a dictionary tomorrow ?

At the book shop.

3. Are your friends going to dance at the party ?

No, they are going to sing.

4. My sister will watch television tonight but I
will do my homework.

5. Jennifer will invite her friends to come to the
party.

6. What is your mother going to do this afternoon ?

She's going to go to the market.

7. My father won't visit his friend next week.

8. Teddy isn't going to climb a tree.

9. Is she going to sing ?

No, she isn't

10. They aren't going play football.

(แนบใส่)

Read these sentences.

1. The boy isn't going to read. He's going to write.
2. Mr. Benson is going to read a book.
3. They will dance at the party.
4. Mr. Lee will leave the hospital next Monday.
5. That man will read a newspaper.
6. Jim is going to walk to the chair.
7. My father isn't going to take a bath. He's going to wash his face.
8. Jennifer will go to that chair.
9. My sister is going to be a nurse.
10. They are going to have a party.

แผนปฏิบัติการ

1.

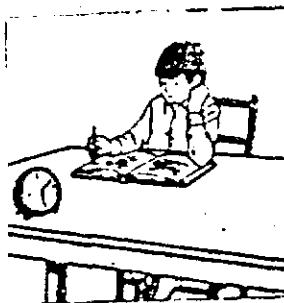
2.

3.

4.

5.

6.

กิจกรรมที่ 4 ตอนที่ 1

Change these verbs into the correct forms.

จงเปลี่ยนคำกริยาในวงเล็บให้ถูกต้อง

1. What's your mother _____ (do) tomorrow ?
2. _____ your sister _____ (work) in the
factory last year ?
3. Jim always _____ (watch) television at night.
4. Shirley _____ (sing) a song for Jim at the
party tonight.
5. Who _____ (dance) with Jim next week ?
6. I _____ (not clean) my bedroom now.
7. My friends _____ (do) their homeworks at nine
last night.
8. What _____ Mrs. Benson _____ (do) ?
She's going to make a cake.
9. _____ you _____ (play) tennis with me ?
No, I won't.
10. The students _____ (study) English yesterday.

1
မူလဇယား

1. going to do
2. Did, work
3. watches
4. is going to sing/will sing
5. is going to dance/will dance
6. am not cleaning
7. did
8. is, going to do
9. Will, play
10. studied

MINICOURSE

Future Simple Tense

ตอนที่ 2 การฝึกทักษะทั้ง 4 ในโครงสร้าง Future Simple Tense
100 นาที

กิจกรรมที่ 1 ชี้แจงการร่วมกิจกรรมการฝึกทักษะ

10 นาที

ขั้นตอน

1. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการดำเนินกิจกรรมการฟัง พูด อ่าน และเขียน

สื่อ

กิจกรรมที่ 2 การดำเนินกิจกรรมการฝึกทักษะ

75 นาที

ขั้นตอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มเท่า ๆ กันแล้วเลือกผู้แทนกลุ่ม
2. ผู้แทนกลุ่มแต่ละกลุ่มมารับของปฏิบัติกิจกรรมดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 กิจกรรมฟัง - พูด
 - กลุ่มที่ 2 กิจกรรมการอ่าน
 - กลุ่มที่ 3 กิจกรรมการเขียน

สื่อ

1. ของปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

หมายเหตุ การดำเนินกิจกรรมการฝึกทักษะแต่ละทักษะใช้เวลา 25 นาที และแต่ละกลุ่มจะต้องฝึกทักษะต่าง ๆ หมุนเวียนกันไปจนครบทุกทักษะ

MINICOURSE

Future Simple Tense

ตอนที่ 2 การฝึกทักษะทั้ง 4 ในโครงสร้าง Future Simple Tense
100 นาที

กิจกรรมที่ 3 การสรุปและรายงานผลการฝึกทักษะ
15 นาที

ขั้นตอน

1. ครูให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานผลการฝึกทักษะในกลุ่มของตนเอง
2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงผลที่ได้คาดว่าจะได้รับจากการฝึกทักษะครั้งนี้

สื่อ

หมายเหตุ

กิจกรรมฟัง - พูด

บัตร คำสั่ง

นักเรียนจะได้รับรูปภาพคนละ 1 รูป พร้อมทั้งคำถามและคำตอบที่อยู่ข้างหลังภาพ ให้นักเรียนผลัดกันถามและตอบรูปภาพของตนเองกับเพื่อน ๆ ผู้ที่เป็นผู้ตอบไม่มีสิทธิ์ดูคำตอบจากเพื่อน ถ้าตอบไม่ได้หรือตอบผิด ให้ผู้ถามแนะนำช่วยเหลือผู้ตอบจนกว่าจะตอบถูก

กิจกรรมการอ่าน

บัตรคำสั่ง

ให้หัวหน้ากลุ่มแจก Sheet เรื่อง "The Surprise" แก่สมาชิกในกลุ่มทุกคนแล้วใช้เวลาในการอ่านประมาณ 8 นาที หลังจากนั้นให้ทุกคนตอบคำถามในแผนปฏิบัติการโดยใช้เวลาประมาณ 12 นาที ให้ตอบอย่างยาวเมื่อทำเสร็จให้หัวหน้ากลุ่มหยิบแผ่นเฉลยในของมาเฉลยให้สมาชิกในกลุ่มตรวจและแก้ไขข้อบกพร่อง

The Surprise

Jim is going to leave Ottawa next week. He is sorry. He is often bored in the mornings, because Jennifer and his other friends are at school then. But he always has a good time with them in the afternoons and evenings. He is going to miss his Canadian friends.

Jennifer, Shirley and Earl are going to give a goodbye party for Jim. It is not going to be at the Bensons' house. It is going to be at the Gatsbys' house. They are not going to tell Jim : it is a surprise.

Shirley is going to make the sandwiches and the cookies. Earl is going to get the drinks. Jennifer is going to put up the decorations and take the records. She has got a big collection of records. She is going to take the new album of the City Flowers. Jennifer is also going to invite her friend Terry Burton. She

is going to see him tomorrow. He has got a small group. He plays the piano, one of his friends plays the guitar and another friend plays the drums. His sister is the singer. Jennifer sometimes sings with Terry's group. She is going to sing a special song for Jim at the party next week.

แบบฝึกหัดกิจกรรม

Answer these questions

1. When is Jim going to leave ?

2. Is he going to miss his Canadian friends ?

3. Who's going to give the party for Jim ?

4. Is it going to be at the Bensons' house ?

5. Where is it going to be ?

6. Who's going to make the sandwiches ?

7. Who's going to put up the decorations ?

8. Who's Jennifer going to invite ?

9. Who's Jennifer going to sing with ?

10. Who's Jennifer going to sing a special song for ?

Answers

1. He is going to leave next week.

2. Yes, he is.

3. Jennifer, Shirley and Earl are going to give the party for Jim.

4. No, it isn't.

5. It is going to be at the Gatsbys' house.

6. Shirley is going to make the sandwiches.

7. Jennifer is going to put up the decorations.

8. She is going to invite Terry Burton.

9. She is going to sing with Terry's group.

10. She is going to sing a special song for Jim.

กิจกรรมการเขียน

บัตรคำสั่ง

ให้หัวหน้ากลุ่มแจกแผ่นปฏิบัติกิจกรรมแก่สมาชิกในกลุ่มทุกคน และ
ทำแบบฝึกหัดในแผ่นปฏิบัติกิจกรรมให้เสร็จภายในเวลา 20 นาที ต่อจากนั้น
ให้หัวหน้ากลุ่มนำแผ่นเฉลยที่อยู่ในซองมาเฉลยให้สมาชิกในกลุ่มตรวจสอบความ
ถูกต้องและแก้ไขให้เรียบร้อย

แผ่นปฏิบัติกิจกรรม

จงเปลี่ยนประโยคตามตัวอย่าง

Example : - He writes a letter.

He will write a letter.

He is going to write a letter.

1. I wash my face.

2. Earl writes a letter to his friend.

3. Mary doesn't go to the hospital.

4. The students eat lunch at the cafeteria.

5. I don't listen to the radio at school.

6. My father drives a car to his office.

7. She is a doctor.

8. Does Jim miss his friends ?

9. Jennifer doesn't invite her teacher to come to the party.

10. Do they build that house ?

1
แบบเรียน

1. I will wash my face.
I am going to wash my face.
2. Earl will write a letter to his friend.
Earl is going to write a letter to his friend.
3. Mary won't go to the hospital.
Mary isn't going to go to the hospital.
4. The students will eat lunch at the cafeteria.
The students are going to eat lunch at the cafeteria.
5. I won't listen to the radio at school.
I am not going to listen to the radio at school.
6. My father will drive a car to his office.
My father is going to drive a car to his office.
7. She will be a doctor.
She is going to be a doctor.
8. Will Jim miss his friends ?
Is Jim going to miss his friends ?
9. Jennifer won't invite her teacher to come to the party.
Jennifer isn't going to invite her teacher to come to the party.
10. Will they build that house ?
Are they going to build that house ?

MINICOURSE	Future Simple Tense
<u>ตอนที่ 3</u> การประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในบทเรียนต่อไป และในชีวิตประจำวัน 50 นาที	

<u>กิจกรรมที่ 1</u>	<u>ชี้แจงการดำเนินกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ</u> 5 นาที
<u>ขั้นก่อน</u>	1. ครูชี้แจงการดำเนินกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ
<u>สื่อ</u>	

<u>หมายเหตุ</u>

MINICOURSE	Future Simple Tense
<u>ตอนที่ 3</u> การประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในบทเรียนต่อไป และในชีวิต 50 นาที ประจำวัน	

<u>กิจกรรมที่ 2</u> การสร้างบทสนทนาจากสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดในชีวิต 10 นาที ประจำวัน	
<u>ขั้นตอน</u>	1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 7 - 8 คน แล้วเลือก <u>ผู้แทนกลุ่ม</u> 2. ผู้แทนกลุ่มมารับแผนปฏิบัติการกิจกรรม และใบกำหนดสถานการณ์ 3. สมาชิกในกลุ่มช่วยกันสร้างบทสนทนาจากสถานการณ์ที่กำหนด ให้ลงในแผนปฏิบัติการกิจกรรม 4. เสนอผลการสร้างบทสนทนาให้ครูเพื่อทำการแก้ไข
<u>สื่อ</u>	1. ใบกำหนดสถานการณ์ 2. แผนปฏิบัติการกิจกรรม

<u>หมายเหตุ</u>

MINICOURSE	Future Simple Tense
<u>ตอนที่ 3</u> การประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในบทเรียนต่อไปและในชีวิตประจำวัน 50 นาที	

<u>กิจกรรมที่ 3</u> การเตรียมการแสดงบทบาทสมมุติ 7 นาที	
<u>ขั้นตอน</u>	1. นักเรียนแต่ละกลุ่มกำหนดให้สมาชิกในกลุ่มของตนเองแสดง บทบาทสมมุติ 2. นักเรียนเตรียมและซ้อมการแสดงบทบาทสมมุติ
<u>สื่อ</u>	

<u>หมายเหตุ</u>

MINICOURSE	Future Simple Tense
<u>ตอนที่ 3</u> การประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในบทเรียนต่อไปและในชีวิตประจำวัน 50 นาที	

<u>กิจกรรมที่ 4</u> การแสดงบทบาทสมมติ 25 นาที	
<u>ขั้นตอน</u>	1. นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ
<u>สื่อ</u>	

<u>หมายเหตุ</u>	แต่ละกลุ่มใช้เวลาในการแสดงบทบาทสมมติ 4 นาที
-----------------	---

MINICOURSE

Future Simple Tense

ตอนที่ 3 การประยุกต์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในบทเรียนต่อไปและในชีวิตประจำวัน
50 นาที

กิจกรรมที่ 5 สรุปแนวทางการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

5 นาที

ขั้นตอน

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงความรู้ที่ได้รับว่าจะมีแนวทางนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง

สื่อ

หมายเหตุ

ใบกำหนดสถานการณ์

1

ให้นักเรียนช่วยกันสร้างบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ข้างล่างนี้ เมื่อสร้างบทสนทนาเสร็จนำมาให้ครูตรวจและแก้ไขให้ถูกต้อง ต่อจากนั้นคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถในการพูดบทสนทนาให้ออกมาเป็นตัวแทนในการแสดงบทบาทสมมติ

At the dinning room

Nancy : going/see/dentist/today ?

Peter : Yes/see/this afternoon.

Nancy : Is he/fill/teeth ?

Peter : No/is only/clean them.

Nancy : afraid ?

Peter : Of course not./not afraid of/dentist.

ใบกำหนดสถานการณ์

2

ให้นักเรียนช่วยกันสร้างบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ข้างล่างนี้ เมื่อสร้างบทสนทนาเสร็จนำมาให้ครูตรวจและแก้ไขให้ถูกต้อง ต่อจากนั้นคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถในการพูดบทสนทนาให้ออกมาเป็นตัวแทนในการแสดงบทบาทสมมติ

Paul : going to/America.

Ben : When/leave ?

Paul : on Monday.

Ben : are/going/stay ?

Paul : In a hotel.

ใบกำหนดสถานการณ์

3

ให้นักเรียนช่วยกันสร้างบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ข้างล่างนี้ เมื่อสร้างบทสนทนาเสร็จนำมาให้ครูตรวจ และแก้ไขให้ถูกต้อง ต่อจากนั้นคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถในการพูดบทสนทนาให้ออกมาเป็นตัวแทนในการแสดงบทบาทสมมุติ

Janet : What/going/do/tonight ?

Mary : see/movies.

Janet : What/going/see ?

Mary : A new French film.

Janet : Do/understand French ?

Mary : No/not.

ใบกำหนดสถานการณ์

4

ให้นักเรียนช่วยกันสร้างบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ข้างล่างนี้ เมื่อสร้างบทสนทนาเสร็จนำมาให้ครูตรวจและแก้ไขให้ถูกต้อง ต่อจากนั้นคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถในการพูดบทสนทนาให้ออกมาเป็นตัวแทนในการแสดงบทบาทสมมุติ

In front of the store.

Steve : Is the store/open soon ?

Martin : Yes, It's/at nine o'clock.

Steve : I/going/somethings.

Martin : Are/to wait ?

Steve : No/not.

โครงสร้างมินิคอร์ส

เรื่อง Infinitive With To

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 3 (อ.013)

หลักการและเหตุผล

ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ได้จัดให้มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนมีหน้าที่จะต้องทำให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่การเรียนการสอนในปัจจุบัน นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งก็มักจะสืบเนื่องมาจากผู้สอน วิธีการสอน สื่อการเรียน และตัวนักเรียนเป็นสำคัญ ฉะนั้นผู้สอนจำเป็นที่จะต้องหาวิธีการต่าง ๆ มาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

มินิคอร์ส (Minicourse) เป็นเทคโนโลยีใหม่ทางการศึกษา ซึ่งเหมาะสมที่จะนำมาใช้แก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะมินิคอร์สเป็นชุดการสอนที่สมบูรณ์ในตัวเอง ใช้ระยะเวลาสั้น มีวัตถุประสงค์ชัดเจน และเป็นชุดการสอนที่มุ่งฝึกทักษะของผู้เรียนโดยตรง

ดังนั้นในการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจึงสมควรที่จะนำมินิคอร์สมาใช้ในการแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนเข้าใจการใช้ Infinitive With To ในโครงสร้างประโยคต่าง ๆ และเพื่อให้เกิดทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนในชั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. นักเรียนสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของคำกริยาในประโยค
2. นักเรียนสามารถฝึกทักษะทั้ง 4 ของการใช้ Infinitive With To ในโครงสร้างประโยคต่าง ๆ ได้
3. นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมุติเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
4. นักเรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริงได้

ระยะเวลา	เนื้อเรื่อง/กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
<u>ตอนที่ 1</u> 50 นาที 10 นาที 20 นาที	1. <u>การเปรียบเทียบความแตกต่างของคำกริยาในประโยค</u> 1.1 ผูกพันและปฏิบัติกิจกรรมเติมคำให้ได้ใจความสมบูรณ์ 1.2 เปรียบเทียบคำกริยาในแต่ละประโยค 1.3 สรุปการใช้คำกริยาในประโยค	รายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มย่อย
<u>ตอนที่ 2</u> 50 นาที 4 นาที 36 นาที 10 นาที	2. <u>การฝึกทักษะทั้ง 4 ของการใช้ Infinitive With To</u> 2.1 ชี้แจงการร่วมกิจกรรมการฝึกทักษะ 2.2 ฝึกทักษะทั้ง 4 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มย่อย ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ฝึกทักษะฟัง - พูด กลุ่มที่ 2 ฝึกทักษะการอ่าน กลุ่มที่ 3 ฝึกทักษะการเขียน ทั้งนี้แต่ละกลุ่มจะต้องฝึกทักษะต่าง ๆ หมุนเวียนกันไปจนครบทุกทักษะ 2.3 เสนอผลการฝึกทักษะ	กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย กลุ่มย่อย

ระยะเวลา	เนื้อเรื่อง/กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
ตอนที่ 3	3. <u>การแสดงบทบาทสมมติเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ใน</u> <u>ชีวิตประจำวัน</u>	
50 นาที		
5 นาที	3.1 ชี้แจงการแสดงบทบาทสมมติ	กลุ่มใหญ่
5 นาที	3.2 รับเอกสารการแสดงบทบาทสมมติ	กลุ่มย่อย
10 นาที	3.3 เตรียมและซ้อมการแสดงบทบาทสมมติ	กลุ่มย่อย
24 นาที	3.4 แสดงบทบาทสมมติ	กลุ่มย่อย
6 นาที	3.5 สรุปแนวทางที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน	กลุ่มใหญ่
ตอนที่ 4	4. <u>การใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง</u>	
50 นาที		
10 นาที	4.1 ชี้แจงการดำเนินกิจกรรมลูกโซ่	กลุ่มใหญ่
25 นาที	4.2 ร่วมกิจกรรมลูกโซ่ในการซักถามระหว่าง นักเรียนกันเอง	รายบุคคล
15 นาที	4.3 อภิปรายร่วมกันทั้งชั้น	กลุ่มใหญ่

MINICOURSE	Infinitive With To
<u>ตอนที่ 1</u> การเปรียบเทียบความแตกต่างของคำกริยาในประโยค 50 นาที	

<u>กิจกรรมที่ 1</u> ผูกพัน และปฏิบัติกิจกรรมเติมคำให้ได้อใจความสมบูรณ์ 10 นาที	
<u>ขั้นตอน</u>	1. นักเรียนฟังประโยคจากเทปเสียงแล้วเติมคำที่ขาดหายไปลงในช่องว่างในแผนกิจกรรมผู้เรียน 2. ตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน
<u>สื่อ</u>	1. เทปเสียง 2. แผนกิจกรรมผู้เรียน

<u>หมายเหตุ</u>

MINICOURSE	Infinitive With To
<u>ตอนที่ 1</u> การเปรียบเทียบความแตกต่างของคำกริยาในประโยค 50 นาที	

<u>กิจกรรมที่ 2</u> เปรียบเทียบคำกริยาในแต่ละประโยค 20 นาที	
<u>ขั้นตอน</u>	- นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อยกลุ่มละ 5 คน ผู้แทนกลุ่มรับบัตรคำสั่ง - แต่ละกลุ่มนำประโยคแต่ละประโยคในกิจกรรมที่ 1 มาหาคำกริยาแล้วทำการเปรียบเทียบหาข้อแตกต่างของคำกริยาเหล่านั้น - เสนอผลการปฏิบัติกิจกรรม
<u>สื่อ</u>	บัตรคำสั่ง

<u>หมายเหตุ</u>

MINICOURSE

Infinitive With To

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคำกริยาในประโยค
50 นาที

กิจกรรมที่ 3 สรุปการใช้คำกริยาในประโยค

20 นาที

ขั้นตอน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปการใช้คำกริยาในประโยค
2. ผู้แทนกลุ่มรายงานผลการสรุปของแต่ละกลุ่ม
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการใช้คำกริยาในประโยคที่ถูกต้องอีกครั้ง

สื่อ

หมายเหตุ

ฟังเสียง

Listen to these sentences carefully and then complete each sentence correctly.

1. Earl wants to watch the football game on television.
2. Jim doesn't want to miss his friends.
3. Earl tried to lift the box, but he couldn't.
4. Do you want to be a singer?
5. I like to play football.
6. Shirley tries to play the guitar, but she can't.
7. My mother tried to make a cake yesterday.
8. He tried to send me a letter this morning.
9. They are going to try to visit their teacher in December.
10. The baby liked to cry when he woke up.

แผนกิจกรรมผู้เรียน

Complete each sentence which you heard from the tape.

1. Earl _____ the football game on television.
2. Jim doesn't _____ his friends.
3. Earl _____ the box, but he couldn't.
4. Do you _____ a singer ?
5. I _____ football.
6. Shirley _____ the guitar, but she can't.
7. My mother _____ a cake yesterday.
8. He _____ me a letter this morning.
9. They are going _____ their teacher in December.
10. The baby _____ when he woke up.

บัตรคำสั่ง

1. ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันหาคำกริยาในแต่ละประโยคว่ามีกี่คำ
2. ทำการวิเคราะห์ข้อแตกต่างของคำกริยาเหล่านั้น
3. ร่วมกันอภิปรายและปรึกษากันเพื่อหาข้อสรุปของข้อแตกต่างที่พบในแต่ละประโยค
4. ใช้เวลาในการวิเคราะห์ 10 นาที
5. เตรียมที่จะเสนอผลการวิเคราะห์ให้สมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ทราบ

MINICOURSE

Infinitive With To

ตอนที่ 2 การฝึกทักษะทั้ง 4 ของการใช้ Infinitive With To
50 นาที

กิจกรรมที่ 1 การชี้แจงการรวมกิจกรรมการฝึกทักษะ

4 นาที

ขั้นตอน 1. ครูทำการชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงการรวมกิจกรรมการฝึกทักษะ

สื่อ

หมายเหตุ

MINICOURSE

Infinitive With To

ตอนที่ 2 การฝึกทักษะทั้ง 4 ของการใช้ Infinitive With To
50 นาที

กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน
36 นาที

ขั้นตอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน แล้วเลือก
ผู้แทนกลุ่ม
2. ตัวแทนกลุ่มรับของปฏิบัติกิจกรรมดังนี้
 - 2.1 กิจกรรมฟัง - พูด
 - 2.2 กิจกรรมการอ่าน
 - 2.3 กิจกรรมการเขียน
3. ดำเนินกิจกรรมการฝึกทักษะโดยแต่ละกลุ่มจะต้องฝึกทักษะ
ต่าง ๆ หมุนเวียนกันไปจนครบทุกทักษะ

สื่อ

1. ของกิจกรรมกลุ่ม

หมายเหตุ

MINICOURSE

Infinitive With To

ตอนที่ 2 การฝึกทักษะทั้ง 4 ของการใช้ Infinitive With To
50 นาที

กิจกรรมที่ 3 การเสนอผลการฝึกทักษะ

10 นาที

ขั้นตอน

1. แต่ละกลุ่มซึ่งตัวแทนออกมาเสนอผลการฝึกทักษะของกลุ่มตนเองให้สมาชิกกลุ่มอื่น ๆ รับทราบ
2. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงผลที่จะได้รับจากการฝึกทักษะ

สื่อ

หมายเหตุ

กิจกรรมฟัง - พูด

บัตรคำสั่ง

กิจกรรมการฟัง - พูด

1. หัวหน้ากลุ่มเปิดเทปให้สมาชิกในกลุ่มฟังประมาณ 2 - 3 ครั้ง แล้วปิดเทป
2. ต่อจากนั้นหัวหน้ากลุ่มนำบัตรคำถาม - คำตอบ มาถามสมาชิกในกลุ่มทีละคน โดยห้ามไม่ให้ผู้ตอบรู้คำตอบจากผู้ถาม ถ้าตอบถูกให้พูดว่า "right" ถ้าตอบผิดให้พูดว่า "wrong" ถ้าตอบผิดให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันตอบจนกว่าจะตอบถูก
3. ใช้เวลาในการทำกิจกรรม 12 นาที เท่านั้น

เทปเสียง

Listen to this dialogue carefully

Mr. Benson : When are you going to leave, Jim ?

Jim : I wanted to go on Monday. I tried to get a bus ticket for Monday but I couldn't. I bought a ticket for Tuesday.

Jennifer : Oh! Our vacations begin on Thursday !

Mr. Benson : Jennifer wants to go with you, but she can't leave on Tuesday.

Jennifer : : Try to change your ticket, Jim, please !
Shirley and Earl want to go too.

Jim : All right. Do you want to leave on
Wednesday evening or on Thursday morning ?

Jennifer : : Let's go on Wednesday. We can pack on
Tuesday.

Teddy : Can I go too ?

Jennifer and Mr. Benson : Oh, shut up, Teddy !

Mr. Benson : Your mother isn't very happy about this
trip, Jennifer. San Francisco's a very
big city.

Jennifer : I know, Daddy, but we're not children now !

บัตรคำถาม - คำตอบ

<u>Questions</u>	<u>Answers</u>
1. When did Jim want to leave ?	1. He wanted to leave on Monday.
2. Did he try to get a ticket for Monday ?	2. Yes, he did.
3. When did the school vacations begin ?	3. They began on Thursday.
4. Can Jennifer leave on Tuesday ?	4. No, she can't.
5. Is Jim going to try to change his ticket ?	5. Yes, he is.
6. Who wanted to go with Jim ?	6. Jennifer, Shirley and Earl wanted to go with Jim.
7. When does Jennifer want to leave ?	7. She wants to leave on Wednesday.
8. Can Teddy go with them ?	8. No, he can't.
9. Is San Francisco in Canada ?	9. No, it isn't.
10. Is it a big city ?	10. Yes, it is.

กิจกรรมการอ่าน

บัตรคำชี้แจง

กิจกรรมการอ่าน

1. หัวหน้านักดูแจก Sheet เรื่อง "Plans" ให้สมาชิก
ทุกคนอ่าน

2. ใช้เวลาในการอ่าน 5 นาที

3. หลังจากนั้น หัวหน้านักดูเก็บ sheet แล้วแจกแผนปฏิบัติ

กิจกรรมแก่สมาชิกทุกคน

4. ทำแบบฝึกหัดลงในแผนปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้เวลาในการทำ 5 นาที

5. หัวหน้านักดูนำแผนเฉลยมาเฉลยให้สมาชิกในกลุ่มตรวจ

PLANS

Jim wants to visit San Francisco. He has got an uncle there. But he wants to see some other parts of Canada first. Last night he talked to his friends about his plans. He wants to see Niagara Falls and the Rocky Mountains. Tomorrow he is going to get his tickets. He is going to travel to Niagara Falls by bus. Then he is going to take the train from Toronto to Calgary. He wants to stay in Calgary and Banff for a week. He is going to take a tent with him. He wants to camp out in the Rocky Mountains.

He cannot travel by plane. He has not got much money. He does not want to stay in expensive hotels. He is going to try to sleep on the bus and the train. He wants to save money. Mr. Benson has got some friends in Vancouver. They have got a fishing boat. Jim is going to stay with them. Then he is going to San Francisco.

Jennifer, Shirley and Earl are very interested in Jim's plans. They want to go with him. They are trying to get permission from their parents.

แบบฝึกหัดกิจกรรม

Choose the best answer.

1. Where is Toronto ?

a. In San Francisco.	b. In Canada.
c. In Calgary.	d. In America.
2. How is Jim going to travel to Niagara Falls ?

a. By car	b. By plane	c. By train	d. By bus
-----------	-------------	-------------	-----------
3. What does Jim want to see in Canada ?

a. Rocky Mountains.	b. Niagara Falls.
c. San Francisco.	d. Both a and b.

4. Why can't he travel by plane ?
 - a. Because he is afraid of the height.
 - b. Because he has not got much money.
 - c. Because travelling by train is comfortable.
 - d. Because he wants to see the view.
5. Which sentence is correct ?
 - a. Jim wants to stay in expensive hotels.
 - b. Jim has got some friends in Vancouver.
 - c. Jim is going to take the train from Toronto to Calgary.
 - d. Jim has got an uncle in Vancouver.
6. What does Jim want to do in the Rocky Mountains ?
 - a. To stay with his friend.
 - b. To camp out.
 - c. To talk to his friends.
 - d. To fish.
7. Where is Jim going to stay for a week ?
 - a. Calgary and San Francisco.
 - b. Vancouver and San Francisco.
 - c. Toronto and Calgary.
 - d. Banff and Calgary.
8. Who wants to go with Jim ?
 - a. Jennifer and Shirley.
 - b. Earl and Jennifer.
 - c. Shirley, Jennifer and Earl.
 - d. No answer is correct.

เฉลย

1. b

2. d

3. d

4. b

5. c

6. b

7. d

8. c

กิจกรรมการเขียน

บัตรคำสั่ง

กิจกรรมการเขียน

1. หัวหน้ากลุ่มแจกแผนปฏิบัติการให้แกสมาชิกทุกคน
2. สมาชิกในกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัดที่อยู่ในแผนปฏิบัติการ
3. ใช้เวลาในการทำ 10 นาที
4. หัวหน้ากลุ่มนำแผนเฉลยมาเฉลยให้สมาชิกในกลุ่มตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขข้อบกพร่อง

แผนปฏิบัติการ

Re-arrange these words into the sentences.

1. his friends, doesn't, leave, Jim, to, want

2. see, want, the football, I, to, game, television,
on

3. couldn't, the box, Earl, be, tried, but, to,
lift

4. an architect, do, be, you, to, want

5. football, my brother, play, to, likes

6. to, Shirley, the guitar, trying, is, play

7. does, leave, Jennifer, when, to, want, ?

แบบฝึกหัด

1. Jim doesn't want to leave his friends.
2. I want to see the football game on television.
3. Earl tried to lift the box but he couldn't.
4. Do you want to be an architect ?
5. My brother likes to play football.
6. Shirley is trying to play the guitar.
7. When does Jennifer want to leave ?

MINICOURSE

Infinitive With To

ตอนที่ 3 การแสดงบทบาทสมมุติเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
50 นาที

กิจกรรมที่ 1 การชี้แจงการแสดงบทบาทสมมุติ
5 นาที

ขั้นตอน 1. นักเรียนรับฟังคำชี้แจงการแสดงบทบาทสมมุติ

สื่อ

กิจกรรมที่ 2 รับเอกสารการแสดงบทบาทสมมุติ
5 นาที

ขั้นตอน 1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม
2. ผู้แทนกลุ่มรับเอกสารการแสดงบทบาทสมมุติ

สื่อ

1. เอกสารการแสดงบทบาทสมมุติ

หมายเหตุ

MINICOURSE

Infinitive With To

ตอนที่ 3 การแสดงบทบาทสมมติเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
50 นาที

กิจกรรมที่ 3 การเตรียมและซ้อมการแสดงบทบาทสมมติ
10 นาที

- ขั้นตอน
1. แต่ละกลุ่มกำหนดหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มตามเอกสารที่ได้รับ
 2. ซ้อมการแสดงบทบาทสมมติ

สื่อ

กิจกรรมที่ 4 การแสดงบทบาทสมมติ
24 นาที

- ขั้นตอน
1. ครูจับฉลากรายชื่อนักเรียน
 2. แสดงบทบาทสมมติเรียงตามลำดับที่ฉลาก

สื่อ

1. ฉลากรายชื่อนักเรียน

หมายเหตุ

MINICOURSE

Infinitive With To

ตอนที่ 3 สรุปแนวทางที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
50 นาที

กิจกรรมที่ 5

6 นาที

ขั้นตอน

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงสิ่งที่ได้รับจากการแสดงและ
คุณภาพสมมุติของแต่ละกลุ่ม

สื่อ

หมายเหตุ

เอกสารการแสดงบทบาทสมมติ

1

คำชี้แจง ให้หัวหน้ากลุ่มแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มทำดังต่อไปนี้

1. ฝ่ายจัดการ
2. ผู้บรรยาย
3. ฝ่ายนักแสดง

บทบาทสำหรับการเตรียมตัวแสดงบทบาทสมมติ

Peter is in Nancy's house. They are talking about something.

Peter : Do you want to go to America or Canada ?

Nancy : America. I like this country.

Peter : Why do you like this country ?

Nancy : I think it's more beautiful than Canada.

เอกสารการแสดงบทบาทสมมติ

2

คำชี้แจง ให้หัวหน้ากลุ่มแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มทำดังต่อไปนี้

1. ฝ่ายจัดหา
2. ฝ่ายบรรยาย
3. ฝ่ายนักแสดง

บทบาทสำหรับการเตรียมตัวแสดงบทบาทสมมติ

Beth and her mother are buying something at the market.

Seller : Can I help you, Madam ?

Beth's mother : I want to buy some potatoes.

Seller : How much do you want ?

Beth's mother : Two kiloes, please. Beth ! Help me to
carry a bag of potatoes.

Beth : Oh ! It's very heavy.

เอกสารการแสดงบทบาทสมมติ

3

คำชี้แจง ให้หัวหน้ากลุ่มแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มทำดังต่อไปนี้

1. ฝ่ายจัดการ
2. ผู้บรรยาย
3. ฝ่ายนักแสดง

บทบาทสำหรับการเตรียมตัวแสดงบทบาทสมมติ

Mr. Black, David and Julia are talking about the plan in San Francisco.

Mr. Black : When are you going to leave, David ?

David : I bought a ticket for Friday.

Julia : Oh ! Our vacations begin on Saturday.

Mr. Black : Julia wants to go with you but she can't leave on Tuesday.

Julia : Try to change your ticket, please.

David : O.K.

เอกสารการแสดงบทบาทสมมติ

คำชี้แจง ให้หัวหน้ากลุ่มแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มทำดังต่อไปนี้

1. ฝ่ายจัดฉาก
2. ผู้บรรยาย
3. ฝ่ายนักแสดง

บทบาทสำหรับการเตรียมตัวแสดงบทบาทสมมติ

Tom and Tony are in the park. They are walking along the park.

Tom : Do you want to be a doctor ?

Tony : No, I want to be a footballer.

Tom : Why ?

Tony : Because I don't like math and science. And you ?

Tom : I want to be a doctor so I will try to study hard.

เอกสารการแสดงบทบาทสมมติ

คำชี้แจง ให้หัวหน้ากลุ่มแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มทำดังต่อไปนี้

1. ฝ่ายจัดฉาก
2. ผู้บรรยาย
3. ฝ่ายนักแสดง

บทบาทสำหรับการเตรียมตัวแสดงบทบาทสมมติ

John bought a new guitar yesterday. His sister, Anne, wanted to play his guitar.

Anne : May I borrow your guitar, John?

John : Yes, you may. Try to play it and you will play it soon.

Anne : My friend wants to buy a guitar but she has not much money.

John : Tell her to come to our house and I will teach her.

Anne : All right.

เอกสารการแสดงบทบาทสมมติ

คำชี้แจง ให้หัวหน้ากลุ่มแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกในกลุ่มทำดังต่อไปนี้

1. ฝ่ายจัดฉาก
2. ผู้บรรยาย
3. ฝ่ายนักแสดง

บทบาทสำหรับการเตรียมตัวแสดงบทบาทสมมติ

Martin, Jack and Sandy are in the classroom. Martin is sitting on his chair. Jack and Sandy are standing beside him.

Sanday : Whose books are these ?

Martin : They're Mark's.

Jack : Do you like to read books ?

Martin : Yes, Mark always lends me some books.

Sandy : May I borrow one from you ?

Martin : I will ask him.

MINICOURSE

Infinitive With To

ตอนที่ 4 การใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง

50 นาที

กิจกรรมที่ 3 การอภิปรายร่วมกันทั้งชั้น

15 นาที

ขั้นตอน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลการดำเนินกิจกรรม แล้วช่วยกันสรุปสิ่งที่เรียนมาอีกครั้งหนึ่ง

สื่อ

หมายเหตุ

MINICOURSE	Infinitive With To
<u>ตอนที่ 4</u> การใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง 50 นาที	

กิจกรรมที่ 2 การร่วมกิจกรรมลูกโซ่

25 นาที

ขั้นตอน

1. ครูกำหนดให้นักเรียน 1 คนจับฉลากรายชื่อเพื่อนมา 1 คน
2. คนที่เป็นคนจับฉลากถามคำถาม 1 คำถาม คนที่ถูกจับชื่อเป็น
คนตอบ
3. ต่อจากนั้นคนที่ตอบก็จะจับฉลากรายชื่อเพื่อนมาอีก 1 คน แล้ว
ถามคำถามเพื่อนคนนั้นให้ตอบ เป็นเช่นนี้เรื่อย ๆ จนครบทุกคน

สื่อ

1. ฉลากรายชื่อนักเรียน

หมายเหตุ กิจกรรมลูกโซ่ในที่นี้ หมายถึง การถามคำถามเกี่ยวกับตัวนักเรียน
เพื่อน ครอบครัวของนักเรียน เป็นต้น โดยคนที่ 1 ถาม คนที่ 2 ตอบ
คนที่ 2 ถาม คนที่ 3 ตอบ คนที่ 3 ถาม คนที่ 4 ตอบ เช่นนี้เรื่อย ๆ
จนครบทุกคน

MINICOURSE

Infinitive With To

ตอนที่ 4 การใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง
50 นาที

กิจกรรมที่ 1 ขี้แฉงการคำเนนกิจกรรมดูโกไซ
10 นาที

ขั้นตอน 1. ครูขี้แฉงการคำเนนกิจกรรมดูโกไซ

สื่อ

หมายเหตุ

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 3

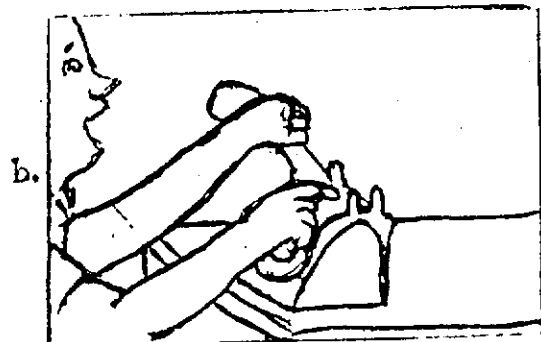
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับ 3

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบปรนัย แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1	ฟังบทสนทนา	10 ข้อ
ตอนที่ 2	อ่านบทสนทนา	7 ข้อ
ตอนที่ 3	อ่านข้อความ	11 ข้อ
ตอนที่ 4	เลือกคำหรือวลีที่ผิด	10 ข้อ
ตอนที่ 5	เลือกคำเติมในข้อความ	7 ข้อ
2. ให้ทำในกระดาษคำตอบที่กำหนดให้ โดยระบายให้เต็มวงกลม

Part I

จุดประสงค์ เมื่อนักเรียนฟังบทสนทนาจากเทป นักเรียนสามารถเลือกรูปภาพที่มีสถานการณ์ตรงกับบทสนทนานั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง

1. (Tape) A : Where do you want to use a telephone ?
B : At the public telephone.

c.

d.

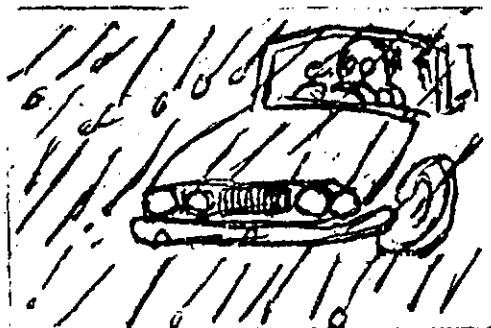
2. (Tape) A : What were you doing at five o'clock
yesterday ?

B : I was reading a book in the rain.

a.

b.

c.

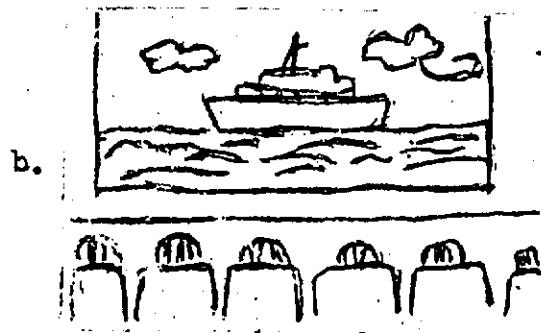
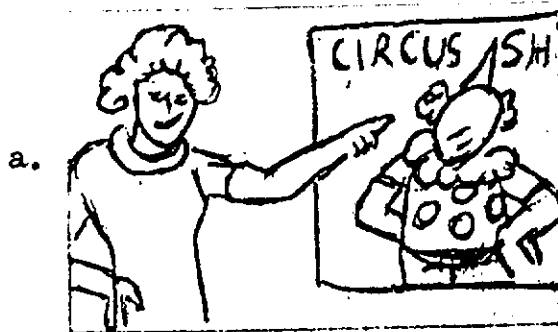

d.

3. (Tape) A : Are you going to go to the theatre tomorrow?

B : Yes, I am

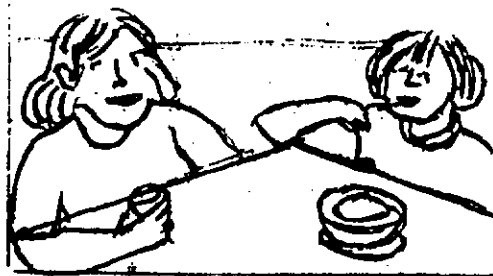
4. (Tape) A : Please help me to cook dinner.

B : What kind of food are you going to cook.

a.

b.

c.

d.

5. (Tape) A : Were Mary and Jane talking ?

B : Yes, they were.

a.

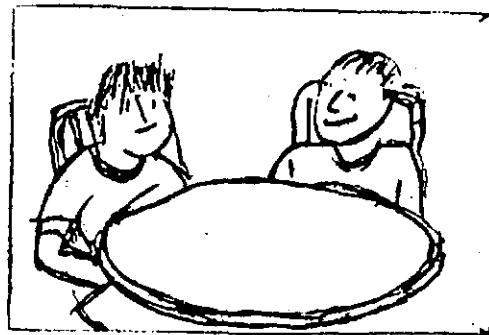
b.

c.

d.

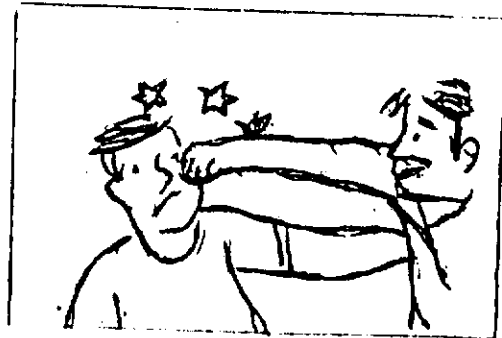
6. (Tape) A : Were they singing at school at nine
yesterday ?

B : No, they're talking.

a.

b.

c.

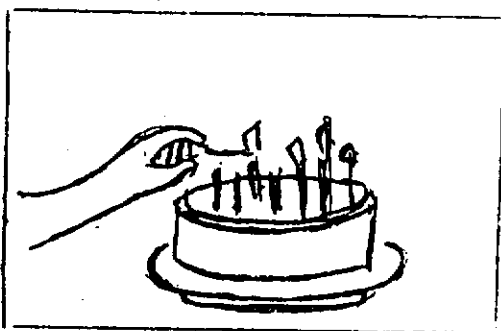
d.

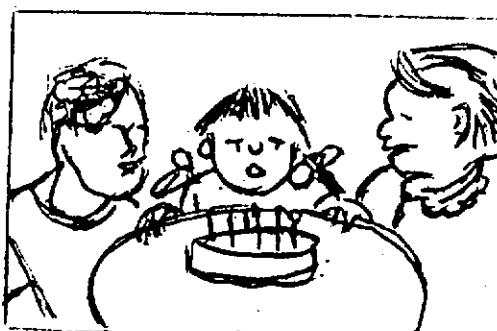
7. (Tape) A : Make a cake for me, please. Tomorrow will
be my birthday.

B : All right.

a.

b.

c.

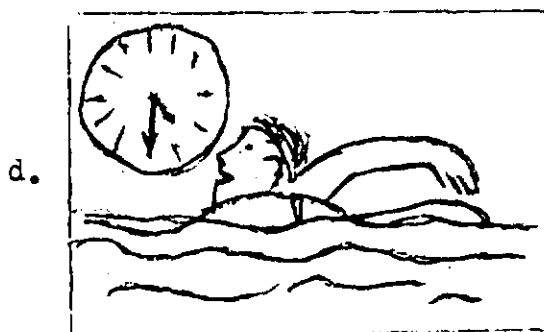
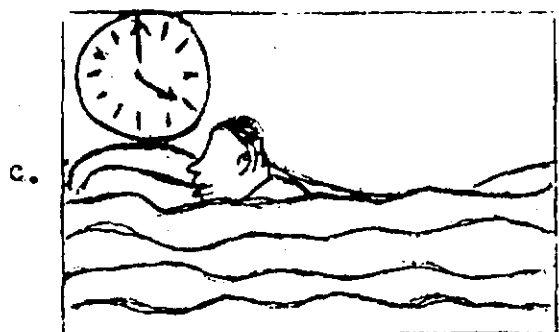
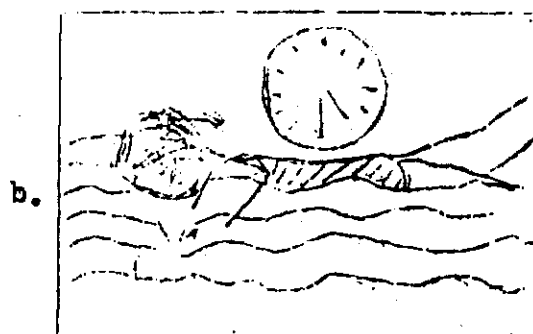
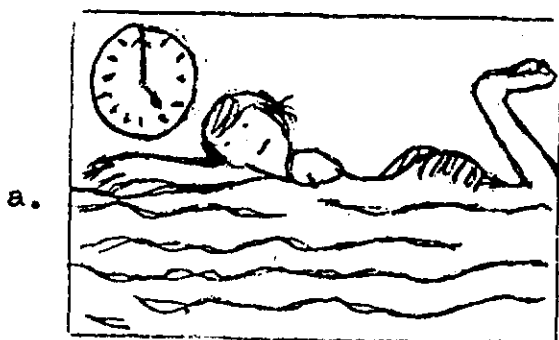

d.

8. (Tape) A : When were you swimming in the sea ?

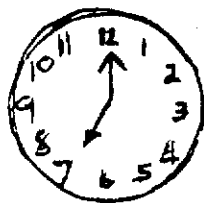
B : At four-thirty

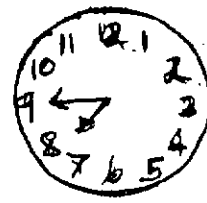
9. (Tape) A : What time are they going to arrive at
the party ?

B : At seven forty-five.

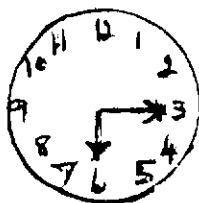
a.

b.

c.

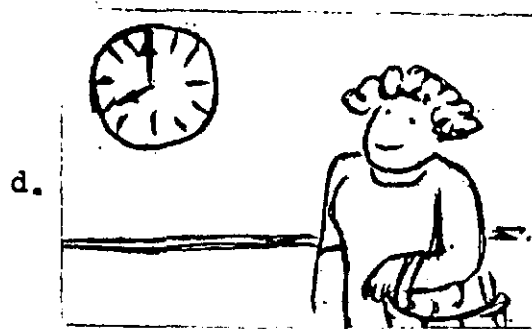
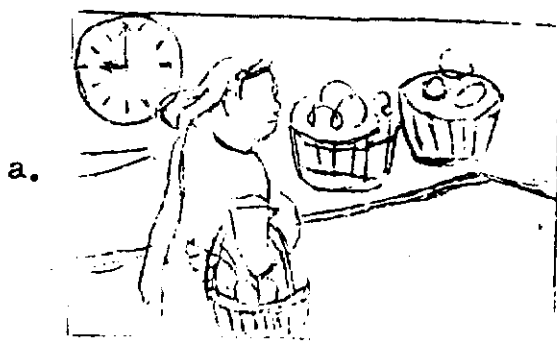

d.

10. (Tape) A : Were you going to the market at ten to eight ?

B : Yes, I were

Part II

จุดประสงค์ เมื่อกำหนดบทสนทนามาให้ นักเรียนสามารถเลือกข้อความที่เหมาะสมที่สุด
เติมในบทสนทนานั้น ๆ

11. A : _____
 B : So am I.
 a. Can you buy a pen ? b. I'm looking for a pen.
 c. You don't give me a pen. d. Is your pen expensive ?
12. A : _____
 B : Oh ! my vacation begins on Saturday.
 a. I wasn't very happy about this trip.
 b. We're going to go to San Francisco on Friday.
 c. When are you going to buy a ticket ?
 d. Can you go to San Francisco by train ?
13. A : I want to go on Monday.
 B : _____
 a. I'll tell you later. b. Can I go too ?
 c. Not very often d. Why do you stay here ?
14. A : Are you going to see the dentist today ?
 B : _____
 a. No. He's only going to clean my teeth.
 b. Of course not. I'm not afraid of the dentist.
 c. I don't like the dentist. I'm afraid.
 d. Yes. I'm going to see him this afternoon.

15. A : _____
 B : Because it was raining.
 a. You were driving slowly at nine last night.
 b. Why was it raining yesterday ?
 c. Was it raining at nine last night ?
 d. I saw you in front of the restaurant.
16. A : Elizabeth's birthday is on next Thursday.
 B : _____
 a. I like her very much
 b. I always visit her at home.
 c. I think she's very beautiful.
 d. She's going to be thirteen.
17. A : Are you going to wait for your friend ?
 B : _____
 a. Yes, I know. It's too late.
 b. No, I'm not. I don't have time.
 c. Not today, thank you.
 d. Sorry, I'm late.

Part III

จุดประสงค์ เมื่อกำหนดเรื่องสั้น ๆ ให้อ่าน นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง

- A. Susan is going to have a vacation this summer.
 She is going to travel to one country, and visit only one city. She is going to go with a friend. They aren't going to visit museums every day. They are going to choose a city on the ocean, and go to the beach sometimes.

Mae Klang Waterfall. Tomorrow he is going to get his ticket. He is going to go to Chieng mai by plane.

22. Who is going to Chieng mai with my father ?

- a. His friend is. b. I am.
- c. My mother is. d. None.

D. Ruth : What are you going to do tonight ?

Catherine: I'm going to eat at the new Chinese restaurant.

Ruth : Really ? I was there last night.

Catherine: How was the food ?

Ruth : It was delicious. The vegetables were very fresh.

23. Which meal is Catherine going to eat ?

- a. Breakfast b. Lunch c. Dinner
- d. No answer is correct.

24. What does the underlined sentence mean ?

- a. The food was good. b. The food was very cheap.
- c. The food was very bad. d. The food was expensive.

E. Henny Johnson has four children, so there are a lot of people at his dinner table. Henry is going to buy some groceries today. First, he checks his cupboard. How much bread does he need ? How much butter ? What kind of vegetables ? Is there enough fruit ?

25. Which meal do Henry and his children eat ?
 a. Breakfast b. Lunch c. Dinner d. Supper
26. How does Henry know that there is enough food or not ?
 a. He goes to the market. b. He checks the cupboard.
 c. He asks his children. d. He buys some groceries.
- F. Mr. Benson : When are you going to leave, John ?
- John : I tried to get a bus ticket for Thursday
 but I couldn't. I bought a ticket for
 Friday.
- Pamela : Oh ! Our vacations begin on Saturday.
- Mr. Benson : Pamela wants to go with you, but she can't
 leave on Friday.
- Pamela : Try to change your ticket, John, please!
 Susan and Mack want to go, too.
27. How many people want to go with John ?
 a. one b. Two c. Three d. Four
28. When does John want to leave ?
 a. On Thursday b. On Friday
 c. On Saturday d. On vacation

Part IV

จุดประสงค์ เมื่อกำหนดประโยคมาให้ นักเรียนสามารถเลือกคำหรือวลีที่ผิดได้อย่างถูกต้อง

29. What was Jim doing when Jennifer gets home from school ?
 a b c d
30. Some student are going to finish the school this year.
 a b c d

31. Earl wants to sees the football game on television.
a b c d
32. Teddy don't want to fight the big boy.
a b c d
33. The children wanted to have a swimming pool in his house.
a b c d
34. He has not got many money for travelling by plane.
a b c d
35. Earl tried to play the suitar, but he can't.
a b c d
36. What were you doing at five o'clock tomorrow ?
a b c d
37. One of my friend plays the piano.
a b c d
38. My grandfather can read a book five years ago, but
a b c
he can't now.
d

Part V

จุดประสงค์ เมื่อกำหนดเรื่องมาให้ 1 เรื่อง นักเรียนสามารถเลือกคำมาเติมได้อย่างเหมาะสม

Christmas is coming soon. The radio stations are playing Christmas music, and the stores are very busy. People are 39 their Christmas shopping. Many families have Christmas 40 in their homes already. We are going to buy our tree a few days before 41.

At this time of the year we 42 or buy presents for our family. I 43 going to buy a record for my older brother. He listens music all the 44. I am going to make a toy 45 my little brother. All of us are going to buy a necklace for my mother.

39. a. do b. does c. did d. doing
40. a. snow b. trees c. bells d. flowers
41. a. tomorrow b. next week c. Sunday d. Christmas
42. a. made b. makes c. make d. will make
43. a. was b. did c. am d. do
44. a. time b. way c. life d. day
45. a. to b. from c. with d. for
-

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดย
ชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
อภิญญา วรสัตยาภรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2529

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู ซึ่งการเปรียบเทียบดังกล่าวได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและหญิง ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและวิธีการสอนตามคู่มือครูกับระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียน และศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สและวิธีการสอนตามคู่มือครูกับนักเรียนชายและหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 60 คน โดยมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มทดลองเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส และกลุ่มควบคุมเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนตามคู่มือครู หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

ผลของการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนที่เรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สกับที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างทางเพศแล้ว พบว่า นักเรียนชายและหญิงที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนทั้งสองวิธีนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01

3. ระดับความสามารถและเพศของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมินิคอร์ส และการสอนตามคู่มือครู ไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

A COMPARISON OF MATIAYOM SUKSA II STUDENTS' ENGLISH
LEARNING ACHIEVEMENT THROUGH MINICOURSES
AND METHODS IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

APIROOM VAURASATAYAFORN

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1986

The purpose of this study was to compare the English learning achievement of Mattayom Suksa II students studying through minicourses and methods in the teacher's manual. The English learning achievement among those students with high average and low abilities was compared to study the interaction between minicourses and methods in the teacher's manual. The English learning achievement between boy and girl students was compared to study interaction between minicourses and methods in the teacher's manual.

60 Mattayom Suksa II boy and girl students of the academic year 1985 from Ratchawinit Bangkaew School, in Sarutprakarn, were selected as the subjects by using stratified random sampling technique according to their English learning abilities. Students studying through minicourses were assigned into the experimental group; whereas those studying through methods in the teacher's manual were in the control group. The two - way analysis of variance was statistically used to test the difference of the students' English learning achievement scores

The findings indicated that :

1. There was no significant difference in English learning achievement between the students studying through minicourses and methods in the teacher's manual. There was also no significant difference in learning achievement between students' sexes; boys and girls.

2. There was significant difference in English learning achievement among students with high average and low abilities at the .01 level.

3. Teaching through minicourses, teaching through the methods in the teacher's manual, the students' levels of ability and the students' sexes did not significantly interact with the students' learning achievement.